

1970 மார்ச் 5]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

கருப்பன் மகன் கோபால் ஆகிய ஐவரும் இதற்கு முன்னால் மது விலக்கு சட்டத்தின் கீழ் தண்டனை பெற்றவர்கள் ஆவார்கள். இப் படிப்பட்ட நல்லவர்களுக்காக நம்முடைய கோதண்டராமன் அவர்கள் இங்கே வாதாடி ஒரு ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இதில் பொய் வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பிற்குப் பிறகுதான் இதைப்பற்றி எதுவும் பேசவேண்டும். நீதிமன்றத்தில் வழக்கு இருக்கின்ற நேரத்தில் அதைப் பொய் வழக்கு என்று ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தில் குறித்திருப்பதும் பேசுவதும் முறையல்ல. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட காரணங்களுக்காக ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானங்களைக் கொண்டுவருவதை இந்த அவையின் மரபாக ஆக்கிக் கொள்வது கூட நல்லது அல்ல என்று சுட்டிக்காட்டி, இது ஒற்றிவைக்கத் தேவையானது அல்ல என்ற என்னுடைய கருத்தையும் கூறி அமர்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு இதற்கு அனுமதியளிக்க வேண்டிய தேவையில்லை என்று கருதி, இதற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

மேலும் இப்படிப்பட்ட ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானங்களை இங்கே, அவையிலே கொண்டு வருவது அவ்வளவு ஏற்புடையது அல்ல என்று கருதினாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் என்னுடைய அறையிலே வந்து, இப்படிச் சிலவற்றை அவையில் கொண்டு வருவதற்கு ஏதாவது வழிகள், வாய்ப்புக்கள் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்ற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு மதிப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தினால், அவர்களின் உணர்ச்சிக்கு மதிப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தினால், கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே, அப்படி வரும் நேரத்தில், ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள் எந்த நிலைக்கு வருகின்றன என்பதை நாம் பார்த்தோம். எனவே, இந்த அவையினுடைய மரபுகளையும், கண்ணியத்தையும் காப்பாற்றுவதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், பேரவைத் தலைவரோடு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை இப்போது விடுத்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. முனு ஆதி : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினரவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது, சட்டப்பேரவைத் தலைவரவர்கள்மீது சுற்றறச்சாட்டிப் பேசினார்கள். அவைகளை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று தங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

(4) 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கைமீது பொது விவாதம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, 1970-71-ஆம் ஆண்டுக் கான வரவு-செலவு திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்.

[1970 மார்ச் 5]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே. இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை கடந்த ஆண்டுகளை விட மிக அதிகமான அளவிலே மத்திய ஆட்சி, மாநில ஆட்சி இரண்டு ஆட்சிகளுக்கும்மிடையே உள்ள உறவுகளைப்பற்றிப் பேசுகிறது. ஏறத்தாழ 10 பக்கங்கள், 12 பாராக்களில் மத்திய மாநில உறவுகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில், இதற்கான நிலைமைகளை ஆராய்வதற்கான ஆணைக் குழு, வங்கிகளை தேசியமயமாக்கியதில், அது எந்த அளவுக்கு செயல்முறையில் பயன் அளிக்கவில்லை என்ற தத்துவத்தை தெரியப்படுத்துதல், மத்திய மாநில கடன் தவணை முறை மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டிய அவசியம், சேலம் உருக் காலேத் திட்டம் செயல்படாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிற நிலைமை இவற்றையெல்லாம் பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில். ஆனால் கடந்த ஆண்டில் எவ்வளவு மிடுக்கோடு, எவ்வளவு வேகத்தோடு, வற்புறுத்தல்கள் செய்யப்பட்டனவோ, அந்த அளவிலே இல்லாமல், இன்றைய தினம் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற அளவிலே, கையாலாகாத தனத்தைத் தெரியப்படுத்துகிற அளவிலே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இந்த மன்றத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் 'நாம் டெல்லியைத் தட்டிக் கேட்போம்' என்று சொன்னவர்கள், டெல்லியை கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு நிலைமை, மிகுந்த ஏக்கத்தோடு நம்முடைய மத்தியிலே சொல்ல வேண்டிய நிலைமை அவர்களுக்கு இன்றைய தினம் டெல்லியோடு எற்பட்டிருக்கும் புதிய உறவுகளின் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிறதோ என்ற ஐயம் ஏற்பட்டுள்ளது.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே புதியதாகத் துவக்கப்பட்டிருக்கிற நிலவள வங்கிகளைப் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நில வள வங்கிகளைப் பற்றி நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நில வள வங்கிகளைப் பொறுத்தவரையில் இவை வெறும் கட்சிக் கண்ணோட்டத் தோடு, கட்சிக்காரர்களுக்கு, கட்சியில் இருக்கிற பலருக்கும் சில வேலைகளைத் தரவேண்டும் என்ற காரணத்தினால் துவக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற அச்சமும், நியாயமான சந்தேகமும் பலருக்கு மனதில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நில வள வங்கிகள் இந்த அளவிலே செயல்படத் துவங்கினால், இது கூட்டுறவுத் துறையை உருப்படாத துறையாக மாற்றிவிடும் என்பதை நான் இந்த அரசுக்கு எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இந்த நில வள வங்கிகள் துவக்கியது கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நில வள வங்கிகளில் யார் வேலை பார்க்கவேண்டும் என்பதற்கு ஒரு சுற்றறிக்கை விட்டிருக்கிறோம். அதில் முன்னால் உள்ள நில வள வங்கிகளில் வேலை இழந்தவர்களுக்கு முதல் இடம் கொடுத்து, அவர்களை வேலையில் அமர்த்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[1970 மார்ச் 5] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

முன்னால் நில வள வங்கிகளில் வேலை பார்த்தவர்கள் என்றால் அவர்கள் ஏதாவது குறிப்பிட்ட கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களா? எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைப் பற்றி இருந்தாலும், எங்களுக்குக் கட்டு வேறுபாடு கிடையாது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : வேலை பார்த்தவர்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்குரிய முறையிலே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிரமோடர்களாக இருப்பவர்களைச் சொல்கிறேன். அதிலே அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஐயம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். பிரமோடர்களாக எப்படிப்பட்டவர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், அந்தத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கும் தெரியும்.

எனது தொகுதி மரக்காணம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் நில வள வங்கி கவக்கப்பட்டிருக்கிறது. அள்ளமுத்தூர் பார்த்தசாரதி என்பவர் ரூ. 1,700 கோவாபரேஷன் துறையில் வாங்கிய கடன் தவணையை செலுத்தத் தவறி, கோர்ட்டில் அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில், அவர் நில வள வங்கி பிரமோடர். அவர் தி.மு.க. வில் திண்டிவனம் வட்டத்தில் ஒரு முக்கியமான பதவியில் இருக்கிறார். அதைப்போல எனது தொகுதியில், அதே பகுதியிலே, அதே மரக்காணத்தில் நில வள வங்கியில் கட்டளைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த சிநு. ராமனாதன் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். அவர் ஒரு பிரமோடர் செலுத்த வேண்டிய தவணையைச் செலுத்தாமல், விஷயம் கோர்ட்டுக்குச் சென்று, கோர்ட்டு தீர்ப்பு அளித்து, அதற்கு ஆய்வு அமைச்சரைப் பார்த்து, ஸ்டே ஆகியிருக்கிறது. அவர் இதிலே ஒரு பிரமோடர். அதோடு மற்றொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏரியா ஆலிப் ஆபரேஷன். . . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ஒரு விளக்கம், பிரமோடர் யாரையும் இந்த அரசு நியமிக்கவில்லை. அரசு யார் யாரையோ பிரமோடராக நியமித்துள்ளதாகக் குற்றம் சாட்டுவது கொஞ்சம் கூட ஆதாரமற்றது. இன்னும் சொல்லப்போனால், பிரமோடர் என்றோ, சீப் பிரமோடர் என்றோ யாரையும் நியமிப்பதற்கு சட்டத்தில் கூட இடமில்லை. ஆகவே, இந்த அரசு யாரையும் பிரமோடராக நியமிக்கவில்லை என்பதைத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மிகுந்த மகிழ்ச்சி, எவ்வளவு பெரிய கூவான செயல்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதற்கு அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலைவிட வேறு நல்ல பகில் இருக்க முடியாது. பிரமோடர்களை நியமிக்கவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். எந்த நிலைமையில் இந்த நில வள வங்கிகள் கவக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரிகுத் தெரியும். இந்தத் துறைக்கும் நன்றாகத் தெரியும். கூட்டுறவக்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1970 மார்ச் 5]

துறையிலே வங்கிகளை ஏற்படுத்தும் முறையைப் பற்றி என் பகுதியில் திண்டிவனம், செஞ்சி சென்று அமைச்சர் தங்கி இந்த விஷயங்களை யெல்லாம் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். ரயிலில் தெற்கே போகிற போது எல்லாம் எத்தனையோ முறை அந்தப் பகுதிக்குச் சென்று தங்கி, பல நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ளாமல், அங்கே தங்கி, யாரை, எப்படி போடவேண்டும் என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் கூட்டுறவுத்துறை அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட்டது எனக்குத் தெரியும். சீலிப் பிரமோட்டர்கள் அல்லது பிரமோட்டர்கள் எப்படி இயங்குகிறார்கள், எப்படி வருகிறார்கள் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். சில இடங்களில் அவர்களே சேர்ந்து கூட்டுறவு அமைப்பை நூங்கள் ஏற்படுத்த விரும்புகிறோம் என்ற விருப்பத்தை கூட்டுறவு பதிவாளருக்கு தெரிவித்து, அவர் ஒரு கூட்டம் நடத்தி அதிலே பிரமோட்டர் நியமிக்கப்படவேண்டும். அது தான் சட்டம், அமைச்சருடைய துறையின் சட்டத்தின்படி. ஆனால் இன்றைய தினம் அந்தச் சட்டம் கையாளப்படுகிறதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். நான் இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். யாரை வேண்டுமானாலும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதெல்லாம் உண்மைக்குப் புறம்பாக இருக்கிற காரணத்தினால், நான் விளக்கம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு முறை பிரமோடரை நியமிக்கவில்லை என்று சொல்லிவிட்டேன். அதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். மீண்டும், மீண்டும், அதைப் பற்றி உறுப்பினர் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது நல்லது அல்ல. நான், பிரமோடர்களை நியமிக்கவில்லை என்று முன்னமேயே சொல்லிவிட்டேன். செஞ்சி நில வள வங்கிக்கு வந்திருந்தேன் என்று சொல்வதும் தவறு. செஞ்சிக்குச் சென்று நான் நிறந்து வைத்தது வீட்டு அடமான வங்கி. நில வள வங்கிக்கும் அதற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: ஒரு பஞ்சாயத்துப் பெருமன்றத் தலைவர் மத்தியில் ஒரு கூட்டத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவு அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு, பாண்டிரங்கம் பிரமோடரை பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு, 'நீங்கள் அவர் சொல்கிறபடி நடக்கவேண்டும், அந்த வழக்கறிஞர் தான் பிரமோடர்' என்று சொன்னார்கள் என்று அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். . . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: பிரமோடர் என்று யாரும் கிடையாது. பிரமோடர் என்று ஒருவர் இருப்பதாகவும், அவர் சார்பாக அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிடுவதாகும் கற்பனை செய்து கொண்டு, மீண்டும் மீண்டும் உண்மைக்குப் புறம்பானதை சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. எந்த அதிகாரிக்கும் உத்தரவிடவில்லை, எந்த பிரமோடரையும் நியமிக்கவில்லை. நான் இதை எத்தனை முறை சொல்வது என்று தெரியவில்லை.

1970 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்த மாதிரி பிரமோடர் யாரும் நியமிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லிவிட்டார். அதுதான் உண்மையான நிலவரம். அதை எடுத்துக் கொள்ளாமல், திருப்பித் திருப்பி உறுப்பினர் அதைப்பற்றி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : பிரமோடரை நியமிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். பிரமோடர், டைரக்டர் என்று வார்த்தைகளிலே விளையாடிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. நடப்பது என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வார்த்தைகளிலே விளையாடுவதில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் தான் பிரமோடர்கள் போடவில்லை என்று சொல்லிவிட்ட பிறகு, போட்டிருக்கிறார்கள் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் எப்படி? போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், தகவல் கொடுங்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள், உறுப்பினர் அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : வார்த்தைகளிலே விளையாடுவது அமைச்சரா அல்லது நண்பரா என்பதை இந்தப் பேரவை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். பிரமோடர் நியமிக்கவில்லை என்று சொல்லிவிட்டேன். மூன்று முறை, இல்லை, இல்லை என்று சொல்லிவிட்டேன். இப்பொழுது “டைரக்டர்” என்று சொல்கிறார். இன்னும், டைரக்டரும் நியமிக்கப்படவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அப்படியென்றால், என்னுடைய பகுதியிலே நான்கு நில வள வங்கிகளுக்கு, பஞ்சாயத்துப் பெருமன்றங்களில் உள்ள நில வள வங்கிகளுக்கு பிரமோடர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு தி.மு.க. வைச் சார்ந்தவர்கள் கூட்டுறவுத் துறைக்குச் சொந்தமான ஜீப்பை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு, அதிகாரிகளை வேலை வாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நான் பெயர்களைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் உடனே நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத் தயாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன். செஞ்சி வட்டத்தில், கண்ணலம் கிராமத்தில் லோட்டராகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பவர், திண்டிவனம் வழக்கறிஞர் மரீ பாலன். தி.மு.க. பொதுக்குழு உறுப்பினர், திண்டிவனம் வட்டத்தில் வானூர் பெருமன்ற எல்லைக்கு உள்ளிட்ட நில வள வங்கியில் இந்த வேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார். பார்த்த சாரதி, ராமநாதன், இப்படி இன்னும் பலரும் கூட்டுறவுத் துறைக்குச் சொந்தமான ஜீப்களை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்ன காரணம் இதற்கு? எப்படி அவர்கள் இந்தத் துறைக்குச் சொந்தமான ஜீப்களை உபயோகப் படுத்துகிறார்கள்? கூட்டுறவுத் துறை என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1970 மார்ச் 5]

நான் அறிய விரும்புகிறேன். அவர்கள் பல இடங்களுக்குச் சென்று நில வள வங்கி என்ற பெயரால் பணம் வசூலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். மேத்தா : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். சபையில் இல்லாத ஒருவரை வழக்கறிஞரைப் பற்றிப் பேசலாமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்த நிலையில் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கின்ற ஜீப்புகளை வைத்துக் கொண்டு, அதிகாரிகளை வேலை பிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்படித் தவறான முறையில் வேலைகள் நடக்கின்றன என்று சொல்லிக் கொள்வதோடு, வேறொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேறு ஏதோ காரணத்திற்காக நல்ல முறையில் கூட்டுறவு அமைச்சரிடமிருந்து, பஸ்போக்கு வரத்து இலாகா பறிக்கப் பட்டது. அதே போல கூட்டுறவுத் துறையும் பறிக்கப்படுமேயானால் அது நாட்டிற்கும் . . . . .

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் இலாகா பறிக்கப் பட்டது என்று குறிப்பிட்டதைப் திரும்பத் பெறவேண்டும். இதில் பறிக்கப்படுவது ஒன்றும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், அவையில் பேசும்போது கொஞ்சம் உணர்ச்சி வயப்படாமல் இருக்கவேண்டும். நீங்களெல்லாம் வக்கீல்கள். வழக்காடும் பழக்கம் உள்ளவர்கள். 'பாக்ட்ஸை'க் கொடுங்கள். சொற்களில் ஆத்திரம் இருக்கக்கூடாது. பறிக்கப் படுவது இல்லை. மாற்றப் பட்டது என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : போக்குவரத்துத்துறை மாற்றப் பட்டது போல, இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையும் மாற்றப்பட்டால், அது கூட்டுறவுத் துறைக்கும் நல்லது, இந்த நாட்டிற்கும் நல்லது. முதல் அமைச்சரவர்கள் இதைச் செய்தால் நன்மையாக இருக்கும் என்று இந்த அவைக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : என்னைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதால் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில், நில வள வங்கிகள், சீர்திருத்தப்பட்டு செயல்படுவதை மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து வந்தவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அண்மையில் சென்னைக்கு வந்த மராட்டிய மாநிலக் கூட்டுறவுச் செயலாளரும், மற்ற அதிகாரிகளும், இங்கே இவ்வளவு நன்றாக நடக்கிறதே என்று பாராட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, பாராட்டியதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவரைப் பற்றி மக்களே, அமைச்சருடைய துறையைப் பற்றி மட்டுமல்லாமல், அவருடைய சாமார்த்தியத்தைப் பற்றியே பாராட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

1970 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ராமமூர்த்தி அவர்களுக்குக் கொடுத்திருப்பது 10 நிமிஷம். குறுக்கீட்டிற்காக 5 நிமிஷம் கூடக் கொடுத்திருக்கிறது. இரண்டு நிமிஷத்தில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, அடுத்து, இந்தப் படியரிசித் திட்டம் பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு சென்னை நகரத்தில் 200 ரூபாய்க்குக் குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் என்று கொடுக்கப் படுகிறது. இதனால் தொழிலாளர்களும், ஏழைகளும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதவே, இதை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே போல இன்றையதினம், என்.ஜி.ஓ.—க்களுக்குத் தந்திருக்கும் நிவாரணம் போதாது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லுவதோடு, அரசு எத்தனையோ செலவுகளைச் செய்வதையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, இதை அதிகம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மின் வாரிய எஞ்ஜினியர்கள் 1.7% ஆக இருக்கிறார்கள். அதிகமாக இல்லாததால், அவர்களுடைய குறைகள் சரியான முறையில் பரிசீலனை செய்யப்படவில்லை. அதை நல்ல முறையில் அணுக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வருவாய் இனங்கள் பொறுத்தவரையில் நிதி அமைச்சர் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவருக்கு நெருங்கிய பண்டி ருட்டி திரு. ராமச்சந்திரன் சொன்னார் சென்ற கூட்டத்தில். இங்கே இப்படி வரிகளைப் போட்டு கஷ்டப்படுவதில், கிண்டி குதிரைப் பந்தயத்தை எடுத்துவிட வேண்டும் என்றார்கள். ஆனால், என்ன காரணத்தாலோ, அதில் கைவைக்க இந்த சர்க்கார் பயப்படுகிறது. அவர்களுக்கு நெருங்கியவர் சொன்னதால், ஏதாவது நடக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு இருந்தோம், நிச்சயமாக நடக்கும் என்றும் நினைத்தோம். ஆனால், பணக்காரர்களிடம் போக மாட்டார்கள் என்பதற்கு இதுவும் ஒரு எடுத்துக்காட்டோ என்னவோ தெரியவில்லை. அப்படி இருக்கக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

புதிய அரசு விற்பனை வரியை 67-ல் 11% ஆக இருந்ததை 12 சதவிகிதம் ஆக்கியது, 77-ல் அதையே 12 விருந்து 15 சதவிகிதம் ஆக்கியிருக்கிறது. செமண்டுக்கு 6 சதவிகிதத்திலிருந்து 8 சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறது. டிராக்டருக்கு 7½ % விருந்து 9½ % ஆக உயர்த்தியிருக்கிறது. இப்படி பல்வேறு துறைகளிலும் வரிகளை உயர்த்தி விலைவாசிகளைப் பாதிக்கும் அளவிற்கு, ஏழைகளை பாதிக்கும் அளவிற்கு செய்திருக்கிறார்கள். இதில் ஏழைகளை இவை பாதிக்காது என்று சொல்வது வெறும் பிரசாரத்திற்காக இருக்குமே யல்லாது, விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தாது.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1970 மார்ச் 5]

ஏழைகளைப் பாதிக்காது என்று இந்த அரசு மதைராச் சொல்ல முடியாது. அப்படிச் சொன்னால் அவையும் ஏற்றுக் கொள்ளாது என்று நம்புகிறேன்.

இவர்கள் கொடுத்திருக்கும் கணக்கிட்டு முறை தவறாக இருக்கிறது. வருவாய் இனங்கள் குறைத்துக் கணக்கிடப்பட்டு, சரியானபடி கணக்கிடப்படாமல் இருக்கிறது. புதிய புதிய வரிகள் மூலமாக எவ்வளவு வருவாய் என்கிற கணக்கிட்டைப் பார்த்தால், 1966-67-ல் அவர்களுடைய எஸ்டிமேட்டுக்கு அதிகமாக வந்தது 3 சதவிகிதம் தான். 1967-68-ல் சதவிகிதம் அதிகமாக வந்தது 1969-ல் 12 சதவிகிதம் அதிகப்படியாக வந்திருக்கிறது. போடும் வரியினால் இவ்வளவு வருவாய் வரும் என்று கூட அறிய முடியாத அளவில் இருக்கிறது. அரசுக்கு இதை ஒன்று சரியாக எடுத்துச் சொல்லவில்லை, அல்லது பொது மக்களை ஏமாற்றுவதற்காக இதைக் குறைத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சரியான முறையில் பைனான்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட் அமைச்சர் அவர்களுக்கு உதவி அளிக் காத காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட சிக்கலுக்கு இடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைகளைக் காட்டும் முறையில்தான் நிதி நிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இது இந்த ஆட்சி எவ்வளவு தவறான முறையில் நடக்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

திரு. என். இராஜாங்கம்: தலைவர் அவர்களே. . . .

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: சார், ஒரு தன்னிலை விளக்கம் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்களைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே?

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: என் தொகுதியைப் பற்றிச் சொல்லிவிட்டார்கள். அது பேப்பரில் வந்தால் மோசமாகப் போய் விடும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சரிடம் சொல்லுங்கள், அவர் பதில் சொல்லுவார்கள்.

திரு. என். இராஜாங்கம்: தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். பிரதான எதிர்க் கட்சிப் பெரியவர் நல்ல அம்சங்களை யாவது வரவேற்பார்கள் என்று பார்த்தோம். ஆனால், அப்படி அவர்கள் செய்யவில்லை. நாங்கள் எதிர்க் கட்சியாக இருந்த காலத்தில், காங்கிரஸ் கொண்டு வந்த நல்ல திட்டங்களை, ஒரு சிலவற்றை யாவது, உண்மையாக நல்லவற்றை, வரவேற்று இருக்கிறோம். நல்ல திட்டங்களை வரவேற்கவேண்டும் என்பதுகூட இல்லை. ஆனால் சொல்ல வேண்டியதெல்லாம் கூட்டுறவு பற்றித்தான் என்று அதைப் பற்றி மட்டும் சொல்லிவிட்டு நிதி நிலை அறிக்கை முடிந்து விட்டது என்று முடித்துவிட்டார்கள். 1967 வரையில் காங்கிரஸ்

1970 மார்ச் 5] [திரு. என். இராஜாங்கம்]

ஆண்ட காலத்தில், தாழ்த்தப் பட்டவர்களுக்கு என்று அமைக்கப் பட்ட ஒரு கமிட்டியிலும் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களை உறுப்பினராக சேர்த்துக் கொண்டதே கிடையாது. அரிசன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்ட் அட்வைசரி கமிட்டியில் கூட சேர்க்கவில்லை. நாங்கள் அப்பொழுது சீப் செக்ரட்டரியைப் பார்த்தபோது, இதை யெல்லாம் நாங்கள் ஒன்றும் செய்வதில்லை. அமைச்சர்களே போட்டு விடுகிறார்கள் என்று அப்பொழுது இருந்த சீப் செக்ரடரி சொன்னார்கள். பல்வேறு கட்சிகளையும் சேர்ந்தவர்கள் சென்று கேட்டோம். இன்றைக்கு எத்தனையோ கமிட்டிகளில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். வேறுபாடு செய்வது கிடையாது.

பொதுவாக, அன்றைக்கு உட்புவனுக்கு நிலம் என்று சொன்ன போது, அண்ணா அவர்கள் வலியுறுத்திச் சொன்ன போது, காங்கிரஸ் பெருந்தலைவர், எட்டு ஆண்டுகாலம் முதல் அமைச்சராக இருந்தவர், சோஷலிசவாதி என்ற பெயரைப் பெற்றவர் சொன்னார்; 'உழைப்பவனுக்கு நிலம் என்றால், ஏறுபவனுக்கு ரயில், கட்டுபவனுக்கு கட்டடம்' என்று கலாட்டா செய்தார்கள். ஆனால் அதே கொள்கையைக் சொல்லி அவர் சோஷலிசவாதியாக மாறினார். அப்படி பேச்சளவில் மாறினாரேயல்லாது, சமதர்மத்திற்கு அக்கறை எடுக்கவில்லை என்பது நாடறிந்த உண்மை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு படிப்படியாக திட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள். உழுகிறவனுக்கு தருகிற அளவில் 30 ஏக்கரிவிருந்து 15 ஏக்கர் என்று செய்திருக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வதை பாராட்ட வேண்டாம்; இதைச் செயல் படுத்த முடியுமா என்றாவது சொன்னால் ஓரளவுக்கு ஆதரிக்கிறார்கள் என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

பல ஆண்டுகாலமாக, அரசின் உதவிபெற்ற எய்டெட் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு எந்தச் சலுகையும் கிடையாது. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இப்போது சம்பள உயர்வு மட்டுமல்ல சர்க்கார் பள்ளிகளில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அத்தனையும் மானேஜ்மென்ட் பள்ளிகளில் இருப்பவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

'அதுமட்டுமல்ல. ஓய்வு ஊதியம் 20 ரூபாயாக இருந்ததை 30 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

பசுமைப் புரட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நாங்கள் சொன்னவுடனேயே இயற்கை நம்மைச் சதிசெய்துவிட்டது. மழையில்லாத காரணத்தால் எங்கும் வறட்சி நிலைமை உருவாகி வந்தது. 'இந்த ஆட்சி நிலைக்குமா, இருக்குமா?' என்றெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் நினைக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். முதலில் இருந்த நிலைமை மாறி, இயற்கையும் நமக்கு ஒத்துழைக்க ஆரம்

[திரு. என். இராஜாங்கம்] 1970 மார்ச் 5]

பித்துவிட்டதால் நமக்குச் சாதகமாக இருந்தது. மத்திய அரசிடம் நிதி வேண்டுமென்று எவ்வளவு கேட்டோமோ அதில் ஓரளவை தந்து உதவினார்கள். அரசு அதிகாரிகளும் நல்ல திட்டத்தைத் தந்து ஒத்துழைத்தார்கள். வறட்சி நிலைமையை முன்னிட்டு ஏரி, குளங்கள் மராமத்து செய்யப்பட்டன. உடனே மழைபெய்ய ஆரம்பித்ததும், குளம், குட்டைகள், ஏரிகள் இவைகளெல்லாம் நீர் திரம்பியிருக்கிற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். இன்னும் ஒரு மகரூல் செய்வதற்கு வேண்டிய அளவில் நீர் இருக்கிறது. வறட்சி நிவாரண வேலைகளைச் செய்து, ஏரி, குளங்களை மராமத்து செய்து தூரர்களே அதற்காகவாவது இந்த அரசை காங்கிரஸ்காரர்கள் பாராட்டுகிறார்களா என்றால் பாராட்ட அவர்களுக்கு மனம் வரவில்லை. சேரர், சோழர்கள் காலத்தில்தான் ஏரி, குளங்கள் மராமத்து செய்யப்பட்டன என்று நாம் படித்திருக்கிறோம், அதற்குப் பின் ஆங்கிலேயர்கள் ஆண்டபொழுது எல்லா ஏரி, குளங்களையும் மராமத்து செய்யவில்லை. சில இடங்களில்தான் மராமத்து செய்தார்கள். மராமத்து செய்யாததினால் மண்மேடிட்டு விட்ட காரணத்தால், மழைநீர் தேங்காமல் வழிந்துவிட்டது. இப்போது அப்படி இல்லை. எல்லா ஏரி, குளங்களும் மராமத்து செய்யப்பட்டதன் காரணமாக மழை நீர் தேங்கி நிற்கிறது. மேலும் ஒரு பக்கம் பம்ப்செட், போரிங் வெல்ஸ் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குளம், குட்டைகளில் தண்ணீர் தேங்கியிருப்பதால் விவசாயிகள் நன்றாக விவசாயம் செய்வதற்கு வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, என். ஜி. ஒக்களுடைய கிளர்ச்சிகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இந்த சர்க்காரை ஒழித்துவிடலாம் என்று எதிர்க்கட்சிகள் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எதிராக கோஷம் போடுவதில் முனைந்தார்கள். நாங்கள் கோஷத்திற்கு ஏமாந்துவிடுபவர்கள் அல்ல. எப்படிப் பார்த்தாலும், என். ஜி. ஒக்களுக்கு இந்த அரசு தன்னால் முடிந்ததை, நிதிநிலைக்கேற்றாற்போல், மாதம் பத்து ரூபாய் என்ற அளவில் இடைக்கால நிவாரணம் கொடுத்திருக்கிறது. அதைப்பற்றியாவது காங்கிரஸ்காரர்கள் பாராட்டி இனிமேலாகிலும் பேசுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கென 1952-53-ம் ஆண்டில் ஷெட்யூல் கேஸ்ட் கமிஷன் போடப்பட்டது. பேக்வேர்ட் கிளாஸ் கமிஷன் என்று போடப்பட்டது. பின்னர் சைமன் கமிஷன் காலத்தில் பேக்வேர்ட் கிளாஸ் கமிஷன் போடப்பட்டது. அந்தக் கமிஷன்கள் எல்லாம் ஊர் முழுவதும் சுற்றிப் பார்த்து விட்டுப் போயின. உருப்படியான காரியங்கள் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலனுக்கென்று ஒரு தனி இலாக்காவை ஏற்படுத்தி ஒரு தனிக் கமிஷனை ஏற்படுத்தி ஒரு தனி அமைச்சரையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. 100-க்கு 60 சத

1970 மார்ச் 5] [திரு. என். இராஜாங்கம்]

விதத்தினர் உள்ள இவர்களுக்கு ஒரு தனியான இலாகாவை ஏற்படுத்தி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அதற்காகச் கோடியே 19 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அதையாவது பாராட்ட வேண்டாமா? இந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்ததற்காக பிற்பட்ட, நடுத்தர வகுப்பினர் எல்லோரும் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, அரிசனங்களுக்காக செய்யப்பட்ட நன்மை களைப்பற்றி அந்த மானியக் கோரிக்கை வரும்போது பேசலாம் என்றிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றி அதிகமாக சொல்ல வேண்டியதில்லை. முன்பு, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வருகிறது என்று சொல்லிவிட்டு கொண்டு வந்த காரணத்தாலே நிலச் சுவான்தார்கள் நிலங்களைப் பிரித்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். அதனால் அதிகமான பயன் அந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்படவில்லை. இன்றைக்கு நமது அரசு கொண்டுவந்திருக்கிற நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தினால் நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு நிலம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. நாம் எந்தெந்த வாக்குறுதிகளை அளித்தோமோ, அவையனைத்தும் நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த நல்ல நிதிநிலை அறிக்கையைக் கொண்டு வந்த சர்க்காருக்கும், ஒத்துழைத்த சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கும், நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கும், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. கரு. ராம. காரியமாணிக்கம் அம்பலம்: மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே கொண்டுவந்திருக்கிற 1970-71ம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். முதலாவதாக, நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் மிச்ச வரம்பில் இருக்கும்போது, விவசாயிகளுக்கு மட்டும் ஏன் உச்ச வரம்பு என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நிலத்தில் தன்னுடைய மனைவி மக்களோடு கஷ்டப்பட்டு பாடுபடக் கூடிய விவசாயி சம்பாதித்த சொத்து இது. முன்பு காங்கிரஸ் காலத்தில் முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். அதிலே பட்டிருக்கிற கஷ்டத்திலிருந்து இன்னும் விவசாயி விடுபடாமல் இருக்கிறான். நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு விவசாய வருமான வரி என்று விகித்திருக்கிறீர்கள். விவசாயி அந்த வரிகளையெல்லாம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறான். இப்பொழுது பதினைந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று சொல்கிறீர்கள். இதனால் விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்படும், உணவு உற்பத்தி தடைபடும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதிகமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள்

[திரு. கரு. ராம. கிரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [1970 மார்ச் 5]

தான் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக பெருக்க முடியும். உச்ச வரம்பு கட்டுவதினாலே இந்த நாட்டிலே உணவு உற்பத்தி குறையும். சிறிய நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் தங்கள் தேவையைத்தான் பார்த்துக்கொள்வவர்கள். மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படும். பதினைந்து ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் சொல்லக் கூடிய நவீன இயந்திரங்களைக்கொண்டு எப்படி உழுது விவசாயம் செய்ய முடியும்? விவசாயத்தைப்பற்றி நன்றாக தெரிந்திருந்தால் இந்தக் குறை ஏற்பட்டிருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி நிலத்தைக் குறைப்பதனாலேயே கம்யூனிஸ்டுகளின் ஆதரவு கிடைக்கும், மற்ற ஏழை விவசாயிகளுடைய ஆதரவு கிடைக்கும் என்று நம்பினால் நிச்சயம் நீங்கள் ஏமாறுவீர்கள். ஆகவே, இந்த நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றபடி நகரங்களிலே மாட மாளிகைகளைக் கட்டிக்கொண்டு, பதினான்கு அடுக்கு மாளிகையிலே குடியிருக்கிறார்கள், பல பங்கராக்களை வைத்திருக்கிறார்கள், பல மில் அதிபர்கள் இருக்கிறார்கள், பல பஸ் அதிபர்கள் இருக்கிறார்கள், நகரங்களில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வைத்துக்கொண்டு உல்லாசமாகப் பொழுதைக் கழிக்கிறார்கள், கோடிக்கணக்கில் லாபம் வரும் தொழில்களைச் செய்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, ஏன் இந்த ஏழை விவசாயியை மட்டும் கஷ்டப்படுத்துகிறீர்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைத் துருவித் துருவிப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரிகிறது. பணக்காரர்களிடம் போனால் இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஆபத்து வரும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவேதான் அவர்களிடம் போகாமல் விவசாயிதான் சாப்பட்டை என்று நினைத்து இப்படிச் செய்கிறீர்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

முன்பெல்லாம் ராஜாக்களை ஒழித்தார்கள், ஜமீந்தார்களை ஒழித்தார்கள். எல்லா நிலங்களையும் ஒழித்தார்கள். விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு அந்தந்த வருஷம் ஒவ்வொரு கால் ஏக்கர், அரை ஏக்கர் என்ற முறையில் சம்பாதித்தார்கள். அவர்கள் குளுகுளுவாசம் செய்துகொண்டு, உல்லாச மாளிகையில் இருப்பவர்கள் அல்ல. வீடுகூட, மாடுகூட இல்லாத நிலையில் இருப்பவர்கள்தான் விவசாயிகள். சர்க்கார் கணக்கை எடுத்துப் புரட்டிப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு வருஷம் எவ்வளவு கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பது நன்கு புலனாகும். ஆகவே, சர்க்கார் அவசியம் இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பெல்லாம், 'அரசர்கள் தவறு செய்தால் தெய்வம் அந்த அரசர்களைத் தண்டிக்கும்' என்று சொல்லுவார்கள். இந்த அரசு தெய்வத்தின் மேலேயே கைவைக்கிற அரசாச இருக்கிறது. தெய்வத்தின் சொத்துக்களுக்குக்கூட உச்சவரம்பு கொண்டிருக்கிற சர்க்காராக இருக்கிறது. இதை நாம் யாரிடத்தில் போய்ச் சொல்வது என்று புரியவில்லை.

மார்ச் 5, 1970] [திரு. கரு. ராம. கிரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

சிறு சிறு விஷயங்களுக்குக் கூட இந்த அரசு கமிஷனை நியமிக்கிறது. அதை நாம் எல்லாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுவதற்கு ஏன் கமிஷன் ஒன்றை நியமிக்கவில்லை என்பது என்னவோ தெரியவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையை நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து ஒரு நல்ல முடிவிற்கு வருவதற்கு ஹைக் கோர்ட் ரிடையர்ட் ஜட்ஜுகளைக் கொண்ட ஒரு கமிஷனை நியமிக்க வேண்டும். அவர்கள் இதுபற்றிய எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் ஆராய்ந்து ஒரு முடிவு தெரிவித்த பிறகே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் விவசாய வருமான வரி இருந்துகொண்டதான் இருக்கிறது. அதை எடுக்கப்போகிறோம் என்று ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஏன் விவசாயிகளிடம் மட்டும் இந்தக் கோர்பம் என்பது தெரியவில்லை. நில அளவைத்தான் குறைத்துவிட்டார்களே, அதையும் ஏன் எடுக்கக் கூடாது என்பது புரியவில்லை.

கிராமங்கள் முழுவதற்கும் 71 முடிவிற்குள் மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டுவிடும் என்றார்கள். இந்த நேரத்தில் மின்சார சாதனங்கள் மீதான வரியை உயர்த்தி விட்டார்கள். இது கிராம மக்களைத்தான் வெகுவாக பாதிப்பதாக இருக்கும். ஆகவே, நன்கு பரிசீலனை செய்து 1971-க்குப் பிறகாவது இந்த வரியைக் கூட்டிக் கொள்ளலாம், இப்போது கைவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏழை விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய சிமிண்டுக்கு வரி விதித்திருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் நிறைய வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டும், லோன் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்கிறபோது சிமிண்டி வரியை உயர்த்தினால் இது ஏழை கிராமமக்களை எவ்வளவு பாதிக்கும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்காவது சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் டிராக்டர்களுக்கு அதிக வரி. இனிமேல்தான் டிராக்டர்களுையே உபயோகப்படுத்த இடமில்லாமல் போகப்போகிறது. என்றாலும் இது விவசாயிகளைப் பாதிக்கக்கூடிய வரியாகத்தான் இருக்கிறது.

கிராமங்களில் உள்ளவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நகரங்களுக்கு பெரிய பெரிய திட்டங்களுக்காக கோடானு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கிவிட்டு, கிராமங்களுக்காக ஒரு கோடி ரூபாய் மட்டும் ஒதுக்கினால் போதுமா? கிராமங்களில் வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்கவேண்டுமென்றால் இன்னும் பல கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்கவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதற்கு இந்த அரசு ஆவண செய்யவேண்டும். எல்லாவிதத்திலும் சோஷலிசத்தை உண்டாக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிற அரசு கிராமங்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் இருக்கிற பெரிய பிளவை—ஏற்றத்தாழ்வை—ஒழிக்க ஏன் சிந்திக்கவில்லை

[திரு. கரு. ராம. காயமாணிக்கம் அம்பலம்] [1970 மார்ச் 5]

என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, கிராமங்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக பல கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் கிராம இணைப்புச் சாலைகள், மகப்பேறு நிலையங்கள், பள்ளிக்கூடங்கள், குடித்தண்ணீர் வசதிகள் இவற்றை கிராமங்களில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கும் பங்குத் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதன்காரணமாக பணக்காரர்கள் நன்மை அடையக்கூடியதாக இருக்கிறதே தவிர பொருளாதார வசதிக் குறைவான கிராமங்கள் அந்த நன்மைகளைப் பெற முடியாது போகிறது. ஆகவே, இந்த இணைப்புச்சாலை, மகப்பேறு நிலையங்கள், பள்ளிக்கூடங்கள், குடித்தண்ணீர் வசதிகள் ஆகிய வற்றுக்கு அறவே பங்குத்தொகை கட்டவேண்டிய முறையை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். சி. பாலன் : போவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் 1970-71-ம் ஆண்டுக் கான நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருப்பதை வரவேற்று என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடந்த நான்கு தினங்களாக விவாதத்தில் கலந்து பேசி வருகிற காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் இந்த சோஷலிச திட்டத்தைப் பாராட்டி ஒரு வார்த்தை யாவது சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். யாரும் பாராட்டாதது மட்டும் அல்ல. நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத் திருமன் அவர்கள் “பத்து பக்கத்துக்கு ஒப்பாரி வைத்திருக்கிறார்கள்” என்று பத்திரிகையில் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார். அதே அடிப்படையில் இங்கே பேசிய திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களும் தம் கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். “இதற்கு முன்பெல்லாம் நீங்கள் கோபாவேசத்துடன் தட்டிக் கேட்பீர்களே, இப்போது கெஞ்சிக் கேட்கிறீர்களே, இது உங்களது தையாலாகாத தன்மையைக் காட்ட வில்லை” என்று தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, அவருக்கும் அவருக்கு முன்னால் பத்திரிகையில் தம் கருத்தைத் தெரிவித்த திரு. கருத்திருமன் அவர்களுக்கும் எனது கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கடந்த 20 ஆண்டுகளாக நீங்கள் நாட்டை ஆண்டு வந்தீர்கள். எதிர்கட்சியில் இருந்த நாங்கள் “திராவிட நாடு திராவிடருக்கே” என்கிற கருத்தை வலியுறுத்தி வந்தோம். எழு வருடங்களுக்கு முன்னால் நாங்கள் திராவிடநாட்டுக் கோரிக்கையைக் கைவிட்டு விட்டாலும் நம்முடைய உரிமையை தென்னகத்தின் உரிமைகளை விட்டுக் கொடுக்க முன்வரவில்லை. நாங்கள் திராவிட நாடு கேட்ட நியங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன. இது ஒப்பாரியல்ல மாநிலசுயஆட்சி கேட்கும் உரிமைக்குரல். 1,500 மைல்களுக்கு அப்பால் டெல்லியில் இருந்து கொண்டு எடுக்கிற முடிவுகள் நம்முடைய பொருளாதார அமைப்பை சீர்குலைக்கின்றன. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும், மாநிலத்தி

1970 மார்ச் 5]

[திரு. எம். சி. பாலன்]

சுபாட்சி, மத்தியில் குடியாட்சி அமைப்பே நல்லது என்கிற அடிப் படைக் கருத்துக்களை முழு வலுவுடன்தான் வற்புறுத்தி வந்து கொண்டிருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் நம்முடைய உரிமைகளைக் காக்க கொஞ்சம் கூடத் தயக்கம் காட்டவே இல்லை. அழுத பிள்ளை பால் குடிக்கும் என்கிறபடி அழுகிறோம், கெஞ்சுகிறோம். பலிக்கவில்லை என்றால் போராட்டத்திற்கும் தயாராக இருக்கிறோம். கடந்த மூன்றாண்டுகளாக ஒப்பாரி வைத்து வருகிறவர்கள் நீங்கள் தான். மாநில ஆட்சியை இழந்தீர்கள் ஒப்பாரி வைத்தீர்கள். இப்போது டெல்லியை இழந்தீர்கள் ஒப்பாரி வைத்தீர்கள், நாளை பேசும்போது திரு கருத்திருமன் அவர்கள் தான் பெரியதாக ஒப்பாரி வைக்கப் போகிறார் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இருபதாண்டு காலம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்துவிட்டு வெளியே வந்த திரு காமராசர் “பணக்காரன் பணக்காரனாகி விட்டான். ஏழைகள் மிகவும் ஏழைகளாகத்தான் போய்விட்டார்கள். உங்கள் தலையில் பூசிக்கொள்ள எண்ணையில்லையே” என்று ஒப்பாரி வைத்து வருகிறார் என்றால் அதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஒப்பாரி வைப்பது நீங்கள் தான், இந்தி மொழிப் பிரச்சனையில் மக்கள் தலைவரின் மணிவாசகம் என்று கூறி நான் இருக்கும்வரை இந்தியை வர விட மாட்டேன் என்று சுவராட்சி ஒட்டினீர்கள். இப்பொழுது இந்தியை ஒழிக்கப் புறப்பட்டுவிட்டதாகக் கூறப்பட்டது. அந்தத் திரையும் நேற்று கிழிந்து விட்டது. எனவே, எல்லா காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் தலையில் துணியைப் போட்டுக்கொண்டு காந்திஜி சிலையின் முன் போய் ஒப்பாரி வையுங்கள். அதற்குமாறாக மக்களால் பெரிதும் பாராட்டுகிற புரட்சிகரமான வரவு-செலவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற நிதி அமைச்சர் அவர்களை குறிப்பாக முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். கடுமையான வறட்சி, மழைப்பஞ்சம் இவை ஏற்பட்டிருந்தும் கூட அதை மிகவும் தைரியத்துடன் சமாளித்து உணவு தானியங்கள் வழங்கி, விவசாயத்திற்கு விதை, உரங்கள் எல்லாம் வழங்கி இன்றைக்கு உணவுத்துறையில் ஒரு வெற்றியை இந்த ஆட்சி கண்டிருக்கிறது என்றால், விவசாயப் புரட்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றால் அதைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

விவசாயப் புரட்சி என்று நான் சொன்னதற்கான காரணங்களை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏழை எளியவர்கள் இலகுவாகக் கடன் பெறத்தக்க வகையில் நிலவள வங்கிகளை தமிழக அரசு நியமித்த அதன்மூலம் குழாய்க் கிணறுகள் மின் இணைப்புகள் பெறுவதற்கு அரிய தோரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இந்த நாடு வராம வேண்டுமானால் வளரவேண்டுமானால் விவசாயத்திலே ஒரு மாபெரும் புரட்சியை உருவாக்கினால் ஒழிய இந்தியா உருப மாறு என்ற கொள்கையைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கைக்கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலேதான் இன்றைய

[திரு. எம். சி. பாலன்]

[1970 மார்ச் 5]

தினம் நிலவள வங்கிகளை ஆரம்பித்து விவசாயப் புரட்சியை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆரம்பித்து இருக்கிறது. ஏதோ கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு நிலவள வங்கிகள் போடப் படுகின்றன என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இது நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்கு பிறகு புதிதாக ஆரம்பித்தது அல்ல. காங்கிரஸ் கட்சி இந்த நாட்டை ஆண்டபொழுது 115 நிலவள வங்கிகளை ஏற்படுத்தினார்கள், அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது 60 நிலவள வங்கிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. முன்னாலே 115 நிலவள வங்கிகள் அவர்கள் ஏற்படுத்திய காலத்திலே ஒரே ஒரு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த அல்லது காங்கிரஸ் அல்லாத வேறு ஒருவரை அவர்கள் நியமிக்கவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே அவர்கள் மனத்திலே கொள்ள வேண்டுமென்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சோஷலிஸ்ட்டின் சின்னமாக அமைந்து இருக்கிறது. அவர்கள் 20 ஆண்டுக்காலமாக சோஷலிஸம் சோஷலிஸம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலிலே சோஷலிஸம் என்று சொன்னார்கள், பிறகு சோஷலிஸ்டிக் பேட்டர்ன் என்று சொன்னார்கள், அதற்குப் பிறகு ஜனநாயக சோஷலிஸம் என்று இப்படிச் சொன்னார்களே தவிர அந்த இலக்கை நோக்கிக் கடுகளவுத் தூரமாக அவர்கள் செல்லவில்லை. ஜனநாயக சோஷலிஸம் என்று அவர்கள் மேடைகளிலேதான் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய ஜனநாயகக் காவலர் என்று சொல்லிக்கொள்கின்ற காமராஜ் அவர்கள் இந்திரா அம்மையாரிடம் நான் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் சொன்னதை யெல்லாம் அவர்கள் நிறைவேற்றவெயில்லை. அதனால் தான் உண்மையான சோஷலிஸம் காணமுடியவில்லை, ஏழை ஏழை யாகவே இருக்கிறான், பணக்காரன் கோடஸ்வரனாக ஆகியிருக்கிறான் என்று சொல்கிறார், இப்பொழுதுதான் காமராஜ் அவர்கள் ஒரு உண்மையைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முப்பது ஏக்கரிவிரிந்து 15 ஏக்கராக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு குறைத்திருப்பது நாங்கள் சோஷலிஸப் பாதையில் தீவிரமாகச் செல்கிறோம் என்பதற்கு. ஒரு எடுத்துக்காட்டு என்பதை இந்த நாடு நன்றாக உணர்ந்து இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே உள்ளே இருக்கிற ஒரு ஐம்பது பேர்கள் உணர்ந்துகொள்ள மறுக்கிறார்கள். என்ற காரணத்தினால் அதிலே இருக்கிற நியாயத்தை, நிதியை நாம் விட்டுவிட முடியாது.

இந்த விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசிய திரு. மகாதேவன் பிள்ளை அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே கன்னியாகுமாரி மாவட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட ரயத்துவாரிச் சட்டம்பற்றி மன்றத்திற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் பேசிவருகிறார்கள். நான் இதை அவர்களுக்குப் பதிலாக அல்ல, திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்குத் தெளிவாக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தெரிவித்துக்

1970 மார்ச் 5]

[திரு. எம். சி. பாலன்]

கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு ரயத்துவாரிச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபொழுது 1964-ம் ஆண்டு அதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட செலக் கமிட்டி அங்கே சுற்றுப்பயணம் செய்த நேரத்திலே மகாதேவன் பிள்ளை, பொன்னப்ப நாடார் உள்பட இந்த ரயத்துவாரிச் சட்டம் எங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். அப்பொழுது அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள்கூட அதற்கு டிஸன்டிங் மினிட் கொடுத்தார்கள். அமைச்சர்கள் திரு. மாதவன், திரு. மதியழகன், பேரவைத் தலைவர் புலவர் கோவிந்தன் எல்லோரும் இதைப்பற்றி மிகத் தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் பேசியதற்குப் பிறகும் கூட 1964-ஆம் ஆண்டு அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுது வேண்டாமென்று எதிர்த்து 40 ஓட்டுகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் போட்டார்கள். ஆனால் திரு. வில்லியம், திரு. பொன்னப்ப நாடார், திரு. மகாதேவன் பிள்ளை ஆகிய மூன்று பேர்களும் அதற்கு ஆதரவாக வாக்களித்து 61 ஓட்டுகளைப் பெற்று அந்தச் சட்டத்தை அன்று அவர்கள் கொண்டுவந்தார்கள் என்பதை அவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அந்தச் சட்டத்தைப் போடக்கூடாது என்று தான் தெரிவித்தார்கள் . . .

(திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எழுந்தார்கள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : என்ன பேசப் போகிறீர்கள் ?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த ரயத்துவாரி முறை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குப் பொருத்தமானதல்ல என்று நண்பர் கூறுகின்ற காரணத்தினாலே அதை ரத்துச் செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சி முடிவு செய்து இருக்கிறதா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். சி. பாலன் : கன்னியாகுமரி மாவட்டக் காங்கிரஸ் இந்த ரயத்துவாரிச் சட்டம் வேண்டாமென்று தெரிவித்ததற்குப் பிறகு கன்னியாகுமரியில் உள்ள அத்தனை காங்கிரஸ்காரர்களும் அப்படி தெரிவித்ததற்குப் பிறகு ரயத்துவாரிச் சட்டம் தேவையில்லை என்று நாங்கள் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த 40 பேர்களும் தெரிவித்ததற்குப் பிறகு கொட்டுமேளத்தோடு நீங்களும் கைதுக்கித்தான் அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ரயத்துவாரிச் சட்டம் வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதல்ல பிரச்சனை என்ற முறையில் அந்தச் சட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொண்டுவந்ததைப் போல் பேசுகிறீர்களே. அந்த வரி விதிக்கப்படுகிறது, அதை நிறுத்திவைக்கவேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டு வருவாய்த்துறை மானியத்திலே பேசுகின்றபொழுது நான் பேசியிருக்கிறேன். அந்த

[திரு. எம். சி. பாலன்]

[1970 மார்ச் 5]

கருத்தை இதய சுத்தியோடு நாங்கள் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் போட்ட சட்டம் அது, அந்த அடிப்படையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வரியை வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. காமராஜ் பிறந்த தினப் பரிசாக அந்தச் சட்டம் வந்தது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பின்தங்கிய மக்களுடைய பட்ஜெட்டாக இது அமைந்திருக்கிறது. 1966-67-ஆம் ஆண்டிலே 184 லட்ச ரூபாய் பின்தங்கியவர்கள் நலனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது. 1969-70-லே 314 லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு அதிகமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அதற்கு ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது. பின்தங்கியவர்களின் படிப்பிற்காக 1966-67-இலே 94 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது, ஆனால் 1969-70-ஆம் ஆண்டிலே 240 லட்ச ரூபாயும் நடப்பு ஆண்டிலே 260 லட்ச ரூபாயும் பின்தங்கியவர்களின் கல்வி நலனுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஜஸ்டிஸ் பார்டி எப்படி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் உயர்ந்த மக்களும் ஒன்றாக இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்களோ அந்த முறையிலே இன்றைய தினம் ஏழை எளியவர்கள், பிற்பட்ட மக்களுக்கு இவர்களுடைய நலனுக்காக சிறப்பான திட்டங்களைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொண்டுவந்திருக்கிறது.

கல்விக்கு யாரோ கண்ணைத் திறந்ததாகச் சொல்லப்பட்டது. அடைந்துகிடந்த கண்ணைத் திறந்ததாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்குக் கல்விக்கண் எப்படித் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் முன்பு அரசாங்க ஆசிரியர்களுக்கும்பட்டும் தரப்பட்டிருந்த சலுகைகளை தனியார்ப் பள்ளிகளிலே பணிபுரிந்த ஆசிரியர்களுக்குத்தராமல் அவர்களுடைய கண்ணிலே சுண்ணாம்பை வைத்திருந்தார்கள். இன்றைக்கு இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு அரசாங்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு எந்த அளவுக்குச் சலுகைகள் தரப்படுகின்றனவோ அவையாவும் தனியார் பள்ளிகளிலே பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆயிரக் கணக்கான, இலட்சக்கணக்கான இதயங்களோடு நானும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பாராட்டி, வரவேற்று அமர்கிறேன், வணக்கம்.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ஆம் வருட நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற முன்வந்துள்ளேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் மிகவும் முக்கியமான அம்சமாக 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது ஆகும். இது வரவேற்கவேண்டிய அம்சமாகும். அதே நேரத்திலே இந்த உச்ச வரம்பு ஏற்கனவே 1960-ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் சர்க்காரால் 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகும் இந்த நாட்டு ஏழை எளிய மக்களுக்கு நிலம் கிடைக்காத உச்ச வரம்பாக இருந்ததோ அப்படியில்லாமல் பாதிக்கப்பட்ட

1970 மார்ச் 5] [திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்]

மக்களுக்கு ஏழை எளிய மக்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் வகையில் இந்தத் திட்டம் அமையவேண்டும். நம்முடைய நாட்டிலே நூற்றுக்கு 80 சதவீதம் பேர்கள் விவசாயப் பெருமக்களாக இருக்கிறார்கள், அதிலேயும் 40 சதவீதம் ஏழை எளிய விவசாய மக்கள் கையகலம்கூட நிலம் இல்லாதவர்கள். அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டும். நிலம் கொடுப்பது மனிதாபிமானத்தினால் அல்ல. இந்த நாட்டில், குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டிலே சமூக நீதி ஏற்பட வேண்டும். தனிநபர் கையில் நிலம் குவியலாக இருப்பதால் சமுதாய முன்னேற்றமோ, பொருளாதார முன்னேற்றமோ ஏற்படாது. 40 சதவீத மக்களுக்கு அவர்கள் இந்த நாட்டிலே ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியாக இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை மலரவும், அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கவும், பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்படக்கூடிய முறையிலேயும் இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். அந்த எண்ணத்தோடு இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டத் தொடர் இறுதிக்குள்ளாகவே அந்த மசோதாவை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அப்படி மசோதாவாக வரக்கூடிய காலத்தில் அதில் 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்பது ஒரு குடும்பத்திற்கு என்று நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும், தனி நபருக்கு என்று நிர்ணயிக்கக் கூடாது. ஏற்கனவே 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று நிர்ணயித்த காலத்தில் கோவில் களுக்கு, மடங்களுக்கு, டிராஸ்டிகளுக்கு, மடாதிபதிகளுக்கு என்று பல ஆயிரக் கணக்கான வேலி நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டது. நீலகிரி மலை, கொடைக்கானல் மலை, ஏற்காடு மலை மூலவதம் உச்ச வரம்புச் சட்டத்திற்குள் கொண்டுவரப்படாது இருக்கிறது. தரைப் பகுதியில் உச்ச வரம்பு வந்த பிறகு நிலப் பிரபுக்கள் மலைப் பகுதியில் சாகுபடி செய்து அதிகமாக லாபம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்கும் தெரியும். இப்படி உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலுள்ள விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்யாவிட்டால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு நிலம் கிடைக்காது என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு இந்த விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்யவேண்டும். கோவில்களுக்கும், ஆதீனங்களுக்கும் வருஷத்திற்கு எவ்வளவு செலவாகிறது என்பதைக் கமிட்டி நியமித்துப் பரிசீலித்து அந்தச் செலவுத் தொகையைக் கொடுத்து விடுவதற்கு வழி செய்து விட்டு அந்த நிலங்களை எல்லாம் நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்குச் சாகுபடிக்குக் கொடுக்க குத்தகைக்கு விடுவது என்ற முறையிலாவது இருக்க வேண்டும். திருவாரூர் தியாகராஜர் கோயில் பண்ணை நிலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களில் சாகுபடி ஆகியிருக்கிறது. அதிலே மாவுக்கு ஒரு கலந்தான் விளைந்தது என்று சொல்லி 40,000 ரூபாய் நஷ்டம் காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பண்ணையின் சொத்தை ஒருசில நபர்கள் ஊதாரித் தனமாகச் செலவு செய்து வருகிறார்கள். அரசு இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். திருப்பனந்தாள் மடத்திற்கு உரிய 800 ஏக்கர் நிலத்தில் வருகின்ற வரு

ம.ப.
11-30

[திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்]

[1970 மார்ச் 5]

வாயிலிருந்து ஸ்ரீவைகுண்டம் குமரகுருபர சாமிகள் காலேஜ் நடைபெறுவதாகக் கூறுகிறார்கள். திருப்பனந்தாள் மடத்திற்குச் சொந்தமான 800 ஏக்கர் நிலத்திலிருந்து வரக்கூடிய அந்தத் தொகையை காலேஜுக்கு உதவித் தொகையாகக் கொடுப்பது என்ற ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் காலேஜ் நிர்வாகச் செலவுகளுக்கே போதாமல் பாங்கியில் இருந்து ஒரு லட்சம் ரூபாய் கடன் கேட்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது எப்படி கோவில்கள், மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் இருந்து வரக்கூடிய வருமானம் விரயம் செய்யப்படுகிறது என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதை அரசினரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த விதிவிலக்குகளை எல்லாம் ரத்து செய்து, நிலங்களை எல்லாம் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து விட்டு, கோவில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் ஆகக் கூடிய ரேலவை நாமே கணக்கிட்டு மாதம் ஒரு முறையோ அல்லது வருஷம் ஒரு முறையோ கொடுத்து வருவது பொருத்தமாக இருக்கும். உதாரணமாக, கேரளாவில் கூட உச்ச வரம்புச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட நேரத்தில் பத்ம நாப சுவாமி கோவில் நிலங்கள் அரசுடமையாக்கப்பட்டு கோவில் செலவுகளுக்காக மாதம் ஒன்றுக்கு 650 ரூபாயும், ஆண்டு ஒன்றுக்கு திருவிழாச் செலவுகளுக்காக இவ்வளவு தொகை என்றும் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் நாமும் கொண்டுவருவது பொருத்தமானதாக இருக்கும். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரக் கூடாதென்ற முறையில் இப்போதே தஞ்சை ஜில்லாவில் இருந்து நிலப் பிரபுக்கள் தாது கோஷ்டியாக வர ஆரம்பித்து விட்டார்கள். சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்த மெம்பர்களும் எதிர்ப்பது என்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். சுதந்திராக் கட்சிக் காரர்கள் எதிர்ப்பதை நாங்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும். அவர்கள் இந்த நாட்டின் தனிநபர் சொத்துடைமையைப் பாதுகாப்பதற்காக இருக்கிறவர்கள். நிலம் பறிபோகிறது என்றால் அவர்களுக்குப் பொறுக்காது. சொத்துடைமை என்பது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படை உரிமை என்று இருப்பதன் காரணமாக, அதை வைத்துக்கொண்டு சொத்துடைமை பாதுகாக்கப் பட வேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் தான், இன்று நாட்டிலே ஒரு கருத்து வளர்ந்து வருகிறது. மனிதனுடைய முன்னேற்றமும், வாழ்வுந்தான் அடிப்படையே தவிர, சொத்துரிமை அடிப்படையல்ல, அப்படிப்பட்ட அடிப்படையான சொத்துரிமை என்ற விதியை அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலிருந்தே மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்துக்களும் இன்றைக்கு நாட்டில் வளர்ந்து வருகிறது. அந்த முறையில் உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை இந்தச் சட்ட மன்றக் கூட்டம் முடிவதற்குள்ளாகவே கொண்டு வரவேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

1970 மார்ச் 5] [திருமதி கே. டி. ஜானகியம்மாள்]

அடுத்தபடியாக, வரிகளைப்பற்றி ஒருசில விஷயத்தைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக ஏழை எளிய மக்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய மின்சாரத்திற்கு சமீபத்தில் சர்க்கார் மின்சாரக் கட்டணத்தை 8¼ பைசாவில் இருந்து 10 பைசாவாக உயர்த்தியிருக்கிறது. அதை மூன்று ஏக்கருக்குக் குறைவாக இருப்பவர்களுக்கு இந்த மின்சாரக் கட்டண உயர்விலிருந்து விதிவிலக்குக் கொடுக்கலாம். இது பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். மேலும், நிலவரிக்கு சர்சார்ஜ் 30 பைசா, 40 பைசா என்று இருந்தது இன்று ஒரு ரூபாயாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. தண்ணீர் தீர்வை, நிலத் தீர்வை எல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 10 ரூபாய் இருந்தால் இந்த செஸ் 10 ரூபாய் என்று சேர்ந்து மொத்தம் 20 ரூபாய் ஆகிறது. இம்மாதிரி ஒரு ஏக்கருக்கு 40, 45 ரூபாய் கூட கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட செஸ் நிதியைக் கூட மூன்று ஏக்கருக்குக் குறைவாக இருப்பவர்களுக்கு விதி விலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புஞ்சை நிலத்திற்கு வரியை ஏற்கனவே ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு மட்டும் அந்த வரியை ரத்து செய்தால் போதும். இப்போது ஆயிரம் ஏக்கர் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் லாபம் அடைகிறார்கள். ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக வைத்திருப்பவர்களுக்கு மாத்திரம் வரி இல்லாமல் இருப்பது போதுமானது. மேலும், இரண்டு போகம் விளையக் கூடிய நஞ்சை நிலமாக இருந்தால் ஒரு ஏக்கருக்கும், ஒரு போகம் விளையக் கூடிய நஞ்சை நிலமாக இருந்தால் இரண்டு ஏக்கருக்கும் நஞ்சை வரியையும் ரத்து செய்ய வேண்டும், புஞ்சை வரியை நீக்கியது போல்.

அடுத்து, மாநில சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு 10 ரூபாய் இடைக்கால நிவாரணம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது என்றாலும், மற்ற மாநிலங்களை விட, பீகார், ஆந்திரம், கேரளம், பெங்கால், போன்ற மாநிலங்களில் கொடுப்பதை விட தமிழ்நாட்டில் அவர்களுடைய சம்பளம் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அந்த வகையில் இடைக்கால நிவாரணமாக 30 ரூபாய் கொடுப்பது என்பது பொருத்தமாக இருக்கும். மேலும், 1965-ம் ஆண்டிலேயே இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் நியமித்திருக்க வேண்டும்; ஆனால் 1969-ல்தான் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய தீர்ப்பு வெளிவர பல வருஷம் ஆகாமல் உடனடியாகத் தீர்ப்பு வெளிவர வேண்டும். அத்தத் தீர்ப்பு வெளிவரும் வரையில் குறைந்த சம்பளமாக இருப்பதன் காரணமாக புனர் பரிசீலனை செய்து மசோதா வரக்கூடிய காலத்தில் இடைக்கால நிவாரணத்தை 10 ரூபாயில் இருந்து அதிகப்படுத்த முடியுமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்] [1970 மார்ச் 5]

அடுத்தபடியாக, விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி ஒருவார்த்தை. அரிசி ரேஷனை எடுத்ததன் காரணமாக சேமிப்பாளர்களும், மற்றும் இருக்கக்கூடிய மொத்த வியாபாரிகளும் இப்போதே தானியத்தைச் சேமிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில் அதன் பலனைப் பார்க்கப் போகிறோம். மேலும் சென்னையிலே ஒரு குண்டு விறகு விலை 4¼ ரூபாய் என்று விற்கிறது. என்றும் இல்லாத அளவுக்கு விறகு விலை ஏறியிருக்கிறது. புளி, பருப்பு, எண்ணை, மிளகாய் போன்ற அத்தனை பொருள்களின் விலையும் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்துவது என்பது மாநில சர்க்காரால் சாத்தியம் இல்லை என்றாலும் கூட மத்திய சர்க்காரை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும். உணவுப் பொருள் மொத்த வியாபாரத்தை “ஸ்டேட் டிரேடிங்” என்ற முறையில் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். வர்த்தகச் சூதாடிகளுக்கு உணவுப் பொருள் மீது பாங்குகள் பணம் கொடுக்கக்கூடாது என்று இந்தியா அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தும் தீர்மானத்தை நாம் நிறைவேற்றியனுப்பவேண்டும். அவ்வாறு மத்திய அரசை வற்புறுத்துவதன் மூலம் உணவுப் பொருள் விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். அதைச் செய்யவேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மூ. மாரிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏழை மக்களின் நலனுக்கும், விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்திற்கும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்கவும், பல்லாயிரக்கணக்கான படித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கவும் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் திட்டத்தினை வகுத்து இம்மன்றத்தில் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பாராட்டி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக இன்று படித்தவர்களிடையே நிலவி வரும் பெரும் பிரச்சனையான வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க இந்த அரசு நல்லமுறையில் திட்டம் வகுத்து அவற்றை இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்த்திருப்பது பாராட்டக் கூடியதாகும். குறிப்பாக, சாதாரண ஏழை மக்களுடையவும், நடுத்தர மக்களுடையவும் வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளைப் போக்கக் கூடிய அளவிலும் அதே சமயத்தில் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கும், கல்வி, தொழில், வேளாண்மை, பொது மராமத்து ஆகிய துறைகளின் மேம்பாட்டுக்காக 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் வேலைவாய்ப்பிற்கான திட்டங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தலைமைச் செயலகத்தில் 1969-70-ல் 1,884 பேர்கள் வேலை செய்த இடத்தில் 1970-71-ல் 2,145 பேர்கள் வேலை செய்ய 261 பேர்களுக்கு அதிகமாக வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேளாண்மைத்

1970 மார்ச் 5]

[திரு. மு. மாரிமுத்து]

துறையை எடுத்துக்கொண்டால் 1969-70-ல் 14,198 பேர்கள் இருந்த இடத்தில் 1970-71-ல் 14,436 பேர்கள், 238 பேர்களுக்கு அதிகமாக வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்வித் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் 69-70-ல் 46,368 பேர்கள் இருந்த இடத்தில் 58,701 பேர்கள் வேலை செய்ய, 12,383 பேர்களுக்கு அதிகமாக வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொது மராமத்து, நீர்ப் பாசனம், நெடுஞ்சாலைத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், 1969-70-ல் 9,086 பேர்கள் வேலை செய்த இடத்தில் 1970-71-ல் 10,934 பேர்கள் வேலை செய்ய, 1,848 பேர்களுக்கு அதிகமாக வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காவல் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், 1969-70-ல் 41,893 பேர்கள் வேலை செய்த இடத்தில் 1970-71ல் 42,586 பேர்கள் வேலை செய்ய, 693 பேர்களுக்கு அதிகமாக வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் பின்தங்கியோர் நலன், கைத்தறி, கூட்டுறவு, காட்டு இலாகா போன்ற இலாகாக்களிலும் வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக மொத்தம் சுமார் 17,500 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆக பட்டதாரிகளிடையேயும், மற்றவர்களிடையேயும் உள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு வழி வகுத்துள்ள இந்த அமைச்சரவையையும், குறிப்பாக நிதியமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன்.

அதோடு அரசு ஊழியர்களின்மேல் கருணை கொண்டு இடைக் கால நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருப்பதோடுகூட இரண்டாவது சம்பள ஆணைக் குழுவிற்கும் ஏற்பாடு செய்துள்ளார்கள். இது அரசு ஊழியர்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படும். ஆகவே, இதையும் வர வேற்று பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, என் தொகுதியில் சுமார் ரூ. 30 லட்சத்திற்கும் மேலான திட்டங்கள் முடிக்கப்பட்டும் சில வேலைகள் துவங்கப்பட்டும் உள்ளன. குறிப்பாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் விதத்தில் பல ஆண்டுகளாக விவசாயிகள் கோரி வந்துள்ள ரூ. 20 லட்சம் மதிப்பீட்டுள்ள காட்டுக்கோட்டை, மணிவிழுந்தான், சிவசங்கா புரம், உளிபுரம் ஆகிய இடங்களில் ஏரிகள் அமைக்கத் திட்டங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதைப் பாராட்டுவதோடு, என் தொகுதி மக்கள் சார்பாக அரசுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று தூர்ந்து போன ஏரிகளை ஆழப்படுத்தவும், ஏரிகளின் கரைகளைப் பழுது பார்க்கவும் சுமார் ரூ. 3 லட்சம் செலவிற்கான திட்டங்களுக்கு—ஆறமூர் ஏரி, தேவியாக்குறிச்சி ஏரி, ஒதியத்தூர் ஏரி, நடுவலூர் ஏரி, நாவலூர் ஏரி இவற்றிற்காக—அரசின் அனுமதி வழங்கப்பட்டு திட்டங்கள் முடிவு பெற்றுள்ளன. கவர் பனை என்ற இடத்தில் 2.25 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு திட்டம் 68-ல் துவங்கப்பட்டு இன்று முடிவடைந்துள்ளது. விவசாயிகளின் நலனுக்காகவும், உணவு உற்பத்தி

[திரு. மூ. மாரிமுத்து]

[1970 மார்ச் 5]

யைப் பெருக்கவும் இத் திட்டங்களை எடுத்துச் செய்ய அரசு முற்பட்டமைக்கு என் தொகுதி மக்களின் சார்பாக இந்த அரசுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1966-ம் வருடம் வரை என் தொகுதியில் 25 கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு இல்லாமல் இருந்தது. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் 15 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. (மணியடிக்கப்பட்டது). ஏழு கிராமங்கள் தெருவிளக்குகள் பெற்று விட்டன. மின்சார விஸ்தரிப்பு வேலையைத் துரிதப்படுத்த மூன்று பிரிவு அதிகாரிகள் அலுவலகங்கள் திறக்க அனுமதி செய்யப்பட்டு அவை நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருகின்றன. மேற்கொண்டும் ஒரு வருவாய்ப் பிரிவு தம்மம்பட்டியில் நிறுவ அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது. மீதமுள்ள பத்து கிராமங்களுக்கும் மின் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கான திட்டத்தையும் அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மருத்துவ வசதியில்லாமல் சுமார் 15 மைல் தொலைவில் உள்ள ஆத்தூர் மருத்துவ மனைக்குச் சென்று என் தொகுதி மக்கள் சிகிச்சை பெற்று வந்தார்கள். அக்குறையைப் போக்கத் தலைவாசலில் ஒரு ஆரம்பசுகாதார நிலையம் அனுமதிக்கப்பட்டு அப்பகுதி மக்களுக்குச் சிகிச்சை அளித்து வரப்படுகிறது. அதேபோல், இதுவரை ஒன்றியத்தினால் பராமரிக்கப்பட்டு வரும் தம்மம்பட்டி மருத்துவ மனையை அரசே எடுத்து நடத்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதைக் குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சி ஒன்றியம் பராமரித்து வந்த தலைவாசல்-ஆறகமூர் சாலையை அரசே எடுத்து செயல்படுத்த அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வருடம் அந்தச் சாலையை தார் ரோடாக ஆக்க நெடுஞ்சாலை துறையினர் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். அதுகுறித்து நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். அதேபோல் கல்வார்ட்டுகளும், சிறு பாலங்களும் அமைக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

(மணியடிக்கப்பட்டு திரு. துரைபாண்டியன் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டார்.)

திரு. என் துரைபாண்டியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 70-71-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத்திட்டத்தில் எண்ணுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். உண்மையிலேயே இந்தத் தமிழக அரசு ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால் மக்கள் மத்தியிலே, 67-ஆம் வருஷத்துப் பொதுத் தேர்தலில் அவர்கள் சொல்லிவந்த வார்த்தைகள் எதையாகிலும் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களா என்பதைத்தான் பொதுமக்கள் சிந்தனை செய்து, அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஆளுங்கட்சியிலுள்ளவர்களும் அறிவார்கள், எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பவர்களும் அறிவார்கள்.

1970 மார்ச் 5]

[திரு. என். துரைபாண்டியன்]

உண்மையாகவே, இன்று ஆளுங்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் பேசும் வார்த்தையிலே கூட அவர்கள் வரிகள் போட்டிருக்கிறோம், முன்னால் நாங்கள் வரியைக் குறைப்போம் என்றும் வசதியைப் பெருக்குவோம் என்றும் மக்கள் மத்தியிலே வார்த்தைகளைச் சொல்லி, அந்தப் பசப்பு வார்த்தைகளின் மூலமாக நாங்கள் இந்த ஆட்சிக்கு வந்தோம் என்பதை அவர்களும் கூட ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆனால் இன்று அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள், நாங்கள் புதிதாக வரி போடவில்லை, பணக்காரர்கள் வாங்கி உபயோகிக்கும் சமானங்களுக்கான வரியைத்தான் உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்று சொல்லி வரி போட்டுத்தான் இங்கு கிட்டத்தட்ட 3 வருஷத்திற்குள்ளாக தமிழகத்திற்கு 100 கோடி வருமானம் அதிகமாக வரக்கூடிய அளவிலே வாய்ப்புகளை உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்று சட்டசபையிலே பேசுகிறார்கள். அது உண்மை. ஆனால் உண்மையாகவே இன்று அந்த சாமான்களுக்கு வரி போட்டிருக்கிறதா? அது இன்றைய வாழ்க்கைத்தரத்தில், மனிதர்கள் வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில், அந்தப் பொருள்கள் அதிகியாவசியமான பொருள்களா இல்லையா என்பதை ஆளுங்கட்சியிலே உள்ள அமைச்சர்கள் முடிவு செய்யவேண்டும். என்.ஜி.ஓ.—க்களுக்கு நாங்கள் 10 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டோம், உபாத்தியாயர்களுக்கு 10 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டோம், அரசாங்க ஊழியர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் மாதம் 10 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டோம், ஆகையினால் வாழ்க்கைத்தரம் முன்னேறிவிட்டது என்று பெருமைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் உங்களைப்பார்த்துக் கேட்கிறேன், இன்று 'ரிஸ்ட் வாச்' வாங்காத ஆட்கள் இருக்கிறார்களா? அல்லது கிராமங்களில் மின்சாரத்தை அதிகமாக விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிப் பெருமைப்படுகிறோம், அதைத் தமிழக அரசுதான் இந்தியாவிலேயே நல்லமுறையிலே செய்திருக்கிறது என்பதை அன்றும் மறுக்க முடியாது, இன்றும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் அந்தக்கிராமத்திலுள்ள மக்கள், என்.ஜி.ஓ.க்கள், உபாத்தியாயர்கள், சாதாரண விவசாயிகள் எல்லாம் மின்சாரம் இல்லாமல் இன்று அவர்கள் எதையாவது செய்ய முடியுமா என்பதை நீங்கள் நன்றாக உணரவேண்டும்.

இன்று வறட்சியின் காரணமாக, இந்த மாநிலத்தில் உணவை ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு, தங்களுக்கு நிறைவேற்றக் கூடிய அளவிலே, இந்த நாட்டிலே உற்பத்தியாகிறது என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே செய்திருக்கும் அந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் செய்திருக்கும் உணவு உற்பத்தி பம்பு செட்டுகள் மூலமாக உணவு உற்பத்தியானது என்பதை நீங்களும் மறுக்க முடியாது, நாங்களும் மறுக்க முடியாது ஆனால் அந்த விவசாயி வாங்கக் கூடிய மோட்டாரிலே வரி, பம்பு செட்டு வைப்பதற்காக ரூம் கட்ட வேண்டுமென்றால், அவன் ஊரிலே நன்றாக வாழ வேண்டுமென்றால், மழையிலே கரைந்து போகாமல் இருப்பதற்காக சுவர் கட்ட வேண்டுமென்றால் அதற்கு வேண்டிய அந்த சிமெண்டிலே வரி. அவர்கள் வீட்டிலேயிருக்கக்கூடிய குழந்தைகளின் கண் கெட்டுப்

[திரு. என். துரைபாண்டியன்] [1976 மார்ச் 5]

போகாமல் இருப்பதற்காக பல்பு வாங்க வேண்டுமென்றால் அதிலேயும் வரி. குறிப்பிட்ட நேரத்திலே வேலைக்குப் போக வேண்டுமென்பதற்காக 'ரிஸ்ட் வாச்' வாங்க வேண்டுமென்றால் அதிலும் வரி. இதையெல்லாம் ஆடம்பரப்பொருள்கள் என்றால் தங்களுடைய கருத்து என்னவென்பதைத்தான் நாங்கள் உங்களை கேட்க விரும்புகிறோம். ஆகவே, இன்றையதினம், நாட்டை எப்படியெல்லாம் ஏமாற்றுகிறீர்கள் என்பதைப் பொதுமக்கள் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சரவர்கள், முன்பு போக்குவரத்து துறை அமைச்சராகவும் இருந்த திரு. ஆதித்தனார் அவர்கள், எங்கள் மாவட்டத்திலே பெரிய மில் அதிபர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் சொல்லக் கூடியது, அவர்களுக்கு ஒரு கார்கூட இல்லை என்று விளம்பரப் படுத்தப் பட்டால் இந்த ஊர் மக்களை ஏமாற்றுகிறார்களா இல்லையா என்பதைத்தான் நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : தனிப்பட்டவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டு இருக்கக்கூடாது.

திரு. என். துரைபாண்டியன் : இது குற்றச்சாட்டு அல்ல. இந்த அளவுக்கு மக்கள் கண்விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, டெபுடி ஸ்பீக்கர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். எல்லோரும் கார் வாங்க ஆசைப்படுகிறார்கள், நமது மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கார் இல்லை என்றால் நமக்குக் கேவலமாக இருக்கிறது. ஆகவே, டெபுடி ஸ்பீக்கர் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு பிச்சைக்காரர்கள் மாநாடு போட்டு, பைசா வசூல் செய்து, அவர்களுக்குக் கார் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : பேரவைத் தலைவரைக் குறிப்பிட்டுப் பேசுவது முறையல்ல.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவரா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : யார் தலைமை வகிக்கிறார்களோ அவர்களைச் சொல்லுகிறேன். துணைத்தலைவராகயிருந்தாலும் தலைமை வகிக்கின்ற காரணத்தால் சொல்லுகிறேன்.

திரு. என். துரைபாண்டியன் : அடுத்தபடியாக, பள்ளிக்கூடத்திலே படிக்கும்பொழுது* ஒரு ராஜா கதையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தக் கதை என்னவென்றால், ராஜாவுக்குத் துணி நெய்யவேண்டுமென்று இரண்டு பேர் வருகிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், நாங்கள் நெய்யும் துணியை துண்ணிய அறிவுள்ளவர்கள்தான் கண்ணால் பார்க்க முடியும், எல்லோருடைய கண்களுக்கும் தெரியாது என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது ஒருவர் எனக்கு அது தெரிகிறது என்று சொன்னார். உடனே ராஜா, நீதான் இப்போது எற்ற மந்திரி என்று சொல்லி மந்திரியாக வைத்துக் கொள்கிறார். பிறகு துணியை நெய்ய்கது போல்

1970 மார்ச் 5] [திரு. என். துரைபாண்டியன்]

நெய்கிருார்கள். ஒரு சில நாட்களுக்குப் பிறகு ராஜாவிற்கு அலங்காரம் செய்து, இதை உடுத்தச் செய்து உல்லாசமாக அழைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள், ஊர்வலமாக அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். எல்லோரும், தாங்கள் அறிவுள்ளவர்கள் என்று காட்டிக் கொள்வதற்காக, நன்றாக இருக்கிறது, நன்றாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஒரு சிறு குழத்தை மாத்திரம், * * என்று சொல்லிற்று. உடனே எல்லோருமே ராஜா * * வருகிறார் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : சபையிலே பேசுவதற்குச் சில வார்த்தைகள் இருக்கின்றன.

திரு. என். துரைபாண்டியன் : படித்த புத்தகம் வேண்டும் என்றால் அதை நிர்வாணம் என்று திருத்திக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவரவர்களே, சபையினுடைய பெருமையைப்பற்றி உறுப்பினர்களாகிய நாமெல்லாம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தச் சபையில் மிகவும் அருவருக்கத்தக்க வார்த்தைகளை உபயோகிக்கக்கூடாது என்ற மரபும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. என் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. துரைபாண்டியன் அவர்கள் சொன்ன அந்த வாசகத்தை சபையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட்டால் நல்லது. அதற்குத் தங்களுடைய தீர்ப்பை வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தனிப்பட்ட அந்த வார்த்தையை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். துரைபாண்டியன் : 'நிர்வாணம்' என்று வேண்டுமானால் போட்டுவிடுங்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவரவர்களே, எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது சொன்ன கதை King Solomon and clother என்ற அந்தக் கதை. அவர்கள் சொல்லுகின்ற நிலை என்னவென்றால், லஞ்சம் வாங்குபவர்களுக்குத் தெரியாது, யோக்கியர்களுக்குத்தான் தெரியும் என்ற கருத்துப்படச் சொல்லப்பட்டது. எல்லோரும் பார்த்து விட்டு, நன்றாகயிருக்கிறது என்று, எல்லோரும் யோக்கியர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே சொன்னார்கள். ஆனால் கடைசியிலே ஒருவர் பார்த்துவிட்டு, துணியே இல்லையே என்று சொல்ல அதற்குப் பிறகு எல்லோரும், துணியே இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதுமாதிரி ஏமாற்றக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லப்பட்டது.

*■ மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க நீக்கப்பட்டது.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : கதையைச் சொல்லக் கூடாது என்று யாரும் சொல்லவில்லை. கதை சொல்லும் நேரத்தில், உபயோகிக்கும் வார்த்தைகள் கொஞ்சம் நாகரிகமாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்லப்பட்டதே தவிர, கதை சொல்லக் கூடாது என்றே, கதை சொன்னால் தவறு என்றே சொல்லவில்லை. அதில் தவறாக வார்த்தைகளைப் பேசினார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். துரைபாண்டியன் : அதேமாதிரி இன்று 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று போட்டிருப்பதை நாங்கள் பாராட்டவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் தங்கள் தங்கள் மனத்திலே நினைத்துப்பார்க்க வேண்டும். உண்மையாகவே 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவில் மொத்த வருமானம் என்ன வருகிறது? நல்ல நிலத்திலே வருஷம் ஒன்றுக்கு 300 கோட்டை நெல் வரலாம். உழுது, பயிரிட்டு, உணவு உற்பத்தி யெல்லாம் செய்தபின் ஒரு மூட்டை நெல்லுக்கு 10 ரூபாய் என்றால் மொத்த வருமானம் வருஷம் ஒன்றுக்கு 3000 ரூபாய் வரும். இந்த 3000 ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய ஒரு விவசாயியின் தலையில் மட்டும் ஏன் கை வைக்கிறீர்கள்? ஒரே கட்டடத்தில் உட்கார்ந்து வருஷம் ஒன்றுக்கு ஆயிரக்கணக்கான வருமானத்தை அடைகிறார்கள், அந்தக் கட்டிடத்தில் நீங்கள் ஏன் கை வைக்கவில்லை என்று கேட்கிறேன். இந்த நாடு கடைசியாக பிறந்த இடத்திற்கே திரும்பப் போகும் நிலையிலே இந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்படுகிறதா என்பதை நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். கிராம மக்களுக்கு, விவசாய மக்களுக்கு 15 ஏக்கர் வருமானத்தை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், அதேபோல் மாதம் 2,000 ரூபாய்க்குமேல் சம்பளத்தை உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? பல கட்டிடங்களை வைத்துக் கொண்டு சென்னை யிலே சிறப்பாக வாழ்க்கை நடத்துகிறார்களே அவர்களை நாம் கேட்கக் கூடாதா? இந்த ஆட்சி நல்லாட்சியாக இருந்தால் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்தில் 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று ஆக்கினார்கள், எங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் பட்டணத்தில் இருக்கும் பங்களாவாசிகளுக்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயித்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்க வேண்டுமே.

திரு. ஆ. துரையாசன் : உச்சவரம்பு சரியல்ல என்ற கருத்தை அறிவிக்கிறார்களா? அவர்களுடைய கட்சி என்ன சொல்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுள்ளேன்.

திரு. என். துரைபாண்டியன் : சரியென்று சொல்லவில்லை. சரியாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த பங்களாவாசிகளைப் பார்த்து நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? பட்டணத்திலே ஆளுங்கட்சித் தலைவர்கள் இருப்பதனாலே, பட்டணத்திலே என் உச்ச

1970 மார்ச் 5] [திரு. என். ஸுரைபாண்டியன்]

வரம்பு வரவில்லை என்று கேட்கிறேன். பட்டணத்திலே தனக்குக் கார், மனைவிக்குக் கார், மக்களுக்குக் கார், அதிலும் ஒவ்வொரு வருக்கும் ஒரு லட்சம் பெறுமானமுள்ள குளுகுளு கார், இவைகளை வைத்துக் கொண்டு அனுபவிக்கும்பொழுது, இந்தக் கிராமவாசிகள் தலையில் தான் கை வைக்க வேண்டுமா? அவர்கள் மீது இந்தச் சட்டத்தை இயற்றி சீர்குலைச் செய்கிறது இந்த அரசாங்கம் என்பதை அரசு உணரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் உள்ள சூழ்நிலையில் மனிதன் பழையபடி தான் பிறந்த இடத்திற்கே வரக்கூடிய நிலைமையில் ஏரோபிளேன் வானத்தில் பறந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது, கட்டைவண்டியில் போகவேண்டும், பழையபடி நடந்து தான் செல்லவேண்டும் என்ற முறைக்கு மனிதன் பழங்கால வாழ்கைக்கு, முற்போக்கு சக்திகள் உள்ள காலத்தில், பிற்போக்கில் போகக்கூடிய நிலைமையில் அரசு சட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறது. தாசில்தார் கலெக்டராக வரவேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன் தான் வேலை செய்ய முடியும். உங்களுடைய சம்பளமும் இவ்வளவு தான், உங்களுடைய உயர்வும் இவ்வளவுதான் என்ற நிலைமையில் சட்டத்தை இயற்றிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் நன்றாக உழைத்து, வருங்காலத்தில் மக்கள் மத்தியில் நல்லெண்ணத்தைப் பெற்று அமைச்சராக வேண்டும் என்ற ஆசையோடு கூடத்தான் இருப்பார்கள். இந்த அளவில் நாட்டில் சட்டத்தை உருவாக்கினால், மனிதன் முதலில் தான் பிறந்தபோது எப்படி இருந்தானோ, காட்டுமிராண்டித்தனமான அகே நிலையில் காள் இந்த நாடு போய்விடும். அமைச்சர்கள் வெரிமேலாவது எந்தச் சட்டத்தை உருவாக்கினாலும், பல கட்சித் தலைவர்களையும் சேர்க்கு அமைத்து, கலந்து பேசி விஷயங்களைப் பரிந்துகொண்டு, பின்னால் சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எல். கணேசன் : பேரவா நினைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக் களை அவைமுன் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஏழை எளிய நடுத்தர மக்களை மையமாகக் கொண்டு இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, நமது ஆட்சி கொண்டு வந்திருக்கும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நில உச்ச வரம்பு திருத்தச் சட்டத்தை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்து, கொண்டுவரவில்லையே என்று வருத்தம் இருந்தாலும், அவர் நமக்கு வாகத்துத் தந்த பொருளாதாரக் கொள்கை அடிப்படையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களும், நமது அமைச்சரவையும் தயாரித்து அளித்திருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நம்மால் பாராட்டாமல்

[திரு. எல். கணேசன்]

[1970 மார்ச் 5]

இருக்க முடியாது. வாழ்விழந்த மக்கள் நில உச்ச வரம்புத் திருத்தச் சட்டத்தை வரவேற்பதையும் வாழ்கையின் உச்சாணியில் இருப்பவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி வசைமாரி பொழிவதையும் நாம் இந்த நேரத்தில் பார்க்க முடிகிறது. தங்களைவிட யாரும் சோசலிச வாதிகளாக இருக்க முடியாது என்று பேசிய காங்கிரஸ் கரார்களுக்கு ஒன்று மட்டும் இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1961-ம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தில், 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்தான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்த நேரத்தில், எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே அமர்திருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அதை வரவேற்றுப் பேசி இருக்கிறார்கள். அகோடு மட்டுமல்லாமல் அதில் இருக்கிற ருறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லி, இன்னும் தீவிரமாக அந்தச் சட்டம் ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தங்களை சோஷலிச வாதிகள் என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள், இந்த சிறப்பு மிக்க நில உச்ச வரம்புத் திருத்தச் சட்டத்தைப்பற்றி இரண்டு மூன்று நாட்களாக இந்த அவையிலே விவாதிக்கின்ற அருமை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் யாராவது, பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்களா என்று கருவிக் துருவிப் பார்த்தேன். எனக்குத் தென்படவில்லை. நேற்று முன்தினம் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் அவர்களும், இன்றைக்கு எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைபாண்டியன் அவர்களும் இதை ஒப்புக்குப் பாராட்டிவிட்டு, இதனால் நல்ல பலன் கிடைக்குமா என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லியிருப்பது, உள்ளபடியே இந்த நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை அவர்கள் வரவேற்பதாக ஆகாது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன் உண்மை சோஷலிச வாதிகள் யார் என்பதை இந்த நாட்டு மக்கள் உணர்ந்து கொள்வதற்கு இப்பொழுது நம்முடைய அரசு கெண்டு வர இருக்கிற இந்த உச்ச நிலை வரம்புத் திருத்தச் சட்டம் ஒரு எடுத்துக் காட்டாக அமையும் என்று கருதுகிறேன்.

எதிர்க்கட்சி வரிசையிலிருந்து எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திற்கு திருத்தம் கொண்டுவரப்படும் என்று முன்னதாக எடுத்துச் சொல்லவில்லை, இது ஒரு பெரிய மோசம் என்றெல்லாம் இங்கே பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். 1961-ம் ஆண்டில் நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபொழுது, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அகிலும் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் கபிள்கலம் மடப்பரை, வடபாதிமங்கலம் மதவியார், புண்டி வாண்டையார் போன்றவர்கள், மும்பாளிசிச் சட்டம் வருகிறது என்பதை மன்கட்டியே தெரிந்துகொண்டு, உற்றார், உறவினர், வணிக்காரர், கார் வீட்டுபவர் இவர்கள் பெயரில் தங்களுக்கே இருக்கிற நிலங்களை யெல்லாம் பிரித்துக் கொண்டதை இந்த நாட்டு மக்கள் மூல்குவிட்டிருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். வடபாதிமங்கலம் மதவியார் கருப்பச் சாசுவாட செய்கின்ற நிலங்களாகவும், வாண்டையார் கல்லூரியின் பெயராலும்,

1970 மார்ச் 5] [திரு. எல். கணேசன்]

நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்குப் பெற்றதை இந்த நாடு நன்றாக அறிந்திருக்கிறது. கடந்த மாதத்தில் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லி சென்றிருந்தபொழுது திருபர்கள் அவரைக் கேட்டார்கள். நில உச்ச வரம்பு திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வருகிற நோக்கம் இருக்கிறதா என்று கேட்டதற்கு, இப்பொழுது இல்லை என்று ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளில் பதில் சொல்லி விட்டார்கள். அவர்கள் அப்பொழுதே 'ஆம்' என்று சொல்லி இருந்தால், நில உச்ச வரம்புத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருந்தால், நிலைமை என்னவாக இருக்கும் என்பதைச் சற்று சிந்திக்க வேண்டும். இப்பொழுதே தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிற பெருந்தனக்காரர்கள் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் திணறித் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்டாம்பு பேப்பர் எங்கேயாவது கிடைக்குமா, 26-ம் தேதியன்றாவது நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டு நாம் தப்பித்துக் கொள்ள முடியுமா என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைய தினம் அப்படிச் சொல்லாமல், திடீரென்று இந்த அவையிலே அமைச்சரவை சமர்ப்பிக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையில் நில உச்ச வரம்பு திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார். முன்னதாக காங்கிரஸ்காரர்கள் நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்த பொழுது நிலங்களைப் பிரித்துக் கொள்வதற்கு நீண்ட கால வாய்ப்பு அளித்துவிட்டார்கள். நாடும் அப்படி முன்கூட்டியே கொண்டுவரப் போவதாக சொல்லி கொண்டு வந்தால், அந்தக் குறைபாட்டையே இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றியும் சொல்வார்கள் என்ற காரணத்தினால், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அவருக்கே உரித்தான ஆசியில் சாதாரியத்தனத்தில் 'இப்பொழுது இல்லை' என்று சொல்லிவிட்டு, திடீரென்று நில உச்ச வரம்பு திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப் போவதாக நிகிநிலை அறிக்கையில் அறிவித்திருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் இல்லாத வகையில் நம்முடைய மாநிலத்தில் கொண்டுவரப்போகும் சட்டம் பாட்சிகரமாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. உத்தரப்பிரதேசத்தில் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவிலிருந்து 40 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா வரையில் வைத்துக் கொள்ளலாம். கேரளாவில் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவிலிருந்து 36 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா வரையில் வைத்துக் கொள்ளலாம். மாவட்டங்களில் 22 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவிலிருந்து 36 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரையில் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் அக்களைக்கும் மாறாக நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் மட்டும்தான் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற ஒரு பாட்சிகரமான சட்டம் வர இருக்கிறது. சோஷலிசவாதிகள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் இதை மூல மனகோடு வரவேற்றிருக்க வேண்டும்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், 1961-ல் காங்கிரஸ்காரர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் ஏறத்தாழ

[திரு. எல். கணேசன்]

[1970 மார்ச் 5]

3120 ஏக்கர்தான் உபரி நிலம் கிடைத்தது. இப்பொழுது நாம் கொண்டுவரப்போகும் சட்டத்தின் அடிப்படையில் $1\frac{1}{2}$ இலட்சம் ஏக்கரா உபரி நிலம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. காங்கிரஸ்காரர்கள் கொண்டுவந்த சட்டம் இருந்ததுபோல, நம்முடைய அரசு கொண்டு வரப்பெட்கிற சட்டம் நிச்சயமாக, உறுதியாக இருக்காது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்து, இந்தச் சட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் தில்லையாடி கிராமத்தில் ரூ. 6½ லட்சம் செலவில், அதை ஒரு மாதிரி கிராமமாக ஆக்கக் கூடிய ஒரு நிலைமையில் அதற்கான முயற்சிகளை அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியினரின் நாங்கள் இருந்த நேரத்தில் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு தில்லையாடி வெள்ளியம்மையை நினைவுபடுத்திய பெருமை கலைஞர் அவர்களைச் சாரும். உத்தமர் காந்தியடிகளின் நூற்றாண்டு விழா நடக்கும் இந்த நேரத்தில், காந்தியடிகள் தென் ஆப்பிரிக்காவில் இருந்தபொழுது அவருடைய சத்தியாகிரஹத்திற்கு உறுதுணையாக இருந்த வெள்ளியம்மை, நாராயணசுவாமி, நாகப்பன் போன்றவர்கள் ஆற்றிய பல சிறப்புப் பணிகளைப் போற்றும் வகையில், பல நூற் பணிகளை தில்லையாடி கிராமத்தில் மேற்கொள்ள இருப்பது மிகவும் வரவேற்கக் கூடியது. வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க புழுகாரில் ஏறத்தாழ ரூ. 3 லட்சம் செலவில் சிலப்பதிகார கலைக்கூடம் ஒன்று கட்டப்பட்டு வருகிறது. ஒரு சுற்றுலா மாளிகை நிறுவுவதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே வழிவகை செய்யப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அப்படி அமைக்கப்பட இருக்கும் சுற்றுலா மாளிகைக்கு கற்புக்கரசி சுண்ணகியின் பெயர் சூட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் தனியார் துறை ஆசியர்களுக்குப் பல சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும், அவர்களது குடும்பத்தினருக்கும் இலவச மருத்துவ வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்.ஜி. ஓக்களுக்கு, அரசுப் பணியாளர்களுக்கு இடைக்கால சிறப்புப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, கிராம உத்தியோகஸ்தார்களுக்கும் சில சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை யெல்லாம் பாராட்டி, வரவேற்று, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கும், ராஜலமைச்சர் அவர்களுக்கும் அமைச்சர் அவைக்கும் நன்றி தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ரா. கனகசபை : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வரவு-செவுத் திட்டத்தின் மீது அஞ்ஞங்கட்சி உறுப்பினர்களும், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் பேசினார்கள். வரவு செலவுத் திட்டத்தை எந்த நோக்கத்தோடு பார்க்க வேண்டும்? இந்தக் காலத்தில், எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வசதிகள்

1970 மார்ச் 5] [திரு. எஸ். கணேசன்]

செய்து கொடுத்து, மக்கள் அன்பைப் பெறாமல் இருந்தால், அரசாங்கத்தில், பதவியில் இருக்க முடியாது. ஆக, அந்த நோக்கத்தோடு, வரவு செலவுத் திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்று ஆராய வேண்டும். ஏதோ வரி போடுகிறார்கள், சொன்னதை பெல்லாம் மீறிச் செய்கிறார்கள் என்று குறை கூறிக் கொண்டே போவது, இந்த அரசாங்கத்திற்கு நாம் சொல்லும் நல்ல யோசனையாக இருக்காது. ஒரு உபயோககரமான யோசனையாக

suggestion ஆக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் நன்மை ஒன்றும் இல்லை. ஏனென்றால் பொதுவாக நாடு முன்னேறிக் கொண்டே போகிறது. மக்களுடைய அபிவிருத்திகள், தேவைகள் அதிகரித்துக்கொண்டே போகின்றன. முன்னேற்றம் எப்படி இருக்கிறது என்றால், சமீபத்தில் செஸ்டர் பெனல்ஸ் எழுதி இருந்தார்கள். அதிலே பார்க்கிறோம்,

There is progress but the progress is arithmetical whereas the demand is geometrical என்கிறார்கள். அம்மாதிரி, மக்களுடைய தேவைகளும், விருப்பங்களும் அதிகரித்துக் கொண்டு போகும்போது, அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டியவைகளை, எப்படி எப்படிச் செய்கின்றோம், அது இந்தத் திட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்ற முறையில் நாம் பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால், வரி போடுவது, வரி போடுவது என்றால், வளரும் பொருளாதாரத்தில் வரிகள் அதிகமாகிக்கொண்டே தான் போகும். சேமநல சர்க்கார் என்று சொல்லி கொண்டு வரியே போடாமல் உலகத்தில் எந்தச் சர்க்காரும் நடைபெறுவதாகத் தெரியவில்லை. சென்ற வருஷத்தைவிட, இந்த வருஷம் குறைத்து வரியைப் போடுவதை நாம் எங்குமே பார்த்தேயில்லை. ஆகவே, வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கும் போது, அது ஒரு குடும்பத்திற்குப் போல்தான் ஒரு அரசாங்கத்திற்கும். ஆனால், குடும்பத்திற்குப் போல் அரசாங்கத்திற்குப் போடுவதில்லை. அடிப்படையில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் நார்த்கோட் பார்கின்சன் சொல்வது போல், ஒரு குடும்பத்திற்கு வரவு திட்டம் போடும்போது, பணம் எவ்வளவு வருகிறதோ, அதைக் கொண்டு செலவுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்கிறோம். ஆனால், அரசாங்கத் திட்டத்தில், மக்களுடைய தேவைகளைப் பொறுத்து அவர்களுக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ, அவைகளுக்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்று அந்த அளவிற்கு வருவாயை பெருக்குகிறார்கள். அம்மாதிரி திட்டமிடும் போது, என்ன செய்ய வேண்டும் என்றால், வரி உயர்ந்து கொண்டே தான் போகும். ஆனால் அரசாங்கம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்றால், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை அந்த வரிகள் பாதிக்காமல், செலுத்தக் கூடியவர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த முறையில் எவ்வளவு அதிகரிக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி ஏற்பாடு செய்யும்போது, சில பொருள்கள் மீது வரி விதித்திருக்கிறார்கள். நிதியமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, இவையெல்லாம் சாதாரண மக்களை, பொது

[திரு. ரா. கனகசபை]

[1970 மார்ச் 5]

மக்களை கூடியவரையில் பாதிக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும். அவர்களிடம் இவை போகாமல் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அந்த வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது இந்திய சர்க்கார் அதிகமாக வரிகள் போட்டிருக்கிறார்கள். நான் முதலிலே ரேடியோவிலே கேட்கும்போது, என்ன இவ்வளவு வரிகள் போடுகிறார்களே என்று நினைத்தேன். பாம் பொடுவதுபோல் இருந்தது. பிறகு நன்றாகத் தெரிந்தது. இப்பொழுது இருக்கின்ற பத்திரிகைகளெல்லாம், உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும் மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகமாக எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் பத்திரிகைகள். 'இந்து', 'எக்ஸ்பிரஸ்', 'எகனமிக் டைம்ஸ்', 'டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா', போன்று யாரை எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்திரா காந்திபோல் ஒரு பெரிய பொருளாதார நிபுணரே கிடை யாது என்று எழுதி விட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த அரசாங்கத்திற்கு நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால், இந்த அரசாங்கத்தின் வரிக் கொள்கையினால், 'இன்வெஸ்ட்மென்ட் க்ளைமேட்' என்று சொல்லுகிறார்களே, அது அதிகமாக விருத்தியாகும் வகையில்—நான் பொருளாதார நிபுணர் இல்லை, எனக்கு தெரியாது அதிகமாக—செய்து, தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு போனால், இப்பொழுது உறுப்பினர்கள் குறிப்பிடும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் திருவதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். இதை தொழில் அமைச்சர் கவனித்து, இதில் அக்கறை காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எல்லோரும் காங்கிரசிலே ரொம்ப நாளாக 'டெமாக்ரடிக் சோஷலிசம்' என்று பேசுகிறோம். பேசுகிறதில், டெமாக்ரடிக் எந்த அளவில் உலகத்தில் கருத்து பரவுகிறது? சோஷலிசம் எந்த அளவில் கருதப்படுகிறது? அமெரிக்காவில் கூட அந்த நாட்டை பொருளாதார நிபுணர்கள் சோஷலிஸ்ட் கண்ட்ரி என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள்; காபிடலிஸ்ட் கண்ட்ரி என்று அவர்களும் சொல்லுவது இல்லை. அதே மாதிரி எல்லோரும் இப்பொழுது மாநில சுயாட்சி பற்றி அதிகமாக, முதல் அமைச்சர் ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். எல்லோரும் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். திருவாளர்கள் லட்சுமண சுவாமி முதலியார், ராஜமன்னார், சந்திரா ரெட்டி இவர்களை வைத்து ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்வது என்ன வென்றால், இந்தக் குழுவிடத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை; தனிப்பட்ட முறையில் யாரைப் பற்றியும் சொல்லவில்லை, ஆனால் மக்களுடைய நோக்கம் என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, அரசியல் சட்டத்தையே திருத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். 20 ஆண்டு காலம் இப்பொழுது இருக்கும் அரசியல் சட்டக்

1970 மார்ச் 5]

[திரு. ரா. கனகசபை]

தின் கீழ் இயங்கி வந்திருக்கிறோம். நான்கு அப்பொழுது பிற்பாதியில் கலந்து கொண்டேன். அப்பொழுது இருந்தது ஒரே ஒரு கட்சிதான், மத்தியில். மாநிலங்களிலும் ஒரே கட்சிதான் இருக்கும் என்ற நோக்கத்தில் தீட்டியிருக்கலாம். நாம் கேட்க வேண்டியது என்ன வென்றால், புது காண்ஸ்டிடுவண்ட் அசெம்ப்ளி வேண்டும் என்பதுதான். நார்த்கோட் பார்க்கின்சன் எழுதியிருக்கிறார்கள். இங்குலண்ட் சிறிய தேசம்தான். ஆனாலும், வேல்ஸ், ஸ்காட்லாண்ட் இதைத் தனி மாநிலங்களாக இயங்க சயாட்சி வேண்டும் என்று கேட்கும்போது, மற்றவை பற்றி நாம் சிந்தனை செய்தாக வேண்டும். அதோடு ராச்சிய சர்க்கார் மக்களிடமிருந்து வரிகளை வசூல் செய்வது, மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்வது இதை யெல்லாம் விலக்கி, ராச்சிய சர்க்காருக்கே எல்லா அதிகாரமும் என்ற முறையில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தை வலியுறுத்த வேண்டும். அதற்குப் புதிதாக ஒரு காண்ஸ்டிடுவண்ட் அசெம்பிளி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். என்று கேட்க வேண்டும். பின்னால் நிபுணர்கள் யோசனை சொல்லலாம். எப்படி நடக்க வேண்டும் என்பதை யெல்லாம் அவர்கள் சொல்லலாம். (குறுக்கீடு) பெரியவர்கள் மூவர்கள், மக்களோடு தொடர்பு இல்லாதவர்கள். அவர்கள் அபிலாஷைகளைத் தெரியாதவர்கள். அம்மாதிரியான முறையில் ராச்சிய சர்க்கார் அமைய வேண்டும். அமெரிக்கன் பெட்ரேஷன் போல் மாற்றியிருக்கிறது. காண்ஸ்டிடுவண்ட் அசெம்பிளியில், அமெரிக்கன் காண்ஸ்டிடியூஷன், ஸ்விஸ் காண்ஸ்டிடியூஷன், ஆஸ்ட்ரேலியன் காண்ஸ்டிடியூஷன், இன்னும் பிரிட்டிஷ் காண்ஸ்டிடியூஷன் இந்த நான்கு பற்றி கருத்துக்கு அனுப்பினார்கள். எல்லோரும் பதில் அனுப்பினார்கள். அதிலிருந்து ஒரு அகப்பை இதிலிருந்து ஒரு அகப்பை, இன்னொன்றிலிருந்து ஒரு அகப்பை என்று இப்படி அப்படிப் போட்டு ஒரு காண்ஸ்டிடியூஷனை எந்த அளவில் பண்ண முடியுமோ அப்படிச் செய்தார்கள். இப்போது அது பலவிதத்தில் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பார்லிமெண்ட் சுப்ரீம் இல்லை. அசெம்ப்ளி சுப்ரீம் இல்லை என்றெல்லாம் வருகிறது. இதையெல்லாம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் இப்பொழுது செய்ய முடியாது. பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. 20 வருஷ அனுபவத்தில், அதிலும் இப்பொழுது மத்திய சர்க்காரில் ஒரு கட்சி, மாநிலங்களில் வேறு கட்சிகள் என்று இருக்கும் நிலைகள் நினைத்துப் பார்க்கப்படவேயில்லை. ஆகவே, ஒரு புது காண்ஸ்டிடுவண்ட் அசெம்பிளி வேண்டும். இப்பொழுது மக்களுடைய நோக்கம் என்ன, அவர்களுடைய கருத்துக்கள் என்ன என்று தெரிந்துகொண்டு, அவற்றை நிறைவேற்றத் தக்க வகையில் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இந்த அரசு அதுபற்றி வலியுறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அரசாங்கம் எதற்கும், ஏதாவது ஒரு காரியம் என்றால், அதற்கு உடனே ஒரு குழு அமைத்து விடுகிறார்கள். பார்க்கின்சன் சொல்லி இருப்பது போல், 'லா ஆப் டிலே' என்று இருக்குமா? கூட்டுறவு

[திரு. ரா. கனகசபை]

[1970 மார்ச் 5]

பற்றி ஒரு கமிட்டி; நம்முடைய அமைச்சர் நண்பர் மாதவன் இருக்கும்போது ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். அதிலும் 'லா ஆப் டிலே' இருக்கிறதா? அது என்ன ஆயிற்று? காரியம் செய்ததா? ஏதாவது சீக்கிரமாக முடிவு எடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். இரண்டு, டர்மா, இல்லையா, ஏதாவது ஒன்று தெரிந்து விட்டால் நன்மையாக இருக்கும்.

பிற்பட்டவர்களுக்கு ஒரு குழு. அரசாங்கத்திலே இன்றைக்கு உள்ளவர்கள். எதிர்க் கட்சியிலே இருந்திருக்கிறார்கள். ஒரு குழு போடாமலேயே வேண்டியவற்றைச் செய்யலாம். குழு அமைப்பதாலே காரியத்தைச் செய்து விடமுடியும், எல்லாவற்றுக்கும் கமிட்டி அமைப்பது கமிட்டி ரிபோர்ட் சமர்ப்பிப்பது, ரிப்போர்ட் வந்தவுடனே, தேர்தல் காலத்திற்குத் தகுந்தபடி முடிவு எடுப்பது என்பதெல்லாம் நல்லதல்ல. ஆகவே எந்தக் காரியத்திலும் உடனுக்குடன் முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நில உச்சவரம்புபற்றி (லேண்ட் சீலிங்) அதிகமாகப் பேசினார்கள். பொதுவாக, பொருளாதார ரீதியிலே நில உச்சவரம்பு சரியானபடி இருக்குமா, இருக்காதா என்பது சந்தேகத்திற்கிடமான விஷயம். விவசாயி என்பவன் விவசாயத் தொழில் துறை மூலமாக நடத்தினால்தான் சரியாக இருக்கும். அவன் டிராக்டர் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், பெர்டிலைசெர் பற்றி நன்றாக தெரிந்திருக்க வேண்டும். மற்ற பூச்சி மருந்துகள் போன்ற நவீன முறைகளைப் பற்றியும் தெரிந்திருக்கவேண்டும். இப்பொழுது காலம் போகிற போக்கைப் பார்த்தால் நிலப் பிரபுக்களைப் பார்த்தால் எல்லோர் மனதிலும் ஓர் அருவருப்பு ஏற்படச் செய்கிறது. நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு வருவதைப் பற்றிக் குறை சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு கிராமத்தில் இருக்கிற தொந்தரவுகளைப் பார்த்தால் நிலமே தேவையில்லை. எல்லாவற்றையும் விட்டு விடலாம் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. உச்சவரம்பு என்று சொல்லக் கூடிய நேரத்தில் ஃபேர் காம்ப்ன் சேஷன் நல்ல முறையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹிண்டு ரிவிஜயஸ் எண்டோன்மென்ட் பற்றி திரு. மகாதேவன் பிள்ளை அவர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்களும், 'சிதம்பரம் நடராஜா, ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதா' என்றெல்லாம் அன்று அவர்கள் பேசியதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். ஆஸ்திகர்களின் மனம் புண்படாத வகையில் இந்த அரசு நடந்து கொண்டு வருவதற்காக நான் இதைப் பாராட்டுகிறேன். (ஆளும் கட்சித் தரப்பில் கைத்தட்டல்) உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். டாக்டர் சடகோபன் என்பவர் பச்சையப்பா டிராஸ்டில் போர்டில் இருப்பவர். அவருக்கு தர்ம கைங்கர்யங்களில் ஈடுபாடு அதிகம். ஏதாவது ஒரு பத்திரிகை அனுப்பினாலும் மறுநாள் செக் கொடுத்து விடுவார். அவர் ஒரு

1970 மார்ச் 5]

[திரு. ரா. கனகசபை]

தடவை சிதம்பரம் கோவிலுக்குப் போனார். கோவிலுக்குள் போய் எல்லாவற்றையும் பார்த்து விட்டு வந்தபொழுது அர்ச்சகர் வந்து விபூதி கொடுத்தார். அவர் வேண்டாமென்று சொல்லி வந்து விட்டார். வெளியே வந்ததும் இதைப்பற்றி அவரிடம் கேட்டபொழுது எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் நம்பிக்கை இல்லை. ஆனால் நிர்வாகத்தில் இருக்கும்போது இம்மாதிரியான விஷயங்களில் நிர்வாக காரியங்களிலிருந்து பின்வாங்குவது இல்லை என்று சொன்னார்கள். நான்குட முதலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதும் பயந்தேன். இவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார்களே, என்ன நடக்குமோ, இவர்கள் அப்படிப் பேசினார்களே என்றெல்லாம் நினைத்தேன். அந்தப் பயம் இப்பொழுது நீங்கிவிட்டது. அவர்கள் நிர்வாகத்தை நல்லபடியாகத்தான் நடத்துகிறார்கள். அரசாங்கப் பொறுப்பு வந்த பிறகு பொறுப்பை உணர்ந்துதான் நடத்துகிறார்கள். ஆகவே, எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பொறுப்போடுதான் பேச வேண்டும். அப்படிப் பேசுவதுதான் அரசியலுக்கு உகந்ததாக இருக்கும். இந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் அந்தப் பக்கம் போகவேண்டி நேரிடலாம். ஆகவே, எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பொறுப்போடு பேச வேண்டும். (ஆளும் கட்சித் தரப்பில் கைதட்டல்).

நான் மனச்சாட்சிப்படி நடப்பவன். யார் தப்பு செய்தாலும் தப்பு என்று சொல்ல வேண்டும். நல்லதைச் செய்தால் பாராட்ட வேண்டியிருந்தால் பாராட்டத் தயங்க மாட்டேன். நான் ஆஸ்திகள் என்ற முறையில் எது நல்லது, எது கெட்டது என்பது தெரியும்.

இன்றைக்கு ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் முன்பு வரி போடக் கூடாது என்றோ, வரியைக் குறைக்க வேண்டும் என்றோ சொல்லி இருக்கலாம். வரி போட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்தால் நல்லது தான். ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு வரி என்று சொல்கிறார்கள். ஆடம்பரப் பொருள்கள் என்று சர்க்கார் சொல்லும்போது, எது ஆடம்பரப் பொருள், எது ஆடம்பரப் பொருள் இல்லை என்று வரையறுத்துச் சொல்ல முடியாது. 'சோஷலிசம்' என்று சொல்லப் படுகிற நேரத்தில் எல்லாப் பொருள்களும், எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான். எல்லா வசதிகளும் எல்லாப் பிரிவு மக்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான் சோஷலிசத்தின் தத்துவம் ஆகும். ஆடம்பரப் பொருள்கள் என்று சொல்லக் கூடிய ரெப்ரினீரேட்டர், ரேடியோ, கைக்கொடிகாரம், கார் எல்லா பொருள்களும் எல்லோருக்கும் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வது தான் சோஷலிசத்தின் தத்துவமாகும். இந்தப் பொருள்கள் எல்லாம் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படிச் செய்வதுதான் அரசாங்கத்தின் கடமையாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசிகளைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால் ஏறுகிற விலைவாசிக்குத் தகுந்தாற்போல் மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி இருக்கிறதா என்பதை இணைத்துப் பார்க்க வேண்டும். முன்பு 5

[திரு. ரா. கனகசபை]

[1970 மார்ச் 5]

ரூபாய் என்று விற்ற பொருள், இப்பொழுது 7 ரூபாய்க்கு விற்கிற தென்றால், அதை வாங்கக்கூடிய சக்தி மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும். எப்போதும் சாமான் களின் விலை ஒரே மாதிரியாக இருக்காது. இங்கு மட்டுமல்ல, உலகம் பூராவிலும் சாமான்களின் விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கின்றன. நான் சுமார் மூன்று மாதங்களுக்கு முன் வெளிநாட்டிற்குச் சென்றிருந்தபோது, முன்பு 35 ஷில்லிங் கொடுத்து வாங்கிய அதே பொருள் இப்பொழுது 35 பவுனுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, ஏறுகிற விலைக்குத் தகுந்தாற்போல் மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி உயர்ந்து கொண்டு போகிறதா என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும். விலைவாசியினால் மக்கள் ஏழையாகிக் கொண்டே போகிறார்கள் என்றால் நம்ப முடியாது.

நான் கிராமத்தில் இருக்கிறவன். பத்து வருஷத்திற்கு முன்பு கிராமங்களில் தக்காளிப்பழம், உருளைக்கிழங்கு, முட்டைக்கோஸ் போன்ற காய்கறிகள் எல்லாம் பணக்காரர்கள் வீட்டில்தான் இருக்கும். இன்றைக்கு எடுத்துக் கொண்டால் எல்லோர் வீட்டிலும், ஹரிஜன மக்களுடைய வீட்டிலும் அதை வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். முன்பு காலில் செருப்பு போட்டுக் கொண்டால் கூட தப்பு என்று சொல்வார்கள். அது இப்பொழுது கிராமப்புறங்களில் தேவைப் பொருளாகி விட்டது. மக்களுடைய பொருளாதாரம் வளர்ந்து கொண்டதான் போகிறது.

இந்தப் பட்ஜெட்டிலே 6 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். நண்பர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது, 'நிதித் துறையானது வருவாயைக் குறைவாகவும், செலவை அதிகமாகவும் காட்டி பட்ஜெட் போட்டிருக்கிறது' என்று சொன்னார்கள். பட்ஜெட் என்றாலே ரெவின்யூவைக் குறைவாகவும், எக்ஸ்பெண்டிச்சரை அதிகமாகவும் காட்டுவதுதான் முறை. வருவாயைக் குறைத்து, செலவை அதிகமாகத்தான் போட்டு வைப்பார்கள். ஆகவே, நிதித் துறை தெரிந்தோ தெரியாமலோ இப்படிப் போட்டு விட்டது என்று சொல்ல முடியாது என்று கூறி, இந்த வாவு-செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் க்ளாரிபிகேஷன் சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நான் அங்கத்தினருக்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லை. அங்கத்தினர் அவர்கள் எதற்காக எழுந்து நின்றார்கள்? அங்கத்தினர் அவர்கள் உட்கார வேண்டும்.

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, reference was made about me.....

MR. DEPUTY SPEAKER: I have not given the hon. Member permission to speak. The Chair must give permission to speak according to rule 65 of the Assembly Rules.

1970 மார்ச் 5]

[திரு. சு. ம. துரைராஜ்]

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : சார் ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். ந.ப. 12-00
சட்டமன்ற விதிமுறைகளில் சபாநாயகர் எழுந்து நிற்கும்போது வேறு யாரும் எழுந்து நிற்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது.

(திரு. க. இராமமூர்த்தி நின்றனுகொண்டிருந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஓர் உறுப்பினர் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பி இருக்கும்போது திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் தம் இடத்தில் அமரவேண்டும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : சார் ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். 1966-67 பட்ஜெட் போடும்போது வருவாய் இனம் 3 சதவிகிதமாக கணிக்கப்பட்டிருந்தது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ?

திரு. கே. வினாயகம் : பாயின்ட் ஆப் எக்ஸ்பிளநேஷன்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதற்கு நான் அனுமதி வழங்கவில்லை. அடுத்து, திரு. சு. ம. துரைராஜ் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

* திரு. சு. ம. துரைராஜ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி நான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். உண்மையில் இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது இயற்கைக்கும் அறிவுக்கும் பொருத்தமாக அமைந்திருக்கிறது. ஏழை மக்களும், ஏழை விவசாயிகளும், என்.ஜி.ஓ-க்களும், ஆசிரியர்களும் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால் எனது மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் இதை என்னவோ பாராட்ட மறுக்கிறார்கள். எனது மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் பேசும்போது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஒரு ஆங்கிலக் கதைக்கு ஒப்பிட்டார்கள்— டான் குக்காட் கதைக்கு ஒப்பிட்டார்கள். ஆனால் பொதுமக்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் டான் குக்காட்டாக இருக்கிறார்கள் என்று நல்ல விதத்தில் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். அந்த வரிசையிலும் கூட ஒரு நல்ல உள்ளம் பாராட்ட முன் வந்ததைப் பார்த்தேன். பொதுவாக அறநிலையங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நல்ல விதத்தில் நடத்தி வருகிறார்கள் என்று நல்ல விதமாகப் பாராட்டினார்கள். அதுதான் நீதியும், நியாயமும் கூட; அதற்காக என் கட்சியின் சார்பில் அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க இந்த அரசு தவறிவிட்டது என்றார்கள். அந்த நல்லவருக்கு ஒன்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் ? தொழிற்சாலைகள் வைக்க வேண்டும் அதனால் ஐந்தாண்டுகள் பேர்

[திரு. சு. ம. துரைராஜ்]

[1970 மார்ச் 5]

களுக்கு மேல் வேலை கிடைக்கக் கூடும் என்று சொல்லி அவற்றின் செலவுக்கு 20 கோடி பணத்தைக் கேட்டார்கள். இன்று வரைக்கும் மத்திய அரசாங்கம் தரவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் கேட்கிறார்கள். அதற்கும் மத்திய அரசாங்கம் தரவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். என்னுடைய திருவள்ளூர் தொகுதியில் ஹிந்துஸ் தான் மோட்டார்ஸ் நிறுவனத்தார் 15 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் ஒரு தொழிற்சாலை கட்ட அனுமதி கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு இந்த மாநில அரசும் உதவியாக இருக்கிறது. இருந்தும் மத்திய அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய ஒப்புதலைத் தரவில்லை. நான் நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்தி, எப்படியாவது அதைப் பெற முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

எனது அருமை நண்பர் இந்த ஆட்சி என்ன செய்தது என்று கேட்டார்கள். உண்மையை நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்பதில்லை. மக்களே எடுத்துச் சொல்லக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வறட்சிப் பணிகள் ஒன்றைமட்டும் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய சொந்தச் செல்வாக்கால் மத்திய அரசைத் தட்டிக் கேட்டு வறட்சிப் பணிகளுக்கு மத்திய அரசிடம் இருந்து பணம் பெற்று பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் ஆட்வர், பெண்டிர் உட்பட எட்டுலட்சம் பேருக்கு வேலை வாப்பி அளித்திருக்கிறார்கள். 13,400 சிறு பாசனப் பணிகளாக சிறிய பெரிய ஏரிகளிலும் கால்வாய்களிலும் தூர் அகற்றியிருக்கிறார்கள். 5,500 சாலைப் பணிகள், 683 மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் ஆக இப்படி 40,600 பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்றால் உண்மையில் பொது மக்கள் இந்த ஆட்சியைப் பாராட்டி வருகிறார்கள். அவர்களைத் திசைமாற்றி விடவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் எதிர்க் கட்சியினர் தவறான பிரச்சாரம் செய்து வருகிறார்கள். இன்றைய தினம் பொதுமக்கள் அரசியல் விழிப்புப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் எதைச் சொன்னாலும் அவர்கள் நம்ப மாட்டார்கள்.

வேளாண்மையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர்கள் ஆண்ட காலத்தில் உற்பத்தி 57.9 லட்சம் டன்னை இருந்தது. அதற்கு மாறாக இந்த அரசு பசுமைப் புரட்சி திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி, ஐ.ஆர். 8 இன் கீழ் பல ஏக்கராக்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்தது. 1969-70 இல் மொத்த உற்பத்தி 63 லட்சம் டன்னை உயர்ந்து இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நிரம்பக் கடன் தந்து, உரவகைகள் எல்லாம் தந்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி 24 லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்கிற அளவுக்கு வந்திருக்கிறது என்றால், இந்த அரசை மக்கள் பாராட்டாது இருக்கமாட்டார்கள்.

வேளாண்மை எந்தவகையில் நடக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வந்த அமெரிக்க நாட்டு நல்லவர்கள் — நம்முடைய மாநிலத்தைப் பார்த்து “இந்த ஆட்சி நல்லபல திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறது.

1970 மார்ச் 5] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

போகப் போக தமிழகத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்படும்” என்று சொல்லிப்போய் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பத்திரிகை வாயிலாகப் பார்த்தேன்.

அடுத்து இந்த நல்லாட்சி என்.ஜி.ஓ.க்கள், ஆசிரியர்கள் இவர்களுடைய நலனுக்காக 10 ரூபாய் கூட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது. உண்மையில் நான் நினைக்கிறேன். முன்னாள் அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்ட போது அந்த நேரத்தில் அந்த நல்லவர் 3 ரூ. 5 ரூ. 10 ரூ. என்று கொடுத்தார்கள். அப்படிக் கொடுத்திருந்தால் 6 கோடி செலவு வந்திருக்காது. ஆனால் சோஷலிச அடிப்படைக் கொள்கையைச் செயலாற்றி வருகிற நம் அரசு எல்லோருக்கும் சமமாக 10 ரூபாய் வழங்கியிருக்கிறது. இதை எல்லோருமே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சிகள் தவறாகப் பிரச்சாரம் செய்யலாம். “உங்கள் கோரிக்கைகளில் உள்ள நியாயமான கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். தேவையானால் எழுத்து மூலம் எழுதித் தருகிறேன். உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பணம் திரும்பவும் எங்கள் கைக்கு வந்திவிடும் என்பது தெரியும். அவகாசம் கொடுங்கள், உங்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்கிறோம்” என்பதாக முன்பு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு உறுதி அளித்தார்கள். ஆனால் நமது கலைஞர் அவர்கள் சொல்லவில்லை. செயலிலேயே பத்து ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள். தவறான அரசியல் சக்திகள் தங்களை இழுத்துக் கொண்டுபோக கொஞ்சம் விட்டதற்காக வருந்துகிறார்கள்.

64 ஆண்டுகளாக எங்கள் குடும்பத்தில் ஒரு இலவசப் பள்ளி நடந்து வருகிறது. அதில் 25 ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த ஆசிரியர்கள் என்னிடம் வந்து நேரில் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். “கொஞ்சம் நாங்கள் தவறாகக் கூட நடந்துவிட்டோம். ஆனால் அரசு எங்களுக்குச் செய்திருக்கிற நன்மையை மறக்கமாட்டோம். அதற்காக இப்போது பாராட்டுகிறோம்” என்றார்கள். அந்த நல்லவரை நாங்கள் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பதவியேற்ற நேரத்திலே என்னுடைய உயிரைப் பணயம் வைத்தாவது பின் தங்கிய நிலையில் உள்ளவர்கள் முன்னேற்றத்தில் அக்கறை காட்டுவேன் என்று சொன்னார்கள். அதன்படி அவர்கள் பின் தங்கியவர்களின் நலனுக்காக ஒரு தனி இலாகாவை ஏற்படுத்தி அதற்காக ஒரு தனி அமைச்சர் நியமித்து குழுக்களை யெல்லாம் நியமித்து இருக்கிறார்கள். இதை நான் உள்ளபடியே பாராட்டி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. என். குமாரசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்பேரிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த தேசத்திலே கிரி அவர்களுடைய தேர்தலுக்குப் பிற்பாடு ஒரு எழுச்சி ஏற்பட்டு இன்றைக்குத்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1970 மார்ச் 5]

தேசத்தில் சகல மக்களும் ஒரு சில மக்களைத் தவிர எல்லோரும் சோஷலிஸத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தமானது சமுதாயத்திலே ஏற்பட்டுவருகிற காரணத்தினாலே நம்முடைய அரசாங்கமும் இந்த மாநிலத்திலே ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலே எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியினால் சமுதாய மாறுதல் வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே நிலச்சீர்திருத்தம் என்ற பெரிலே இன்றைக்கு 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பதை 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இது வரவேற்க வேண்டிய விஷயம் ஆகும். எல்லா அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்த ஒரு சமுதாயம் மக்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்க முடியாத காரணத்தினாலே மீண்டும் அதைப் புனராலோசனைசெய்து அப்படிப் பட்ட நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இப்படிப் பட்ட கொள்கையைத் தேசத்திலே அமலாக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டு இன்றைக்கு மாபெரும் மாற்றங்கள் உண்டாக்கிற நேரத்திலே சில பேர்கள் இதை எதிர்க்கிறார்கள் பூமியைப் பிரித்து பெட்டிக்கடைக்காரர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டுப் போவது என்று அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டுதான் எதிர்க்கிறார்கள். நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகின்றபொழுது நேரடியாக உழுகின்றவனுக்கு நிலம் கிடைக்கின்ற கொள்கையை மேற்கொள்ளுவதன்மூலம் இந்த நாட்டிலேயுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கும், அதிகப் பரப்புள்ள நிலங்களில் உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களைக் கொண்டுவருவதற்கும் சமுதாயத்திலே அதன்காரணமாக வேலை வாய்ப்புகள் அதிகப்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களும் ஏற்படுகின்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலேதான் நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களே தவிர, ஏதோ இருக்கிறவர்களிடமிருந்து நிலத்தைப் பிடுங்கி மற்றவர்களுக்கு விநியோகத்து விட்டுப் போவது என்ற அர்த்தமல்ல. இந்தப் பிரச்சினைக்கு எந்த முறையிலே தீர்வு காணலாம் என்ற முறையிலே இப்படித் தீர்வு காணலாம் என்று இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தேசத்திலே மாறுதல் வேண்டும் என்று சொல்கிறபொழுது அதைச் சிலபேர்கள் சில காரணங்களுக்காக எதிர்ப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். பஸ்களை தேசிய மயமாக்கிய காரணத்தால், அது நஷ்டத்தில் ஓடுகிறதே என்று சொல்கிறார்கள். நஷ்டத்தில் ஓடுவது உண்மையாக இருந்தால் அதற்குக் காரணம் நிர்வாகத்திலே இருக்கிற குறைதானே தவிர, தேசிய மயமாக்கிய கொள்கையின் தவறு அல்ல அது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். எப்படி நாம் அம்பை எய்தியவனைத்தான் குற்றம் சொல்கிறோம். அம்பைக் குற்றம் சொல்வதில்லையோ அதைப்போன்றுதான் இது அந்தக் கொள்கையின் குற்றமல்ல. இப்பொழுது 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்

1970 மார்ச் 5] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

என்று கொண்டு வந்திருக்கின்றபொழுது அது சரியாகக் கீழ் மட்டத்திலே அமல் படுத்தப்படவில்லை என்று சொன்னால் அதற்காக அந்தக் கொள்கையையே தப்பு என்று சொல்வது சரியாகாது. பல காரணங்கள் சொல்கிறார்கள், அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. சமுதாயத்தில் மாற்றம் வேண்டுமென்று மக்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள், வாழ்க்கை வசதிகள் அதன்மூலம்தான் வரும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று கொண்டுவரும்பொழுது அதை எடுத்துக் கையாள்கிற முறையைப் பொறுத்துத்தான் மாறுதல் உண்மையாக ஏற்படும். அதிலே இருக்கிற சில தீமைகளை வைத்துக்கொண்டே மக்களிடையே பிரச்சாரம் செய்து இந்தத் திட்டத்தை விளக்குகிற முயற்சியிலே ஈடுபடுவது சரியல்ல. இப்படிப்பட்ட சங்கடங்களைத் தீர்ப்பதற்குக் கையாள்கிற முறையிலே தீமைகள் ஏற்படாமல் நன்மைகள் சமுதாயத்திற்குப் பயக்கின்ற முறையிலே சட்டங்களைப் போட்டு ஆக்க ரீதியிலே பயன்படுத்தினால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும், அந்த அளவிலே வேலை வாய்ப்புப் பிச்சினையையும் நாம் தீர்க்க முடியும். இந்த அடிப்படையிலேதான் இந்த அரசாங்கம் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். இந்தக் கொள்கையை நான் வரவேற்கிறேன்.

இன்னொரு பிரச்சினையையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். நீர் பாசனத் திட்டங்களில் நாம் அதிகமாகச் செலவைச் செலுத்தவில்லை. ஏற்கனவே போட்ட திட்டங்களிலேதான் இன்னமும் நம்முடைய கவனம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டங்கள் சரியாகச் செயல்படாமல் இருப்பதால் அதற்காகவே நாம் நம்முடைய கவனத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறபொழுது நீர்பாசனத் திட்டங்களை நாம் அதிகமாக்கவேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டிலே இதற்காக 5 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். பழைய திட்டத்திற்காக இதிலே இரண்டேகால் கோடி ரூபாய் வரையில் போய்விடும்; பாக்கியிருக்கிற இரண்டேழுக்கால் கோடி ரூபாயை வைத்துக் கொண்டதான் நாம் புதிய திட்டங்களைப் போட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இதிலே இருக்கிற அடிப்படைப் பிரச்சினையையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். கிணறுகள் தோண்டித் தண்ணீர் இல்லை, இருக்கிற அணைக் கட்டுகளிலே தண்ணீர் இல்லை, எனவே புதிய திட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும். அப்படிச் செய்யலாம் என்றால் அடுத்திருக்கிற மாநிலத்திலே சில பேர்கள் இதை எதிர்க்கிறார்கள். இருந்தாலும் பேச்சுவார்த்தை நடக்கிறது முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது, இழுபறியான நிலைமை இருக்கிறது, இன்னும் நாம் இழுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கம் இதுபற்றி முடிவு சொல்லவேண்டும். எங்கு எங்கு தண்ணீர் உற்பத்தியாகிறதோ, அதை மையமாக கொண்டு மத்திய அரசாங்கம் எந்த மாநிலத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ந்தால் அதிகமாகப் பயன்படும் முடியும் என்று பார்த்து முடிவு செய்து சரியான முறையிலே நீர் வழங்க ஏற்பாடு

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1970 மார்ச் 5]

செய்யவேண்டும். இதேபோன்ற பிரச்சினைதான் நமக்கும் கோளாவுக்கும் இருக்கிறது. சமுதாயப் பிரச்சனையாக இதைக் கருதாமல் அரசியல் பிரச்சினையாகக் கருதி அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மைசூர் அரசாங்கம் கூட ஹேமாவதித் திட்டத்தை நடத்தப் போகிறோம் என்றும் தமிழகத்தோடு பேசப்போவதில்லை என்றும் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினை எப்படித் தீரப்போகிறது. இந்தப் பிரச்சினையை மத்திய அரசாங்கம் சீக்கிரமாக முடிவு செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு நாம் உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் இது நம்மைப் பாதிக்கின்ற விஷயமாக இருக்கிறது. இயற்கையாக ஊற்றுகின்ற ஆற்று நீரையெல்லாம் கட்டுப்படுத்தி மத்திய அரசாங்கம் . . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இன்று காலைப் பத்திரிகையிலே பார்த்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து மைசூர் மாநிலத்திற்கு ஹேமாவதி அணைத் திட்டத்தை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று தாக்கீது போய் இருக்கிறது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தாக்கீது வந்திருக்கிறது என்றாலும் இந்தப் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்க்க போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. காவிரிக் கழிமுகப் பகுதிகளுக்காக என்று நாம் இப்பொழுது 40 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்தப் பிரச்சினைகள் எல்லாம் இருக்கிற போது நமக்குச் சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே சீக்கிரமாக மத்திய அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைத்தால்தான் நம்முடைய திட்டங்கள் வெற்றியை அளிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

மூடப்பட்ட ஆலைகள் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் 4 ஆலைகளை எடுத்து இருக்கிறது. தனியார் துறையிலே சம்பளம் குறைக்கவில்லையே, அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட ஆலைகளிலே சம்பளம் குறைந்திருப்பது நியாயமா என்று கேட்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏற்கனவே நாங்கள் சொன்னோம். அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்கிற ஆலைகளை லாபகரமாக நடத்திக் காட்டலாம்; கூலியைக் குறைக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்குக் கூலியைக் குறைக்கிறார்கள். அதிலும், பாதிப் பேர்களுக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறது, பாதிப் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. எனவே அவர்களுக்குப் பூரணமாகச் சம்பளத்தைக் கொடுத்து லாபகரமாக ஓட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். (மனியடிக்கப்பட்டது)

* திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: பெருமதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது தமிழக அரசின் 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று ஓரிரு கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். இன்றையதினம் தமிழக அரசு கொண்டு வந்துள்ள நல்லபல திட்டங்களை எதிர்க்கட்சி வரிசையில் அமர்ந்திருக்கும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் பாராட்டிப் பேசினார்களா என்றால் இல்லை; அவர்கள் பாராட்டவும் மாட்டார்கள். அவர்களுடைய பாராட்டைப்

1970 மார்ச் 5] [திரு. ரா. ரா. முனுசாமி]

பெற்றுத்தான் நாம் ஆட்சியை நடத்த வேண்டுமென்றால் அது முடியாத நிலை என்பதை நாடு அறியும்; நாட்டு மக்களும் அறிவார்கள். நம்முடைய அரசு எந்த அளவுக்கு நல்ல முறையில் ஆட்சி செய்வருகிறது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தாலும் கூட, அதை மறைத்துப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் மீண்டும் பதவியைப் பிடிக்க வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தோடுதான் குற்றம் சாட்டிப் பேசிக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

1968-69-ல் ஏற்பட்ட பஞ்ச நெருக்கடியைத் தமிழக அரசு முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள முதல்வர் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு—பஞ்சத்தை விரட்டி அடித்தார்கள் என்பதை நாடு அறியும், நாட்டு மக்கள் அறிவார்கள். இவர்கள் என்னதான் உள்ளேயும், வெளியேயும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு செய்து வரும் காரியங்களை மறைத்துப் பேசினாலும், படியரிசித் திட்டம் போன்றவைகளை இழித்தும் பழித்தும் பேசினாலும் நாட்டு மக்கள் நன்றாக உணர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளில் எட்டு லட்சம்பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. 13,400 சிறுபாசன ஏரிகள் தூர்வாரப்பட்டிருக்கின்றன. எப்பேர்ப்பட்ட ஏரிகள் எப்பேர்ப்பட்ட கால்வாய்கள் என்பது அவர்களுக்கே தெரியும். வெள்ளைக்காரன் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏரிகளைத் தூர்வாரி விட்டு விட்ட பிறகு 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்போது நல்ல முறையில் அவை எல்லாம் தூர் வாரப்பட்டு செப்பனிடப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்காவது பாராட்டினார்களா என்றால் அதற்கும் பாராட்டவில்லை. 5,500 சாலை வேலைகளும், 683 மண்வளப் பாதுகாப்பு வேலைகளும் நடத்திருக்கின்றன. ஒரே சமயத்தில் 45, 500 பணிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. வடநாட்டுச் சர்க்கார் பணம் தந்தது, அதைக் கொண்டுதானே செய்தீர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது சாத்தன இல்லையா? இத்தகைய சாதனைகள் எல்லாம் உள்ளடக்கிய இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நாட்டு மக்கள் வரவேற்கிறார்கள். அதில் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் பாராட்டிப் பேசினார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை.

நேற்றையதினம் காங்கிரஸ் நண்பர் ஒருவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒரு எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறார். தமிழ் நாட்டுக்கு இந்தி வந்தால் இந்த அரசால்தான் வரும் என்று பேசு இருக்கிறார்கள். இது மிகுந்த வேடிக்கையாக இருக்கிறது. நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் 1965-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 12-ம் தேதி தமிழக மெங்கும் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடக்கும்போது வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள திருவண்ணாமலையில் நடந்ததை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தியை எதிர்த்து திருவண்ணாமலையில் மாணவர்கள் ஊர்வலம் நடத்துகிற போது 'தமிழ் வாழ்க, இந்தி ஒழிக' என்று கோஷம் போட்டுச் சென்றார்கள். அப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் 'இந்தி வாழ்க, தமிழ் ஒழிக' என்று சொல்லிக் கொண்டு இப்போது உணவு அமைச்சர்

[திரு. ரா. ரா. முனுசாமி]

[1970 மார்ச் 5]

ராக இருப்பவரின் வீட்டு முன்பும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர் திரு. எஸ். முருகையன் வீட்டு முன்பாகவும் போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். இதை நாடும், நாட்டு மக்களும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இப்போது இந்தியை எதிர்க்க ஆரம்பித்திருக்கும் நிலையில் அவர்களுடைய கூற்றுக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த இந்தியை எதிர்த்ததன் காரணமாக மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எவ்வளவோ தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பெரும் தலைவர்களும், தொண்டர்களும் சிறை செய்யப்பட்டு தொல்லைகளுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தியை எதிர்த்து வந்திருக்கும் நிலையில் இந்த அரசால்தான் இந்தி தமிழகத்திற்கு வரப் போகிறது என்று அவர்கள் பேசுவது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. மும்மொழித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவுடனே இருமொழித் திட்டம் என்று ஆக்கிற்று.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தல் அறிக்கையில் கூறியதை எல்லாம் நிறைவேற்றிற்று என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கேட்கிறார்கள். நாம் அதை யெல்லாம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றி வருகிறோம் என்பதை நாடும், நாட்டு மக்களும் நன்கு அறிவார்கள். இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் நிலவள வங்கிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் நிலவள வங்கி இருந்ததா என்பது யாருக்கும் தெரியாது. அதெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் கையில் இருந்தது. அப்போது அதனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு லோன் கிடைக்கவில்லை; பெரும் பணக்காரர்கள்தான் அதிலிருந்து பணம் பெற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். எங்களுடைய வட்டத்தில் காங்கிரஸ்காரர் வசம் உள்ள நிலவள வங்கியில் தேர்தல் நடந்தது. அந்த வட்ட மக்களுக்கே தெரியாத அளவுக்குத் தேர்தலை நடத்தி இருக்கிறார்கள். முன்பு 105 நிலவள வங்கிகள் இருந்து இவ்வளவு சீக்கிரமாக 166 என்ற அளவுக்கு அதிகமாக்கி இப்போது ஏழை விவசாயிகளுக்கு, ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும் முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு மோட்டார் பம்ப்செட் வாங்குவதற்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. திண்டிவனத்திலே யாரோ ஒருவரை சீஃப் ப்ரொமோட்டராகப் போட்டுவிட்டதாக திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். கூட்டுறவு நாயச் சங்கத்தில் நாற்பதாயிரம் ரூபாய் கொள்ளை அடிக்கப்பட்டதாகச் சுற்றம் சாட்டினார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது) திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையிலே பல நல்ல அம்சங்கள் நிறைந்து இருப்பதைப் பாராட்டி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1970 மார்ச் 5]

* **THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH:** I thank you, Sir, very much for giving me an opportunity to express my views on the budget, presented to this House, for 1970-71 by the Hon. Minister for Finance. This is the third budget that has been presented. A persusal of the budget will clearly indicate that in spite of many handicaps, drawbacks and unadequate financial aid from the Centre, this Government has been able to run the administration of this State prudently and wisely and keep the welfare of all sections of the people in their minds. They have made improvements in many walks of life. They have not forgotten to confer a number of benefits on different sections of the people. For example, generally the case of aided school teachers is forgotten by any Government. But here is a Government that has not forgotten the aided school teacher's needs and other teacher's needs. The question of village officers has also been noted by Government and Rs. 10 as compensatory allowance has been given to all Government servants. We are glad that Government have realised the necessity that a compensatory allowance should be paid to this class of persons.

In spite of all these good things, there is only one worrying item in this Budget and that is, the lowering of the ceiling on land. Only a few days back, the Hon. Chief Minister was kind enough to say that there was no immediate need for lowering the ceiling on land and that D.M.K. Government would not introduce hasty land reforms. The village economy depends upon the stability of the land or security that we give to the land owners. Yesterday I was reading a book on land reforms in the State of Tamil Nadu. It is called 'Economic conditions of South India' published by the University of Madras. With regard to stability of land, I shall read one sentence from that book which is thought provoking. It says :—

“ The economic life of the village community depends largely on land and the land being the primary source of wealth and the full utilisation of this first agent of production depend chiefly on the sense of security which the sense of ownership would give. ” So cultivators must have a security over the land. For example, the previous Congress Government decided that 30 standard acres was the limit which an agriculturist can have and improve upon. Now we know that agriculture is not a cheap occupation. It is very costly. The agriculturists reconciled themselves with that ceiling. They spent large sums on land, dug a number of wells, purchased tractors, fertilisers, etc. They had been carrying on all these in spite of handicaps. But now this Government, like a bolt from the blue, quite unexpectedly, had thought it fit to reduce the ceiling from 30 to 15 standard acres. Whether 15 or 20 acres, what is needed is security of land for the agriculturist. In a democracy, Governments will come and go. No Government can think of remaining in power for an indefinite time. For example, if after some years, some other Government comes to power and says that it will lower the land ceiling to 5 or 4 acres, what will be the fate

[Thiru K. S. Kothandaramiah] [1970 மார்ச் 5]

of the agriculturists in rural areas? How can we expect increased food production in rural areas? Suppose you save 2 lakhs of acres and distribute them to all persons and each gets 2 acres. A person who has got only two acres of land will not be able to give any grain for procurement. Then how can the Government procure foodgrains and help the people when there is drought or other calamity? I think this decision is a bit hasty and I am not able to appreciate the wisdom of it. The Hon. Chief Minister said that Government would not be hasty in moving the bill to amend the Land Ceiling Act. I request the Hon. Chief Minister and the Hon. Finance Minister just to give an opportunity to the agriculturists to express their grievances, so that they may also feel that the Government are kind enough to hear their difficulties. After taking their opinion, Government can decide. After all, Government are all powerful and they can do whatever they like.

It is stated in the budget speech that the Government have provided sites to Harijans. It is not enough to give only sites; they require houses also. In my constituency a number of thatched houses of Harijans caught fire last year and a number of children died. I represented this to the Government through the District Development Council and also wrote to the Hon. Minister that the Government could provide at least tiled roofs to the houses of Harijans so that the houses could be free from fire and the inmates could be safe. Gradually they could take up the question of building houses.

With regard to drought conditions, it is unfortunate that the Government even as late as last year have been saying in their brochures and other publications that the drought has been there only since the last two years. I wish to point out that in the Dharmapuri District, especially in parts of Krishnagiri and Hosur and other areas, the drought has been there since the last six years. It has become almost chronic. Even the Government have accepted that 31 taluks in the District are backward and suffering from drought. Instead of saying that the drought has been there only for the last two years, many parts have drought for the last six years and so the Government have to provide facilities to these areas.

It is said that the Government have created employment opportunities in villages and they have sanctioned one crore of rupees for this purpose. Out of this one crore they have decided to give 35 to 50 per cent as contribution towards the cost of the works and for the balance they expect local contribution. In areas which are suffering from chronic drought for years and years it is very difficult to realise local contribution and the Government should bear the entire cost or increase their contribution to 75 to 80 per cent.

With regard to Backward and Depressed Classes, the Government have done a lot of service and help. I want to bring to the notice of the Finance Minister and the Chief Minister that

1970 மார்ச் 5] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

there is an economically backward class in addition to the socially backward class and the economically backward class have to be pushed up. It is the duty of not only the Government but also of every one in the State to pull them up. In addition to socially forward class, the economically forward class also should be helped in this process to some extent. About that nothing has been mentioned.

About the establishment of a zari unit in Kancheepuram, it is really an appreciable thing that the Government have decided to help the silk weavers there by establishing the unit. In this connection, I wish to bring to the notice of the Hon. Minister that in Hosur Taluk there have been a number of master weavers. Because the Government did not give them any help or encouragement, many of them went to Bangalore. The Goddess of Fortune, who scorned at them when they were here, smiled on them in Bangalore. Some of them have become master weavers and they are doing silk business with United States and in certain other parts of the world. I request the Hon. Minister to give these people in our State some help, so that they may improve their condition.

It is said that the rates of Sales-Tax on luxury goods have been increased. In these days when our ideas of social amenities have advanced, it is very difficult to draw a clean line of distinction between luxuries and necessities. For example, cement is not a luxury. Even a poor man wants it. On the one hand we are trying to help the poor people to become economically strong and also to improve their social condition, and on the other hand we are levying taxes on cement, electrical goods, motor spirits and typewriters. All people want these goods. Just as the Union Government reconsidered their proposal for levying an enhanced rate for third class railway passengers and dropped it, it is better that this Government also reconsidered the levy and see that some relief is given.

* திரு. டி. டி. எஸ். திப்பையா : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1970-71ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கைமீது சில கருத்துக்களைக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத் தைப் பார்க்கும்போது படிப்படியாக வருடா வருடம் வரிகள் உயர்த்தப்பட்டு இன்று 288.04 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்காக உபயோகிக்கும் மின்சாரத்திற்கு 6% ல் இருந்து 8% க்கு வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் 100, 150 அடி ஆழத்திற்குக் கிணறுகள் வெட்டினாலும் நாளுக்கு நாள் அவற்றை ஆழப்படுத்திக் கொண்டே போகக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. அத்துடன் மின்சாரக் கட்டணமும் அதிகமாகிக் கொண்டேபோவதால், விவசாயிகளுக்குப் பெரும்பளுவாக இருக்கிறது. தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்படாதவண்ணம் ஆங்காங்குள்ள குட்டைகளைச் செப்பணிட்டு தண்ணீர் தேங்கி நிற்க ஏற்பாடு

[திரு. டி. டி. எஸ். திப்பையா] [1970 மார்ச் 5]

செய்ய வேண்டும். மழை காலங்களில் வரும் தண்ணீரைத் தேக்கி நிறுத்த என் தொகுதியில் மேட்டுப்பாளையம் தோளம்பாளையம் கிராமத்தில் உப்புப்பள்ளம், பெரிய பள்ளம் என்பதற்குக் குறுக்கே அணை கட்டுவதற்கு ஏற்கனவே என்டிமேட் ரூ. 13 லட்சத்திற்குப் போட்டு, சேங்கஷன் ஆகி அந்த வேலையை துவக்காமல் இருக்கிறது. அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் அவிஞ்சித் திட்டத்திற்கு 67-68 பட்ஜெட்டில் 4½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தும் அவ்வேலை செய்யாமல் விட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் துவக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குந்தா கழிவுநீர்த் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

குடிதண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு இப்போதே ஏற்பட்டு வருவதால் எங்கெங்கு தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கிணற்றை ஆழப்படுத்த வேண்டும்.

சாலைமானியம் ரூ. 581 லட்சம் என்றிருந்தது இன்று ரூ. 719 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகளுக்கு பராமரிப்பு செலவுக்கென, ரோட்டின் நீளத்தின் அடிப்படையில் அதிகத் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு வேலைமானியத் திட்டத்திற்குக் கொடுத்த தொகை போதாது, மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. கிராம முன்னேற்ற வேலைகளைச் செய்யும்பொழுது நிதிப்பற்றாக்குறை ஏற்படுவதன் காரணமாக, வேலைமானியத்திட்டத்தின் கீழ் அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

படித்தவர்களுக்கு, பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு என்பது இன்று இல்லாமல் அவதிப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். அதனால் மனமுடைந்த, பட்டம் பெற்றவர்கள், கிராமங்களில் வேலையில்லாமல் பலவிதமான இன்னல்களுக்கு ஆளாகின்றனர். அவர்களுக்கு ஏதாவது திட்டமிட்டு வேலை கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பை உண்டாக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கராவிலிருந்து 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கராவாக ஆக்கியிருப்பது, ஓரளவுக்கு விவசாயத் தொழிலையே நம்பியிருக்கக்கூடியவர்கள் வேதனைப்படும் அளவில்தான் இருக்கிறது. 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்றால், குறைந்த பட்சம் ஒரு ஏக்கருக்கு 250 ரூபாய், சராசரி வருமானமாக வைத்துக் கொள்ள முடியும். 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரா என்றால், அதிகபட்சமாக 4,000 ரூபாய்தான் ஒரு வருஷத்திற்கு வர முடியும். அதிலும், டிராக்டர் வைத்துக்கொண்டு, நவீன முறையில் விவசாயம் செய்ய வேண்டுமானால் முடியாத காரியம் என்பது விவசாயத்தொழில் செய்யக்கூடியவர்களுக்குத் தெரியும்.

1970 மார்ச் 5] [திரு. டி. டி. எஸ். திப்பையா]

அதுவும் பரம்பரையாக, தகப்பன் அல்லது பாட்டன் சம்பாதித்த பிதிராஜ்ஜித சொத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு, 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவிலே குடும்பத்தை நடத்துவது என்பது இன்று அவ்வளவு சல்விசான காரியம் அல்ல என்பதை விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள் உணருவார்கள்.

நமது மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய ஜில்லாக்களை, ஜில்லாவாரி பாகப் பிரித்து, 4 ஏக்கரா கொண்டது சாதாரணமாக 1 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்றும், தண்ணீர் பாய்ச்சல் இருந்தால் 1 ஏக்கராவை ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்றும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவை ஜில்லாவிலே மிகவும் மோசமான நிலங்கள் இருப்பதால், அங்கு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவாகப் பிரிக்கும்பொழுது அதை உத்தேசித்துப் பிரிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இவைகளையெல்லாம் தொடங்கும் முன்பு, செலக்ட் கமிட்டி போட்டு, ஒரு குடும்பத்திற்கு இவ்வளவு வேண்டும், இவ்வளவு இருந்தால்தான் விவசாயம் செய்ய முடியும், குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு வருமானம் இருந்தால்தான் குடித்தனத்தைச் செய்ய முடியும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லி, அதை வரவேற்பதற்கான சில காரணங்களையும் சொல்ல முற்படுகிறேன். இந்த ஆண்டினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையானது, நமது மாண்புமிகு நிதித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மெய்வருத்தம் பாராது, கண்துஞ்சாது, எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளாது செவ்வி அருமையும் பாராது நன்றாகப் படைத்திருக்கின்ற பண்பான அறிக்கையாகும். இதை காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்களானாலும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்களானாலும், “கண்ணிற்கு அணிகலன் கண்ணோட்டம் அஃதின்றேல் புண்ணென்று உணரப்படும்” என்ற அளவில் இதைக் கட்சிக் கண்ணோட்டம் இல்லாது பார்த்தால் நிச்சயமாக ஏழை சமுதாயம் மறுமலர்ச்சியான சமுதாயத்தை அடைய புரட்சித் திட்டமாக முடியும் என்பதை அறிவார்கள். அத்தகைய திட்டத்திற்காகத்தான் காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் ஏங்குகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் படைத்த 1957-58-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே, அப்போது கனம் திரு. சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் இருந்த நேரத்தில், “இத்தொகையில் சுமார் 2 கோடி ரூபாய், கெஜட் பதிவில்லாத அரசாங்க ஊழியர், பள்ளி ஆசிரியர்கள், ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்கள் ஆகியோரின் ஊதியங்களை உயர்த்தியதால் ஏற்பட்ட செலவாகும். குறைந்த சம்பளம் வாங்கும் ஊழியர்களுக்கு, இந்த உயர்வினால் போதுமான அளவு நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை என்பது உண்மையாயிருக்கலாம். அவர்கள் கஷ்டங்களுக்காக நாம் எவ்வளவு அனுதாபப்பட்டாலும்,

[திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்] [1970 மார்ச் 4]

மத்திய அரசாங்கம் தாராளமாக உதவ முன்வந்தால் ஒழிய, இதைக் காட்டிலும் அதிகம் செய்ய நம் ராஜ்ய நிதி நிலைமை இடம் தராது என்பதை, இச்சபை உணர வேண்டும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் புலம்பிய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் தான் இன்று சொல்கிறார்கள், 2 கோடி ரூபாய்க்குப் புலம்பி ஒப்பாரி வைத்தவர்கள்தான் இன்று அரசு ஊழியர்களுக்கும், பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் 10 கோடி ரூபாய்க்குமேல் நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் நிதிநிலை அறிக்கையைத் தந்ததற்குப் பின்னால் அவர்கள் எந்த அளவிற்குப் புலம்புகிறார்கள் என்பதை உற்றுநோக்க வேண்டும்.

நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், ஒருபுறத்தில், வரி போடுகிறீர்களே, வரி போடுகிறீர்களே என்று சொல்லுகிறீர்கள்; மறுபுறத்தில் இப்படிச் செய்யக்கூடிய உதவியைப் பிச்சைக் காசு என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஏன் இந்த இரட்டைவேடம் என்பதை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இங்கு ஒருபுறத்தில் சொல்லுகிறீர்கள்—விலைவாசி ஏறிவிட்டது, விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறீர்கள், படி அரிசித் திட்டம் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் மறுபுறத்தில், ‘விவசாயப் பெருமக்களே, உங்கள் உற்பத்திக்கு அதிகவிலை கேளுங்கள், இல்லை யென்றால் போராட வாருங்கள்’ என்று சொல்லுகிறீர்கள். இது எந்த இரட்டை வேடம் என்று நான் கேட்கிறேன். ஒருபுறத்தில் நெல்லுக்கு விலையை ஏற்றித்தர வேண்டுமென்று கோரும் அவர்கள் மறுபுறத்தில் குறைந்த விலைக்கு விற்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படித்தான் அவர்கள் சொல்லும் காட்சியிருக்கிறது. இன்னும் சொன்னார்கள், வறட்சி நிவாரணத்திலே ஏதோ செய்து விட்டார்கள், 13 கோடி ரூபாயை வாங்கிச் செய்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள், அங்கே பஞ்சம் இல்லை, பட்டினி இல்லை, தண்ணீர் வறட்சி இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள், இந்த நாட்டிலே ‘விண்ணின்னு பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகு மண்ணென்று உழற்றும் பசி’ என்பதற்கிணங்க, மழை பெய்யாவிட்டால் தானம், தனம் கெட்டுவிடும் நிலையிருக்கிறது, ஆகவே, 13 கோடி, 15 கோடி தாருங்கள் என்று கேட்கும் நேரத்தில், இங்கிருக்கும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள், அதைக் கொடுக்க வேண்டாமென்று சொன்ன நிலையில், கொடுக்க வேண்டாமென்று தடுத்த காரணத்தினால்தான் “கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதாம் உண்பதாம் இன்றிக் கெடும்” என்ற நிலையில் அவர்கள் சிதறிக்கிடக்கும் காட்சியைப் பார்க்க முடிகிறது, அந்த அளவுக்குக் கூறிறார்கள்.

விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்தைக் கோவையில் ஏற்படுத்தித் தந்தமைக்காகப் பாராட்டைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போன்று, ‘இவர்கள் என்ன சாதித்தார்கள்’ என்று சொன்னார்கள். ஏழைகளுக்குச் சமுதாயக் கிணறுகள் இல்லாத நிலையிருந்தது, பொருளாதார வசதி இல்லாது, உற்பத்தி செய்யாத கார

1970 மார்ச் 5] [திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்]

ணத்தை உணர்ந்து, சமுதாயக் கிணறுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அதனால் பல்வேறு பகுதி ஏழை மக்களும் உணவு உற்பத்தி செய்கிறார்கள்.

அதேபோல் சீரணிப்படையினர் எந்த அளவுக்குப் பள்ளிக் கூடங்களைக் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இத்தனை நல்ல காரியங்களைச் செய்தார்கள் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், அதை நீங்கள் வரவேற்க வேண்டுமேயல்லாது, ஏதோ குற்றம்காண, குறைகாண வேண்டுமென்பதற்காகத் தாறுமாறாகப் பேசுவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மூன்று ஆண்டு காலத்தில் குறிப்பாகச் சொல்கிறேன். தொண்டாமுத்தூர் பகுதியில், எனது தொகுதியில், சிறிய நீர்ப்பாசனத்திற்காகவும், குட்டை மராமத்துக்காகவும், ரூ. 14,01,000 செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோன்று பெரிய நாயகன்பாளையத்தில் ரூ. 1,39,000 செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு தொகை செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் என்ன பொருள்? கிராமத்திலே இருக்கிற நீர் தேங்கி நின்று, அதன் மத்தியில் கிணற்றுத் தண்ணீர் ஊறி, அதன் மூலம் விவசாயம் பெருகும் என்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தை உணர்ந்து தான் இந்தத் திட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம் தந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட செயல்களிலே கூட குறை காண்கிறார்கள். அது நியாயமா? நியாயமான குறைகளை எடுத்துக் காட்டினால் நிச்சயம் சீர்திருத்திக் கொள்ள முடியும். ஆனால், ஏதோ வேண்டுமென்றே சொல்கிற காட்சியைத் தான் பார்க்கிறோம்.

அடுத்து நில வள வங்கிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு, ஏதோ கட்சிக்காரர்களை அதிலே அமர்த்திக்கொள்வதற்காகப் போடப்பட்ட ஒரு திட்டம் அது என்று சென்னார்கள். நான் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், நோக்கம் அது அல்ல. முக்கியமான நோக்கம்—ஏழை எளியவர்கள், விவசாயிகள் இதுவரையில் நல்ல முறையில் கடன் பெற முடியாத சூழ்நிலை இருந்து வந்தது, அவனை நோக்கிப் பணம் தேடிச் செல்கின்ற நிலையை உருவாக்கவேண்டும். அரசாங்கத்தால் கடனாகக் கொடுக்கப்படுகிற பணம் ஏழை எளியவர்களுக்கு நேரடியாக எட்டாமல் நடுவில் இருக்கிற தரகர்கள் அந்தச் சலுகையை இதுவரையில் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த முறை மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு தான் இந்த நில வள வங்கிகளை அமைப்பதற்கான திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அகவே, ஏதோ காரணத்தைக் கொண்டு, காழ்ப்புணர்ச்சியின் பேரில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் எங்களுடைய பகுதியில் உள்ள நில வள வங்கியில் அருமை நண்பர் சட்டமன்ற உறுப்பினர்

1970 மார்ச் 5] [திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்]

திரு. திப்பையா அவர்களைக் கூட ஒரு உறுப்பினராக சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு இல்லை என்பதற்காகத் தான் சொல்கிறேன். நியாயமான முறையிலே, நியாயமான வழியிலே பணியாற்ற வேண்டும் என்பது தான் எங்களுடைய கொள்கை. அதை விட்டு விட்டு வேறு ஏதேதோ சொல்கிறார்கள்.

மேலவையிலே கூடப் பேசியிருக்கிறார்கள். “கிணறுகளுக்காக அரசு கடன் கொடுத்திருக்கிறது. கிணறுகள் வெட்டி அவற்றில் சில கிணறுகளில் தண்ணீர் வரவில்லை. அப்படிப்பட்ட கிணறுகளுக்கு வழங்கப்பட்ட கடனை ரத்து செய்துவிடவேண்டும்” என்று பேசியிருக்கிறார்கள். இதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? கிணறு வெட்டுவது என்றால், நல்ல முறையிலே ஆராய்ந்து பார்த்து, அந்தப் பகுதியில் தண்ணீர் வரும் என்ற நிலையை அறிவிப்பது விவசாயி. அதற்குப் பிறகு கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. கொடுத்த கடனைத் திருப்பி பெறக்கூடாது என்று சொல்வது நியாயமா? இப்படி எத்தனை பேர்களுக்கு கடன் கொடுப்பது, பணத்திற்கு எங்கே போவது? எந்தப் பிரச்சினையையும் நியாயமான முறையில் அணுகுவதே கிடையாது. அதேபோன்று படி அரிசித் திட்டத்தைப் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மட்டும், கஷ்டங்கள் தீரும்வரை படி அரிசித் திட்டத்தை அமல் செய்யவேண்டும்” என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், முன்பெல்லாம் படி அரிசித் திட்டத்தைப் பற்றி கேலியும், கிண்டலுமாகப் பேசிவந்தார்கள். இப்பொழுது உணவுத் தட்டுப் பாடும், கட்டுப்பாடும் நீங்கிவிட்ட காரணத்தினால், அந்தத் திட்டம் வேண்டும் என்று இப்பொழுது கேட்கிறார்கள். முன்னுக்குப் பின் முறனாகப் பேசுகிறார்கள் . . . (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. நா. கிருட்டிணன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடற்கரையில் மீளாத் துயில் கொண்டிருக்கும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் “வெட்டிவா என்றால் வெட்டிக் கட்டி வருகிற” தம்பிகளிடம் தான் ஆட்சியை விட்டுவிட்டுச் சென்றிருக்கிறோம் என்று பெருமைப்படத்தக்க அளவிலே இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை இந்த அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்கும் முகத்தான் நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் செல்ல விவாதிக்கின்றேன்.

கமகம் தொடங்கிய நாள் முதல் அதன் மூலக் கொள்கை மத்திய ஆட்சியிடம் அதிகாரங்கள் குவிக்கப்படுகின்றன, அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்கப்படவேண்டும் என்பதாகும். அந்த வகையிலே இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைப் பார்த்தால், அதில் பெடரல் ஸ்டேட் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருந்தாலும், நடைமுறையில் ஒரு யூனிடரி ஸ்டேட் என்ற வகையில் தான் இயங்கி வந்திருக்கிறது. இதை நாம் உற்று நோக்குகின்ற

1970 மார்ச் 5]

[திரு. நா. கிருட்டினன்]

நேரத்தில் “இடிப்பாரையில்லாத ஏமரா மன்னன்” என்ற நிலையில் மத்திய அரசின் போக்கு இருந்திருக்கிறது என்று கூறுவதற்குப் பதிலாக, இதுகாறும் மாநில ஆட்சிப் பொறுப்பை வைத்திருந்தவர்கள் அந்த அளவுக்கு விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு மாறாக நமது முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள், சென்ற ஆண்டு நமது மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திருஉருவப் படத்தை இந்தியாவின் தலைமையமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் திறக்க வந்தபொழுது கூறியிருக்கிறார், “உறவுக்குக் கை கொடுப்போம், உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம்” என்று. அது எந்த அளவுக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசு வங்கிகளை நாட்டுடைமையாக்கிய கொள்கையை இந்த அரசு முழுக்க முழுக்க வரவேற்றிருக்கிறது. அதற்குப் பாராட்டும் தெரிவித்திருக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில், வங்கிகளை தேசிய உடைமையாக்குவதன் மூலம் அதிகாரங்கள் ஒரு சில பரம்பரையினரிடத்தில் குவிந்துவிடக்கூடாது என்று எச்சரிக்கை விடவும் இந்த அரசாங்கம் தயங்கவில்லை என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு ஆலோசனையும் கூறியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு இல்லாமல் அந்தந்த வட்டாரத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர்களையும் சேர்த்து ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஐந்தாவது நிதி ஆணைக் குழு அதனுடைய அறிக்கையிலே நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதில் தமிழகத்திற்கு பாதுபாடு செய்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கூறி, தனது அதிருப்தியை இந்த அரசு எடுத்துக்காட்டத் தயங்கவில்லை. ஆனால், தொழில் கொள்கையிலே மாற்றம் ஏற்படுகிறபொழுது, உரிமம் வழங்குகின்ற வகையில் மத்திய அரசு தனது கொள்கையை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்கவும் தயங்கவில்லை இந்த அரசு என்பதை இந்த நேரத்தில் நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

மேலும், நான்காவது திட்ட காலத்தில் இந்த மாநிலத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் தொகையைப் பார்க்கிறபொழுது, இம் மாநிலத்திற்கு மத்திய அரசு வழங்க முன்வந்துள்ள கடன் தொகைகள் ரூ. 140 கோடியாகும். அந்தக் காலத்தில், நான்காவது திட்ட காலத்தில், இந்த மாநிலம் மத்திய அரசுக்குத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய தொகை ரூ. 160 கோடியாகும். இதைப் பார்க்கிற பொழுது ஒரு பழமொழி நினைவுக்கு வருகிறது. “வட்டிக்கு கடன் வாங்கி, அட்டிகை செய்து, அட்டிகையை விற்று வட்டிக்குக் கொடுப்பது”, என்று. அந்த வகையில் மார்வாடிக் கொள்கையை மத்திய அரசு கையாண்டிருக்கிறது. அப்படி அணுகுகின்ற, மத்திய அரசின் போக்கை, இந்த மாநில அரசு கண்டிக்கத் தவற

[திரு. நா. கிருட்டினன்]

[1970 மார்ச் 4]

வில்லை என்பதையும் இங்கே எடுத்துக்கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அதே முறையில் தான் மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய கடன் தவணைகளை மாற்றித் தாருங்கள் என்று கூறி உரிமைக் குரலை எழுப்ப இந்த அரசு தயங்கவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இவற்றையெல்லாம் வரையறுக்க, மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் இருக்கிற அதிகாரத் தொடர்புகளை வரையறுத்துக்கூற, இந்த மாநில அரசின் பொறுப்பை முதல்வர் அலுவலர் அவர்கள் ஏற்ற பிறகு தான், மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் இருக்கிற உரிமைகளை வரையறுப்பதற்காக ஒரு குழுவினை நிறுவியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காணும்பொழுது, இந்த அரசு மக்களுக்கு, தான் கூறிய கொள்கைகளை சொல் அளவிலே இல்லாமல், செயல்முறைப்படுத்துவதில் எந்த அளவுக்குத் தீவிரமாக இருக்கிறது என்பது, புலனாகிறது.

இவை எல்லாவற்றையும் பார்த்துவிட்டு, தனது கொள்கைகள் நிறைவேற்றப்படுகிற அளவுக்கு நிதிநிலை அறிக்கையை வைத்த பிறகும் கூட, எந்தக் காரணத்தினால், எந்தக் கருத்தை வைத்து, இன்றைய மத்திய அரசிடம் இந்த மாநில அரசு நிபந்தனையற்ற சரண் அடைந்ததாகக் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் கூறுகிறார்கள் என்பது விளக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் எசுலின் மொழியான “தட்டுங்கள், திறக்கப்படும், கேளுங்கள், கொடுக்கப்படும்” என்பதற்கேற்ப இந்த மாநில அரசு மத்திய அரசைத் தட்டியது, நிதிக்கதவுகள் திறக்கப்பட்டன. நிதி வாய்க்கிகள் திறக்கப்பட்டன, கேட்டது கொடுக்கப்பட்டது. அந்த முறையில் பஞ்ச நிவாரண நிதியாக ஏறத்தாழ ரூ. 14 கோடி பெற்று இந்த மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட வறட்சியைத் தணிக்கிற வகையில் பல பணிகளை நடைமுறைப் படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணர முடிகிறது.

அண்ணாவிடம் பாடம் பயின்ற அருமைத் தம்பிமார்கள் தம் ஆட்சியில் அறிஞர் அண்ணா வழி நின்று, அவர்கள் கொண்டிருந்த அரும்பெரும் குணங்களை நடைமுறைப்படுத்தி, அமைதியாக, ஆரவாரமும் ஆர்ப்பரிப்பும் இன்றி இவ்வறிக்கையில் புதிய புரட்சிக்கொள்கைகளை நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ளவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் வகையிலே அமைந்திருக்கிறது, அதற்கான திட்டங்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. அதை முழு மனதோடு பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன்.

காஞ்சி என்றாலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் ஞாபகம் வருகிறது முதலாவதாக. இரண்டாவதாக பட்டுப்புடவை நினைவிற்கு வருகிறது. பட்டுப்புடவைத் தொழிலுக்கு ஒரு மூலப்பொருளாக உள்ளது ஜரிகை. ஒரு ஜரிகை ஆலை காஞ்சியில்

1970 மார்ச் 5] [திரு. நா. கிருட்டிணன்]

ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று பல்லாண்டுகளாக இருந்துவந்த கோரிக்கையை நிறைவேற்றிவைக்கும் வகையில் இந்த அரசு அங்கே ஒரு ஜரிகைத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய தொகுதி வாழ் மக்கள் சார்பாக மனமாரப் பாராட்டுகிற அதே நேரத்தில், இன்னொரு கோரிக்கையையும் வைக்க விரும்புகிறேன். இந்தத் தொழிலுக்கு இன்னொரு மூலப்பொருள் பட்டு. பட்டு, மைசூர் மாநிலத்திலிருந்து தான் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டியிருக்கிறது. நான் கூட அந்தத் தொழிலைச் சார்ந்த ஒரு கூட்டுறவு சங்கத் தலைவரோடு பட்டு வாங்குவதற்காக பெங்களூர் சென்றபொழுது, பட்டு வாங்குவதில் எத்தனை சிக்கல் இருக்கிறது என்பதை அறிந்தேன். எனவே, நமது மாநில எல்லைக்குள் தாளவாடி, ஹோசூர் போன்ற பகுதிகளில் கூடிய சீக்கிரம் நமக்குத் தேவையான பட்டை நாமே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவில், அதற்கான வழிவகைகள் செய்து சமுதாயத்தின் அடித் தளத்தில் இருக்கிற ஏழை நெசவாளர் மக்கள் வாழ்வு வளம்பெறச் செய்வதற்கான வழி வகுத்தாகவேண்டும். அந்த எண்ணத்தில் தான் இதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலனுக்காக இன்றைக்கு ஒரு தனி அதிகாரி, ஒரு தனி இலாகா, ஒரு தனி அமைச்சர் ஏற்படுத்தி, ஒரு குழுவையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். 1966-67-ல் அந்தத் துறைக்கு செலவுபித்த தொகை ரூ. 97 லட்சம். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலிருந்து நான் தெரிந்துக் கொள்வது என்னவென்றால், இன்றைக்கு அந்தத் துறைக்கு ரூ. 260 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இலங்கையிலிருந்து திரும்பிவரும் அகதிகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்க மலைத்தோட்ட மேம்பாட்டு குழு ஒன்றையும் நிறுவி, அதற்கென்று 10 கோடி ரூபாய்களையும் ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். பிற நாடுகளில் வாழ்விழந்து தாய் நாடு திரும்பும் தமிழர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்க இந்த ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்திருக்கிறது இந்த அரசு. அதில் எவ்வளவு கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் இது காட்டுகிறது.

அடுத்து, கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று ஒரு கோடி ரூபாயையும் ஒதுக்கி, வளர்ச்சித் திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறது உண்மையிலேயே பாராட்டுக்குரியது. அதிலும் 25 சதவீதமான 25 லட்சம் ரூபாயை, நான்கில் ஒரு பங்கை அரிசன மேம்பாட்டிற்காக என்று வைத்திருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாக இருக்கிறது.

அரசுப் பணியாளர்கள் மத்தியில் அமைதி ஏற்படுத்தவும், அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவும், இரண்டாவது கமிஷனையும் ஏற்படுத்தியதோடு அல்லாமல், இடைக்கால நிவாரணமாக பத்து

[திரு. நா. கிருட்டினன்]

[1970 மார்ச் 6]

ரூபாயைக் கொடுத்து, அந்த வகையில் ஆறு கோடி ரூபாய் அதிகம் ஒதுக்கியிருப்பதையும், அந்தச் செலவை ஏற்றிருப்பதையும் பாரும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

அரசு உதவி பெற்று நடக்கும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு மருத்துவ சலுகை, வீட்டு வாடகைப்படி, விழாக் கடன், குளிர்காலப்படி, திருமணக்கடன் போன்று வசதிகள் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதும் அதற்காக 35 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதையும் பாராட்டுகிறேன்.

ஓய்வூதியத்தையும் அதிகரித்திருக்கிறார்கள். எங்கள் ஊரில் ஓய்வு ஊதியம் பெறுவோர் சங்கச் சார்பில் ஒரு மாநாடு போடப் பட்டபோது நானும் அதில் பங்கு பெற்றேன். அதில் தந்த கோரிக்கைகள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டி, அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு செவிமடுத்து, அவர்களுடைய ஓய்வூதியத்தை ரூ 20 விருந்து ரூ 30 ஆக உயர்த்தியிருப்பது பாராட்டத்தக்க ஒன்று. ஓய்வூதியம் கணக்கிடுவதில், கடைசி 36 மாதங்கள் சம்பளம் என்றிருந்ததை, அந்த அடிப்படையை மாற்றி, 12 மாதச் சம்பளத்தைக் கணக்கிட்டால் போதும் என்று செய்ய இந்த அரசு முன்வந்தது, ஏழை மக்கள், நடுத்தர மக்கள்பால் இந்த அரசுக்கு உள்ள பரிவை உணர்த்துகிறது.

மேற்சொன்ன வகைகளில் சிறந்து விளங்குகிறது இந்த நிதி நிலை அறிக்கை என்று எடுத்துக் கூறி, இந்த அறிக்கையை நல்லவர் உள்ளமெல்லாம், நாட்டில் எங்கிருந்தாலும், நல்ல அறிக்கை என்று போற்றுவார்கள் என்று கூறி, இப்படிப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையை அவைமுன் வைத்ததற்காக இந்த அரசையும், அமைச்சரவையையும் முழு மனதோடு பாராட்டி, வரவேற்று, முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். பொதுமக்கள் இது வரையிலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு வரி போடவில்லை என்று சொல்லி வந்தார்கள். இந்த ஆண்டு, சுமார் ஆறு கோடி ரூபாய்க்கு வரிகள் போட்டிருக்கிறார்கள். இது இப்படியே இருக்காது. இது அதிகப்படும் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், இப்பொழுது என்.ஜி.ஓ.-க்கள் அதிகமாகக் குறைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ரொம்பவும் குறைவாக பத்து ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அது போதாது. அதையே ரூ. 30 ஆக்கலாம் என்று அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு 1964-ல் ஒருதரம் சம்பள உயர்வு கொடுத்தார்கள். அது அப்படியே இருக்கிறது. இப்பொழுது கொஞ்சம் உயர்வு கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்குப் பிரயாணப்

1970 மார்ச் 5]

[திரு. நா. கிருட்டிணன்]

படி கிடையாது. தலையாரி முதலியோர் சம்பளம் அதிகப்படுத்தப் படவேண்டும். அதைச் செய்து கொடுத்தால் அந்த ஏழை மக்கள் இந்த அரசைப் போற்றுவார்கள். கிராமத்தில் அவர்களும் போலீஸ் காரர்கள் போல்தான் வேலை செய்கிறார்கள் ஆகவே, அவர்களுக்கும் உடை வழங்க இந்த அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆசிரியர்கள் ஹையர் கிரேடில் உள்ளவர்கள், எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி படித்துவிட்டு, செகண்டரி கிரேடாக ஆகலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் செக்கண்டரி கிரேடு பரிட்சை எழுதும்போது, ஹையர் கிரேடு பாடங்களை யெல்லாம் திரும்பவும் எழுதவேண்டும். ஹையர் கிரேடில் முதலில் இங்கிலீஷ் கிடையாது. ஆகவே, திரும்பவும் செகண்டரி கிரேடு பரிட்சை எழுதும்போது, ஆங்கிலத்தை மட்டும் பரிட்சைக்கு வைத்துக்கொண்டு, தமிழ்ப் பாடங்களை எழுதாமல் இருக்கும்படியான சலுகைகள் கொடுத்தால், ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் நல்லதாக இருக்கும். ஹையர் கிரேட் ரெயினிங் கூடக் கிடையாது. ஆகவே, ஆங்கிலத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, தமிழை விட்டு விடவேண்டும் என்று இந்த அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அரசாங்கம் இப்பொழுது ஒரு நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதை நான் பரிபூரணமாக வரவேற்கிறேன். நான் ஒரு காங்கிரஸ்காரன். இப்பொழுது, 30 விருந்து 15 ஏக்கராவாகக் குறைத்து இருப்பது நல்ல காரியம். அதை நான் முழுக்க முழுக்க பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறேன். அதிலே, இந்த நல்ல பாட்சிகரமான திட்டத்தில், 15 ஏக்கர் என்பதை நபர் ஒன்றுக்கு இல்லாமல், ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் என்று வைத்தால் நிச்சயமாக ஏழை விவசாய மக்கள், பாட்டாவி மக்கள் உங்களை என்றென்றைக்கும் ஆதரிப்பார்கள். ஆகவே, அதிலே இன்னும் அந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். அதை உடனடியாக குடும்பம் ஒன்றுக்கு 15 ஏக்கர் என்று செய்துவிட வேண்டும். நபர் ஒன்றுக்கு என்று இருக்கக் கூடாது. இது பழைய காங்கிரஸ் கொள்கைதான். ஆனாலும் காங்கிரஸ் முன்னால் ஒரு தப்பு செய்து விட்டார்கள். சட்டம் வருகிறது, சட்டம் வருகிறது, என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு வேண்டிய டைம் கொடுத்துவிட்டார்கள். அந்தத் தப்பையே நீங்களும் பண்ணக் கூடாது. ஒரு அவசரச் சட்டத்தையே கொண்டு வந்து—இப்பொழுதே கூட டைம் அவர்களுக்குக் கொடுத்ததுபோல் கெடிகிறது—உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும். 60-ம் வருஷத்திலிருந்து வருகிறது என்று சொன்னதுபோல், அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கச் செய்கால், இந்த 15 ஏக்கர் என்று செய்வதும் அர்த்தநிலல்லாமல் போகும். ஆகவே, அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது குடும்பம் ஒன்றுக்கு, நபர் ஒன்றுக்கு வல்ல 15 ஏக்கர் என்று செய்துவிடவேண்டும். அதோடு விவசாய வருமான

[திதிரு. எஸ் சிவசுப்பிரமணி] [1970 மார்ச் 5]

வரி வந்தபோதே அவர்கள் $7\frac{1}{2}$ ஏக்கர் வீதம் பிரித்துக் கொண்டு விட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் $7\frac{1}{2}$ ஏக்கருக்குக் கீழே வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரி கிடையாது என்பதால். ஆகவே, இப்பொழுது பார்த்தால், 30 ஏக்கர் என்று யாரிடமும் இருக்காது. $7\frac{1}{2}$ ஏக்கர் என்ற அளவில்தான் பிரித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 15 ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்தாலும், அத்தனை பேர்களும் தப்பித்துக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது, 60-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு பிரித்துக் கொண்டிருப்பதெல்லாம் செல்லாது என்று ஷரத்தைப் போட்டுவிடவேண்டும். அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்று நிதி அமைச்சரையும், மூகல் அமைச்சரையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 25 காணிக்கு அதிகமாக உள்ள கோவில் நிலங்களையும், மடத்து நிலங்களையும் அரசாங்கமே எடுத்து, நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு வழங்கவேண்டும். நிலத்தைப் பிரிப்பதை நிலவரி அடிப்படையில் செய்யாமல், உச்சவரம்பு கட்டுவதை வருமானத்தின் அடிப்படையில் செய்யவேண்டும். நடைமுறையில் 300 ரூபாய் வரை வரி என்று இருக்கிறது. ஆகையினால், கொடைக்கானல் போன்ற பகுதிகளில் புஞ்சை வரி ஏக்கருக்கு ஒரு ரூபாய்தான். ஆகவே, ஒருவர் 300 ஏக்கர் வரையில் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் ஒரு ஏக்கருக்கு வருமானம் 10,000 ரூபாய் வரையில் கிடைக்கும். ஆகவே, நிலவரி அடிப்படையில் செய்வது சரியாக இருக்காது. வருமான அடிப்படையில் இருந்தால் தான் நல்லது. நிலகிரி, சேலம் ஜில்லாவில் மலைப்பகுதிகள், தென் னாற்காடு ஜில்லாவில் கள்ளக்குறிச்சி போன்ற பகுதிகளுக்கு விதிவிலக்கு இருப்பதை ரத்து செய்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உச்சவரம்பினால் வரும் உபரி நிலங்களை விநியோகம் செய்யும் போது, அந்த அந்தக் கிராமத்தில் உள்ள நிலமில்லாத ஏழை உழவர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிர்க்க வேண்டும். யாரோ ஈடாணுவத்தில் இருந்தார் என்று எங்கிருந்தோ வந்தவர்களுக்கு இன்னொரு ஜில்லாவில் நிலம் கொடுப்பது உண்மைநிலைக்கு மாறானதாக இருக்கும். எனவே, எங்கே உபரி நிலம் இருக்கிறதோ அங்கேயே உள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு அந்த உபரி நிலங்களைக் கொடுக்க வேண்டும்.

அதே வகையில் நகர்ப் புறத்திலும் நகரத்தில் உள்ளவர்களுடைய சொத்துக்கும் உச்சவரம்பு கட்டவேண்டும். அதையும் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால், நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு போட்டால், நிலத்தை விற்றுவிட்டு, அல்லது கரும்பு போட்டு ஏராளமாகப் பணத்தைக் கொண்டு வந்து நகர்ப் புறத்தில் மாட மாளிகை கூடகோபுரங்கள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் உச்சவரம்பு கட்ட வேண்டும். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் நோக்கத்தைப் போலவே நகர்ப் புறத்திலும்

1970 மார்ச் 5] [திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்]

நகர்ப்புற சொத்துக்கும் உச்சவரம்பு கட்டவேண்டும். நகரத்தில் ஏராளமான சொத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் இந்த அமைச்சரவை ஒரு உச்சவரம்பு கட்டி, அதற்கான சட்டத்தையும் நிச்சயமாக உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிழக்குத் தஞ்சாவூரில் கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தச் சட்டத்தை சிதம்பரம் தாலுகாவிற்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று போன சட்டசபையில் கேட்டுக்கொண்டும், இதுவரை விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தை சிதம்பரம் தாலுகாவிற்கும் உடனே விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் காலேஜில் படிக்கும் அறிஜன மாணவர்கள் ஹாஸ்டல்களில் எவ்வளவு சாப்பிடுகிறார்களோ அதற்குண்டான பணத்தை அப்படியே கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது ஒரு மாணவனுக்கு 50 ரூபாய், 60 ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்துவிட்டார்கள். சர்க்கார் கொடுக்கும் பணத்தை நம்பித்தான் அறிஜன மாணவன் சாப்பிடுகிறான். கடைசியில் உன் கணக்கு 300 ரூபாய் வந்தது, உன் கணக்கு 400 ரூபாய் வந்தது, அந்தப் பணத்தை கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால் அவன் என்ன செய்வான்? மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவோ சட்டதிட்டங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அறிஜன மாணவர்களை மற்ற மாணவர்களின் நிலைக்குத் தூக்கிவிட்டு நூறு இருநூறு ரூபாய் என்று சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும். எவ்வளவு ரூபாய் ஆகிறதோ அவ்வளவும் கொடுக்க வேண்டும். அறிஜன மாணவன் மற்ற மாணவர்களோடு, ரெட்டியார் பிள்ளைகளோடு, செட்டியார் பிள்ளைகளோடு, முதலியார் பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து சாப்பிடும்போது 'ஓ, நீ சிவசுப்பிரமணியன் மகன் தமிழ்மணியா? சாப்பிட்ட பணம் இவ்வளவு ஆனது' என்று கேட்டால், தான் ஒரு அறிஜன், தான் ஒரு ஆதிதிராவிடன் என்ற உணர்வை ஊட்டக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அம்மாதிரி செய்யக் கூடாது. அப்படி ஒரு திட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். சமூகத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய விஷயம். ஆகவே, இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மனைக்கட்டுத் திட்டம். அறிஜனங்களுக்கு வீட்டுமனைக்கட்டுகளை ஒதுக்கித் தர வேண்டும். மற்றும் சுடுகாட்டிற்குப் போவதற்கான பாதை வசதி கிடையாது. வயல்களின் வரப்பின்மீதுதான் போகவேண்டும். அந்த நிலச் சொந்தக்காரரை 'முதலாளி' என்று சொல்லாவிட்டாலோ, கூலியைச் சிறிது அதிகமாகக் கேட்டாலோ, அல்லது அவரை எதிர்த்துப் பேசினாலோ அந்த நிலத்தின் பக்கமே போக முடியாது. எட்டு நாட்களானாலும் பிணம் வீட்டில்தான் இருக்க வேண்டும்.

[திரு. எஸ். சிவசுப்ரமணியன்] [1970 மார்ச் 5]

ஆகவே, சுகாட்டிற்குப் போவதற்கும், வீட்டுமனைக்கும், குடிநீர் வழங்குவதற்கும் நல்ல திட்டங்களைத் தயாரித்து உடனடியாகச் செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு விடுதியில் கட்டுகின்ற தொகை குறைவாக இருக்கிறதென்றும், மற்ற மாணவர்களைப்போல கூடுதலான தொகையைக் கட்டக்ஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும் கூறினார்கள். இந்தக் குறையை மாணவர்கள் அரசாங்கத்திற்குக் கொண்டுவந்து, முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, இப்போது அந்தத் தொகை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சுகாட்டிற்குப் பாதைவசதி பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னபோது, “நீங்கள் இருக்கும்போது செய்யவில்லையே” என்று சொன்னேன். இப்போது சுகாட்டிற்குப் பாதைவசதி, உயிரோடு வாழ நல்ல குடிநீர் போன்ற நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்காக 25 லட்சம் ரூபாய் இவர்களுக்காகவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் 1970-71-ம் ஆண்டுக்குரிய நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். மிகச் சிறப்பு வாய்ந்த, நல்ல புரட்சிகரமான திட்டங்களை உள்ளடக்கிய, நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடிய திட்டங்களைச் கொண்டதாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிறது. நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடிய திட்டங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இருப்பதை முன்னிட்டு இதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வழிநின்று அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள இந்த அரசு படிப்படியாக சமூக நலப் பணிகளுக்கு நிதியை ஒதுக்கித் தந்து வருகிறது. 66.83 கோடி ரூபாயை இந்தத் துறைக்குச் செலவிட முன்வந்திருக்கிறது. பின்தங்கியவர்களுக்காக நலத் துறை என்று இதுகாறும் இல்லாத குறையை இந்த அரசு பூர்த்தி செய்து கொடுத்திருக்கிறது. பின்தங்கியவர்களின் நலனுக்காக 260 லட்சம் ரூபாயும், அரிசன நலத்திற்கென 519 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கிக் கொடுத்திருக்கிறதைப் பார்க்கும்போது அந்தச் சமுதாயத்தின்பால் அரசுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது.

அடுத்து, மின்துறையை எடுத்துக்கொண்டால், பல புதிய திட்டங்களை உருவாக்கியதோடு மட்டுமல்லாமல், முன்பு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை விட அதிகப்படியான தொகையை ஒதுக்கிக் கொடுத்திருக்கிறது. கடந்த இருபதாண்டுக் காலத்தில் தமிழகத்தில் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டதைவிட, பல்வேறு திட்டங்களை

1970 மார்ச் 5] [திதிரு. எஸ் சிவசுப்பிரமணி]

உருவாக்கி, துரித நடவடிக்கையின்மூலம் 1972-க்குள்ளாக தமிழகத்தில் மின் இணைப்பு இல்லாத கிராமமே இல்லை என்று சொல்லத்தக்க விதத்தில் முன்னோடித் திட்டங்களை வகுத்திருப்பது பெருமைப்படக்கூடியதும், பாராட்டப்படக்கூடியதுமாகும்.

இந்த அரசு மினவர்களுடைய நலத்திற்காக பல திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறது. நான் மினவர்களை அதிகமாகக் கொண்ட தொகுதியைச் சேர்ந்தவன். நீண்ட கடலோரப் பகுதிகளை நாம் கொண்டிருக்கிறோம். மற்றும் பர்மா, சிலோன் போன்ற பகுதிகளிலிருந்து வருபவர்களுக்கு விசைப்படகுகளை 5 சதவீதம் ஒதுக்குவது என்று ஒரு புதிய திட்டத்தை அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது. இந்த ஐந்து சதவீதம் என்பதை பத்து சதவீதமாக உயர்த்தினால் மினவர்கள் சமுதாயத்திற்கு மிகவும் பயன்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தூத்துக்குடியிலே ஒரு துறைமுகத்தை ஏற்படுத்தி, மீன்பிடி துறைமுகமாக அமைப்பதற்கான முயற்சி எடுத்திருப்பது நல்ல செய்தி. எனது பகுதியில் ஒரு மீன்பிடி துறைமுகத்தை அடுத்த ஆண்டில் துவக்குவதற்கான வழிவகைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கெல்லாம் முத்தாய்ப்பு வைப்பதுபோல் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டுவந்திருக்கிறது. நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைப் பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்று நேற்றல்ல, நீண்ட பல ஆண்டுகளாகவே செயலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று மாநாடுகளின் மூலமாக முன்னே இருந்த அரசைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. அப்போது கொண்டுவந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலிருந்து ஓட்டை உடைசல்களையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டி, பல்வேறு விளக்கங்களைச் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட புரட்சிகரமான திட்டத்தை பொறுப்புக்கு வந்தவுடனே செயல்படுத்துவதில் இந்த அரசு ஈடுபட்டிருப்பதை உளமார மனமாரப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் மேலும் தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும், கூலி நிர்ணயிப்பதிலும், நெல் லுக்கு விலை கொடுப்பதிலும் அரசு ஒரு நல்ல திட்டத்தை செயல்படுத்துகிறது. நிலத்திற்கும் உச்சவரம்பு கொண்டுவருகிறீர்கள். ஆனால், ஏழை எளிய, நடுத்தர விவசாயிகளுடைய எதிர்கால நிலைமையைக் கவனிக்கவில்லையே என்று அவர்கள் கேட்பதிலே நியாயம் இருக்கிறது என்பதை மாத்திரம் வலியுறுத்தி இதற்கு வழிவகை காண வேண்டும் என்பதோடு அதற்குப் பரிகாரம் காணுகிற வகையிலே நகரப் பகுதிகளில் பல வீடுகளை வைத்திருப்பவர்கள், தொழில் துறையிலே பல கோடி ரூபாய்களை முதலீடு செய்து இருக்கும் முதலாளிகள், தனியார் துறையிலும் சரி, அரசுத் துறையிலும் சரி உத்தியோகம் பாக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள், இவர்களின் வருமானத்தைக் கணக்கிட்டு, வருமானத்திற்கு உச்ச

[திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1970 மார்ச் 5]

வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். கிராமப்புறத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு. 'உழவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக் கூட மிஞ்சாது' என்று சொல்வார்கள். அந்தக் கணக்குகளை எல்லாம் அரசு நிச்சயமாகப் பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டும். பரிசீலித்தாக வேண்டும். அப்போதுதான் ஏற்றத்தாழ்வற்ற பொருளாதார நிலை ஏற்படும். நகர்ப்புற சொத்துக்களுக்கும், வருமானங்களுக்கும் உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தாகவேண்டும். அப்படி நிர்ணயிக்கிற ஒரு சட்டத்தை, ஒரு திட்டத்தை முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் துரிதமாகக் கொண்டு வரவேண்டும். கொண்டு வருவார்கள் என்கிற நம்பிக்கையை எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1961-லே உச்சவரம்புச் சட்டம் வந்தது. அதில் பல ஓட்டைகள் இருந்தன. அப்படிப்பட்ட ஓட்டைகள் இந்தச் சட்டத்திலும் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது. டிராஸ்டி என்றும், கரும்புக்கு என்றும், கோயில்களுக்கு என்றும், ஆதீனங்களுக்கு என்றும் அப்போது ஏற்பட்ட விதிவிலக்கு எதுவும் இன்றி ஒரு அவசரச் சட்டத்தையாவது கொண்டுவந்து—சட்டத்தில் ஓட்டைகள் எதுவும் ஏற்படாதிருக்கப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அதைப் போலவே நகரங்களில் உள்ள மற்ற மற்ற சொத்துக்களுக்கும் உச்சவரம்பை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும் என்று தெரிவித்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். ஆர். கண்ணன்: சட்டமன்ற பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று எனது கருத்துக்களைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மிகமிகச் சிறப்பான அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அதற்காக நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். என் ஜி.ஒக்களுக்கு சிறப்பு ஈட்டுப்படியாக 10 ரூபாய் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இதை எதிர்க்கட்சி மெம்பர்கள் குறைவு என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கே 6 கோடி ரூபாய் தேவைப்படுகிறது என்கிற போது இன்னும் அதிகமாகக் கொடுப்பதாக இருந்தால் பல வரிகளை உயர்த்த வேண்டியிருந்திருக்கும். அப்போது அதற்காக ஒப்பாரி வைப்பார்கள், எதிர்க்கட்சி மெம்பர்கள்.

பிற்பட்டவர்களுக்காக ஒரு தனி இலாக்காவையே ஏற்படுத்தி, ஒரு தனி அமைச்சரையே போட்டு இந்த அரசு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. பிற்பட்டவர்கள் என்றால் நூற்றுக்கு 60 க்குமேல் அந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக ரூ. 5¼ கோடி ஒதுக்கி நல்லமுறையில் காரியங்களைக் கவனிக்க இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்திருப்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

அதேபோல தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக 5½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதுவும் மிகமிகப் பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

1970 மார்ச் 5] [திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கிராம வேலைவாய்ப்புப் பணிகளுக்காக 1 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது குறைவு என்றாலும் இந்த அரசு அடிப்படையில் சர்ச்சையை மறந்துவிடாது. இதற்காகப் பணம் ஒதுக்க முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்ட வேண்டும். இன்னும் சென்னையில் குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றி வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதும், ஒய்வு பெற்ற ஊழியர்களுக்கு—அவர்கள் எத்தனையோ ஆண்டுகளாக பென்ஷனை உயர்த்திக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டும் பழைய அரசு எதுவும் செய்யவில்லை—இந்த அரசு பெரிய மனதுடன் அதை உயர்த்திக்கொடுக்க முன்வந்திருப்பதற்காகவும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் பல காலமாகத் தங்கள் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து வந்தார்கள். இந்த அரசுதான் அவர்களுக்கும் சர்க்கார் பள்ளி ஆசிரியர்களைப்போன்றே எல்லாவித வசதிகளையும் செய்துகொடுக்க முன் வந்திருக்கிறது. அதற்காகவும் மிகமிகப் பாராட்டுகிறேன்.

ஏழை நடுத்தர மக்கள் பாதிக்கப்படாமல், ஏற்கனவே இருந்த வரிகளை மட்டும் கொஞ்சம் இந்த அரசு உயர்த்தியிருக்கிறதே தவிர எந்தவிதமான புது வரிகளையும் இந்தக் கட்சி ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதில் இருந்து போடவில்லை. அதுதான் உண்மையில் காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்களுக்கு குறையாக இருக்கிறது. உண்மையில் நாடு வளர்ந்து வருகிற நிலையில் எல்லாப் பொருள்களும் எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கவேண்டும் என்றாலும்—இவை இல்லாவிட்டால் மக்களால் உயிர் வாழ முடியாது என்கிற நிலை இல்லாத காரணத்தினால் அரசு ஓரளவு இந்த ஆடம்பரப் பொருள்களின் மீது போடப்பட்டிருந்த வரியை உயர்த்தியிருக்கிறது. அதுவும் அரசாங்கத்திற்கு வேறுபல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்குப் பணம் தேவைப்படுகிற காரணத்தினால், உயர்த்தியிருக்கிறார்களே தவிர புது வரி போடவில்லை.

உச்சவரம்புச் சட்டத்தை எல்லாப் பகுதியினர்களும் பாராட்டுகிறார்கள். இது நல்லமுறையில் செயல்படவேண்டும் என்பதுதான் ஒவ்வொருவருடைய எண்ணமும். அதை நல்லமுறையில் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இலங்கை அகதிகளுக்காக ரூ. 10 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது போற்றத்தக்க, வரவேற்கத்தக்க செயல். வடநாட்டு அகதிகளுக்கு மத்திய சர்க்கார் அப்போதெல்லாம் அதிக நிதி ஒதுக்குவார்கள். நம் நாட்டவர்களுக்கு ஒதுக்கமாட்டார்கள். அப்போது இருந்த நம்முடைய சர்க்காரும் அதைக் கண்டிக்கவோ, வேறுவிதமாகச் செய்யவோ முன்வரவில்லை. இந்த ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகுதான் இலங்கை, பர்மா அகதிகள் விஷயத்தில் அக்கறை காட்டுகிறது. அதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஆர் கண்ணன்] [1970 மார்ச் 5]

வேளாண்மைத்துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் இந்த அரசு நல்லபல பணிகளைச் செய்து வருகிறது. புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், சாலைகள் போன்ற பல வசதிகளைச் செய்து வந்தும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் குறைசொல்கிறார்கள், பாராட்டவில்லை என்றால் இவர்களுடைய பாராட்டுதல்களை யாரும் எதிர்பார்க்க வில்லை. இவர்கள் பாராட்ட வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. நாங்கள் மக்கள் ஆதரவைப் பெற்று வந்திருக்கிறோம். மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள்.

“நீங்கள் தேர்தல் காலத்தில் என்ன என்ன வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்தீர்களோ அவற்றை நிறைவேற்றவில்லை” என்பதாகவும் காங்கிரஸ்காரர்கள் எங்களைக் குறை சொல்கிறார்கள். எங்கள் முதல் அமைச்சர் திருச்சி மகாநாட்டில் மிகமிகத் தெளிவாக, விளக்கமாக மக்களுக்கு என்ன என்ன வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்தோமோ அவை ஒவ்வொன்றையும் தான் நிறைவேற்றி வருகிறோம் என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்றோம். பெயர் வைத்தாகிவிட்டது.

சுயமரியாதைத் திருமணத்தை சட்டபூர்வமானதாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொன்னோம். அதற்காக சட்டம் கொண்டுவந்து அதைச் சட்டபூர்வமானதாக ஆக்கிவிட்டோம்.

எதிர்க்கட்சிகளுக்கு மதிப்புத் தரவேண்டும் என்று சொன்னோம். அவர்களுக்குப் போதுமான மதிப்பைக் கொடுத்தே அவர்களுக்கு உண்டான மரியாதையைக் கொடுத்து வருகிறோம்.

இந்தி மொழியை எதிர்க்கவேண்டும் என்று சொன்னோம். நாங்கள் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டு மொழிகள்தான் நம் மாநிலத்தில் இருக்கும், இந்தி கிடையாது என்று அதை அறவே எடுத்தோம். மொழிப் பிரச்சினையில் தமிழக அரசு குழம்பிக்கொண்டிருக்கிறது என்கிறார்கள் காங்கிரஸ் நண்பர்கள். நாங்கள் குழம்பவில்லை. திட்டவாட்டமான நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம், நாங்கள் வந்த பிறகு.

தமிழுக்கு அளிக்க வேண்டிய முதல் ஸ்தானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். உலகத் தமிழ் மகாநாடு நடத்தி அதன் பெருமையை உயர்த்தியிருக்கிறோம்; மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

சேலம் இரும்பு உருக்காலைத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்றோம். அதற்கு வேண்டிய முயற்சியை எடுத்து, மத்திய சர்க்கார் எடுத்து நடத்தாவிட்டாலும் நாமே எடுத்து நடத்துவது என்கிற அளவில் காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

1970 மார்ச் 5] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

கிழக்குக் கடற்கரை நெடுஞ்சாலையை அமைக்கவேண்டும் என்றோம். அது நடந்து வருகிறது.

கல்பாக்கம் திட்டத்தை வற்புறுத்தினோம். நடைபெறுகிறது.

சென்னைக்குக் காவிரி நீரைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்றோம். சென்னைக்குக் காவிரி நீர் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதாவது, வீராணம் திட்டத்தை ஏற்று நடைமுறைப்படுத்துகிறோம். ஆக நாங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் என்ன என்ன சொன்னோமோ அவற்றைத்தான் செயல்படுத்தி வருகிறோம். எதையும் விட்டுவிடவில்லை. ஆசிரியர்கள், கிராமாதிகாரிகளின் நிலையை உயர்த்த வேண்டும் என்றோம். உயர்த்தி வருகிறோம்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி உணவுக்கட்டுப்பாட்டை எடுத்திருக்கிறோம். இன்னமும் கூட நான் சொல்வேன். 15 சதவீதம் வாங்கிக் கொள்வது என்கிற கட்டுப்பாட்டைக் கூடத் தளர்த்தி விடலாம். முழுக் கட்டுப்பாட்டையும் நீக்கி—அரசுக்கு அரிசி வாங்குகிறபோது டெண்டர் மூலமாக நல்ல ரக அரிசியையே வாங்கி வைக்கலாம். இதனால் கொஞ்சம் அதிகமாகச் செலவானாலும் கூட—சப்ளிடி மூலமாக ஈடுசெய்துகொள்ளலாம். அப்படிச் செய்வதனால் இந்த 15 சதவீதம் கட்டுப்பாட்டினால் ஏற்படக் கூடிய ஒழுங்கினங்கள் நடைபெறுகிறதற்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆக, எங்கள் கட்சி மக்களுக்கு என்ன என்ன வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்ததோ அவற்றைத்தான் செயல்படுத்தி வருகிறது என்று ^{பி.ப. 1-30} தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மக்களுக்கு மேலும் பல நன்மைகள் செய்வதற்காக நாம் மத்திய அரசிடம் குவிந்திருக்கின்ற அதிகாரங்கள் மாநிலங்களிடம் தரப்படவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே மத்தியிலும் ஒரே கட்சியின் அரசு, மாநிலத்திலும் ஒரே கட்சியின் அரசு என்று சொல்லிக்கொண்டு மத்திய அரசைத் தட்டிக் கேட்காமல் மக்களுடைய எண்ணத்தைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருந்த காரணத்தினால்தான் ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருந்து விலக்கப்பட்டார்கள். நாங்கள் ஆட்சியிலே இருக்கின்றபொழுதும் சரி, இல்லாதபோதும் சரி மக்களுடைய உண்மையான எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற காரணத்தினாலே தான் நாங்கள் அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று கேட்கிறோமே ஒழிய, வீண் வம்புக்காக அல்ல. காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழிநின்று நாங்கள் ஆட்சி நடத்துகிறோம். இப்படிப்பட்ட பட்ஜெட்மீது பேசுவதற்கு ஒவ்வொரு வருக்கும் 10 நிமிடங்கள் 7 நிமிடங்கள் என்று கொடுத்தால் அது மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே அருள்கூர்ந்து சபைத் தலைவர் அவர்கள் இதையோசித்து ஓரளவுக்கு டைம் அதிகமாகத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசினுடைய கொள்கை அறிஞர் அண்ணாவின் வழி நின்று

[திரு. எம். ஆர் கண்ணன்] [1970 மார்ச் 5]

அயராது உழைப்போம் என்ற கொள்கை, அதிலே நாங்கள் திட்டமாக இருக்கிறோம். அண்ணா வழி நடப்போம். அண்ணாவழி என்றால் அதுதான் அறவழி, சிறப்பான வழி. ஆதிக்கமற்ற சமுதாயத்தை அமைக்கப் பாடுபடுவோம். இந்தித் திணிப்பு எந்த முறையிலே எந்த அளவுக்கு வந்தாலும் அதை எதிர்த்தே தீருவோம் . . . . (மணியடிக்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டு, மீண்டும் நாளை காலை 9 மணியளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

5. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

எனும் இல்லை.

